XXIII. évfolyam 14. szám Ára: 1 forint 1967. április 6

Ludas Matyi

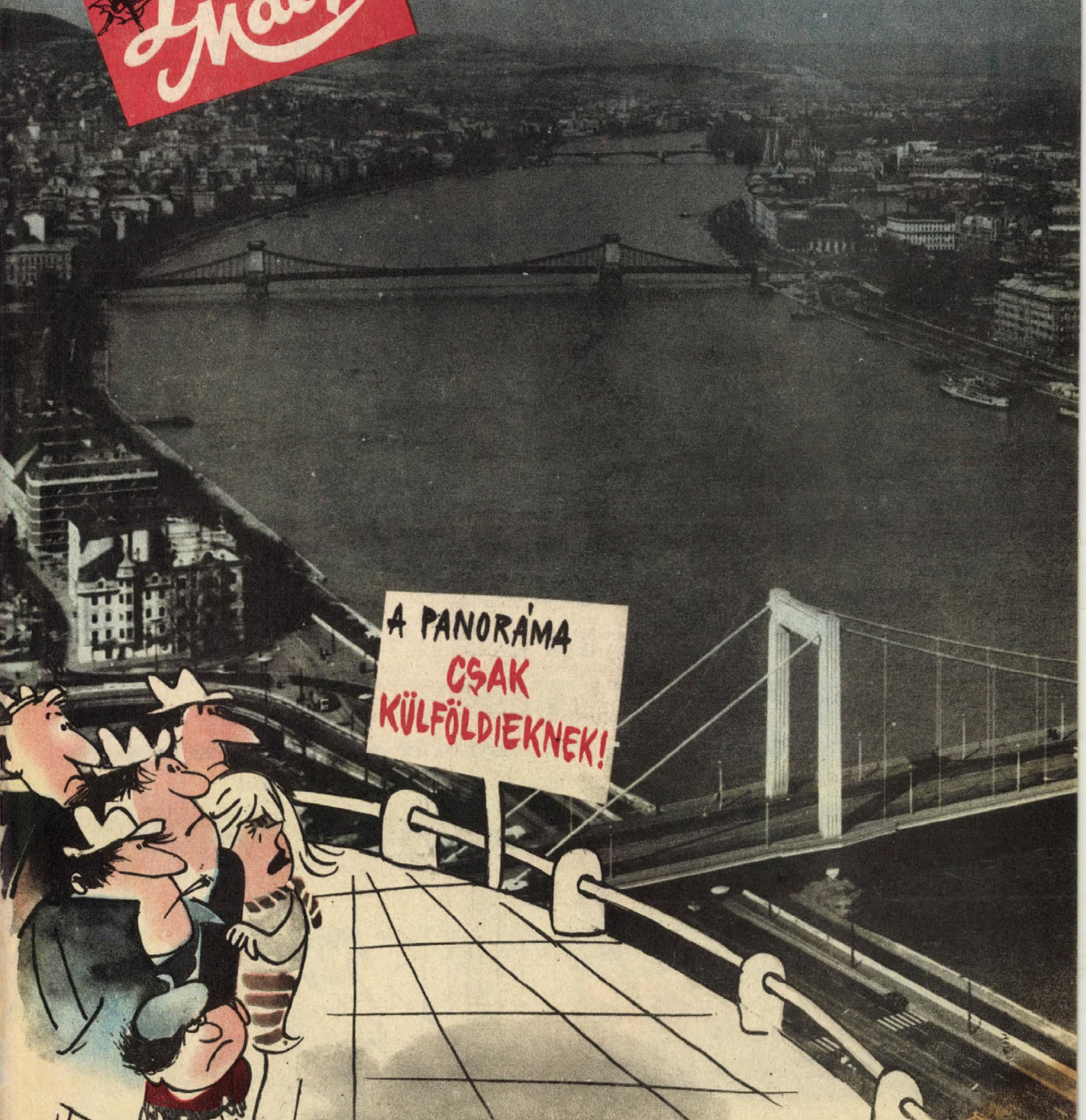
A PANORÁMA
CSAK
KÜLFÖLDIEKNEK!
CSADIK

Kezdődik az idegenforgalmi szezon

Balszerencse

Sajdik Ferenc rajza

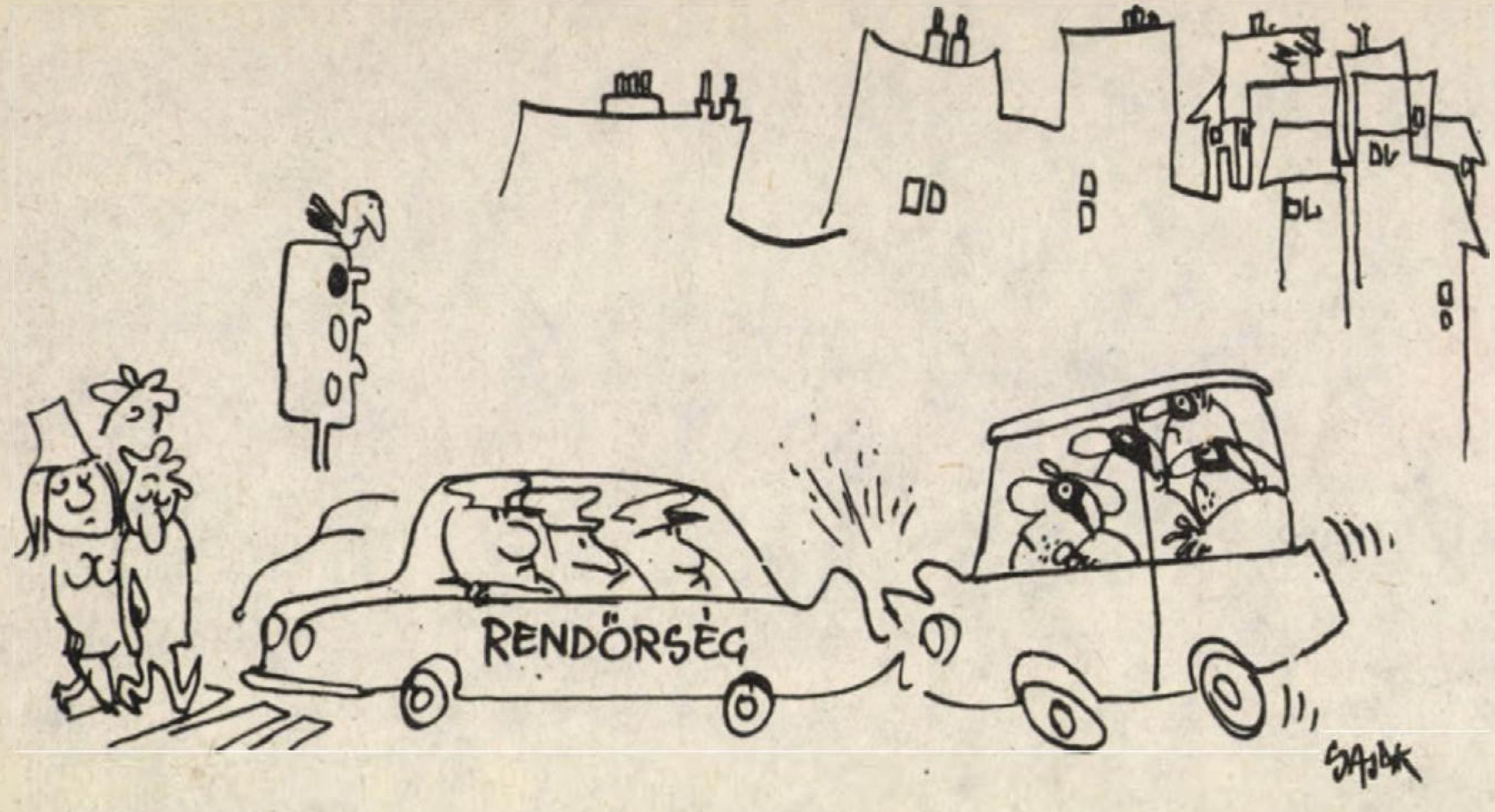

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A gazdag Fehérhez egy szép napon beállít egy fiatalember:

— Uram, öntől függ az életem boldogsága. Halálosan szerelmes vagyok az ön leányába, nem tudok nélküle élni. Ha istent ismer, adja hozzám feleségül.

Fehér elbámul:

— De kérem, nekem nincs is leányom.

A fiatalember zavarba jön:

— Bocsánatot kérek, nekem azt mondták, hogy van.

A MINDENÜTT JELENVALÓ

A múlt héten csináltam magamnak két szabadnapot, azzal a céllal, hogy felszámolom általános lemaradásomat a népművelődés terén.

Az első nap délelőttjén a Kossuth adó „A lélek angyala" címmel egy drámai hangjátékot sugárzott, azt hallgattam meg. Vedrák Lajos játszotta benne a főszerepet, mondhatom, kitűnően. Fojtott, borongós hangon beszélt, közben néha felcsattant, aztán titokrejtő apró szüneteket tartott, a hideg futkosott a hátgerincemen, nagy élmény volt. Utána átkapcsoltam a Petőfire, meghallgattam „A szeleburdi lopótök" című vidám egyfelvonásost. Vedrák Lajos felejthetetlen alakítást nyújtott benne. Fojtott, borongós hang, felcsattanások, szünetek, hideg hátgerinc.

Délután moziba mentem, megnéztem az új magyar történelmi filmet. Csak igazán nagy művészeknek adatott meg, hogy ilyen sok gesztussal, szüntelen mimikával ennyi érzelmet tudjanak kifejezni, mint tette ezt Vedrák Lajos a főszerepben. És a deklamációi! Fojt, borong, felcsat, szün, hátger. Sose bocsátottam volna meg magamnak, ha ezt kihagyom.

Mozi után siettem haza, hogy a televízió műsorából is élvezhessek valamit. A Magyar Hirdetővel kezdték, Vedrák Lajos olyan szuggesztív erővel ajánlotta a Gordius-nadrágtartót, hogy rögtön lerohantam az üzletbe, vettem két darabot, és futottam vissza. Bárhogy is szedtem azonban a lábam, sajnos Vedrák Lajos előadóestjének csak a második részére értem haza. Annyit még így is megállapíthattam, hogy Háznagy B. Géza „Minden lyukban egy ürge" című legújabb versét Vedrák Lajos oly nemes pátosszal, annyi rejtett értéket felmutatva szavalta el, mint előtte senki. A nézők lelki szemei előtt szinte megelevenedtek az ürgelyukak, és bennük az elidegenedett, csak önmagukkal törődő ürgék, mint szimbólumok.

Este parádés szereposztásban megnéztem a Koturnusz színházban Philemont és Baucist. Mindkét öreget Vedrák Lajos alakította rangos és megkapóan modern felfogásban.

Bevallom, a tömény kultúra habzsolása kissé megviselt, ezért másnap délelőtt kiültem a térre pihenni. Sütött a nap, ovisok mászkáltak a homokozóban, odébb nagyobbacska gyerekek kergették a labdát, őket néztem.

Hirtelen fékcsikorgás, kicsapódik egy Skoda Felícia ajtaja, elegáns férfi ugrik ki a kocsiból, be a focizó gyerekek közé, mellel felfogja, maga elé teszi a labdát, és ügyes cselekkel vezeti a kapu felé. Gólt lő, aztán rögtön kikotorja a labdát a bokrok közül, és máris száguld vele a másik kapu felé. A pályán senki sem rúghat labdába, egymaga lövi a gólokat az összes kapuba.

Mit gondolnak, ki volt ez az elegáns férfi?

Kürti András

Pontos válasz

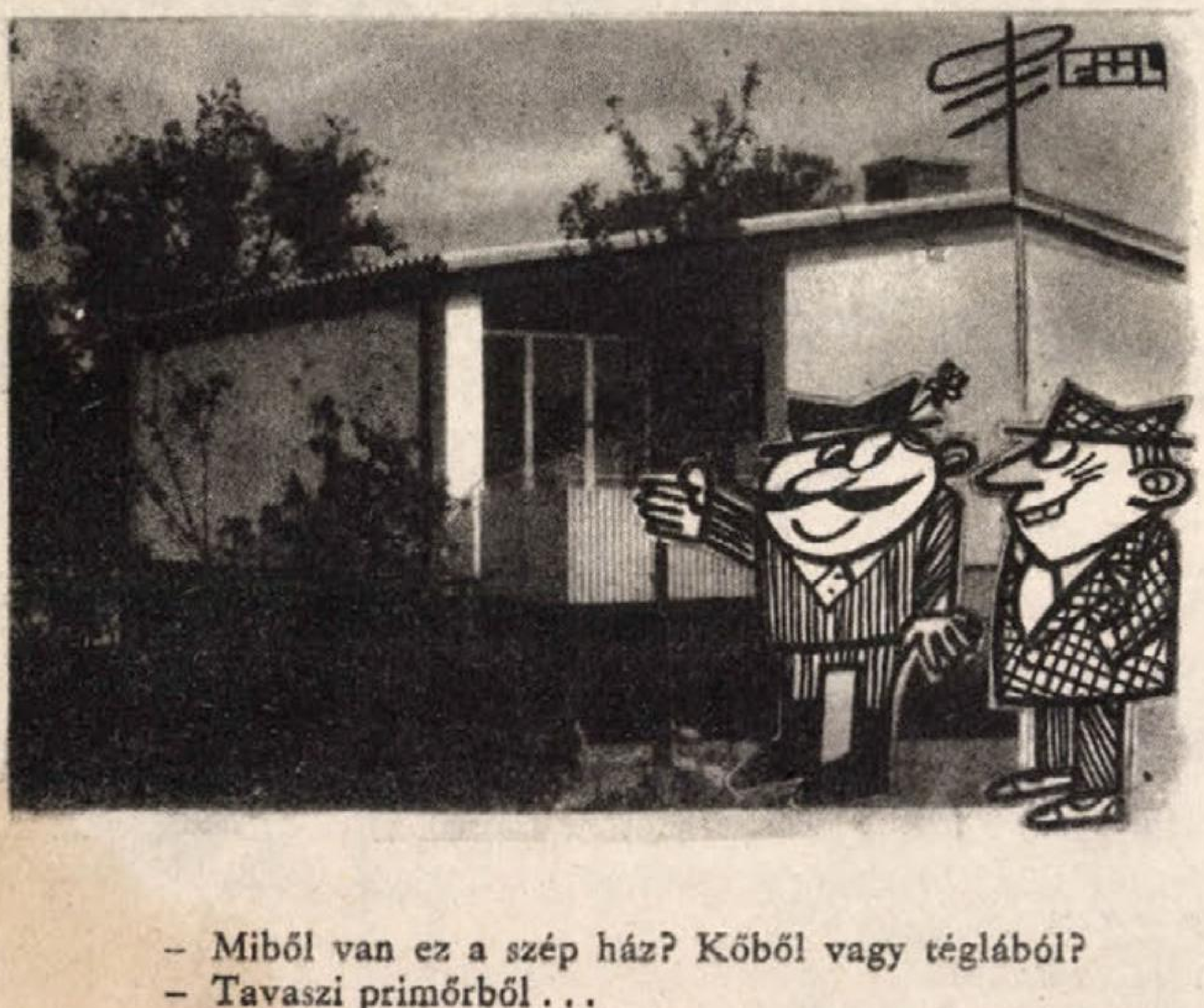

– Miből van ez a szép ház? Kőből vagy téglából?
– Tavaszi primőrből . . .

Bátor kritika

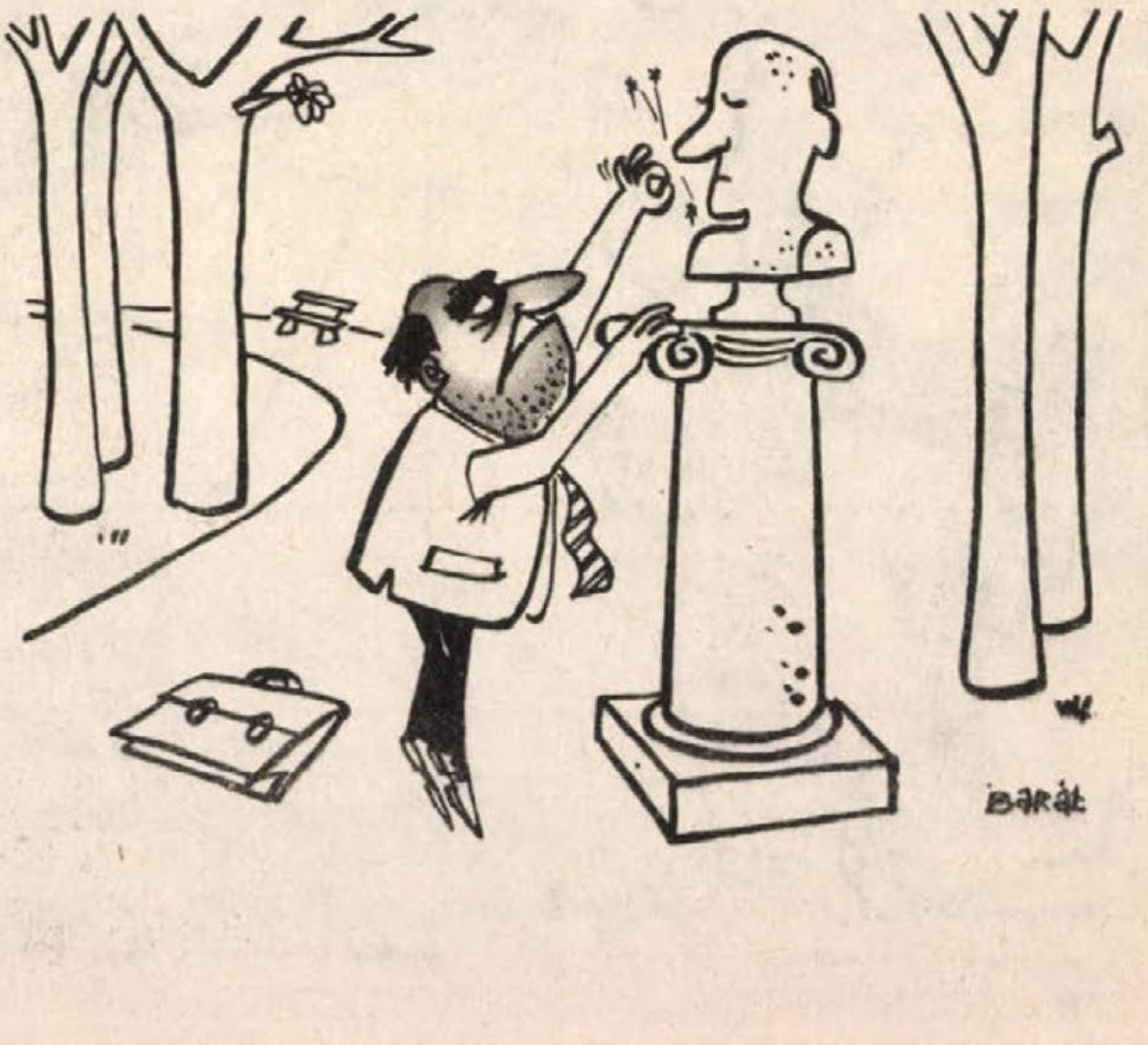

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HASZNÁLNI TILOS?!

Tavaly októberben vásároltunk két heverőt. (Mindkettő a Cardo Bútorgyár terméke.) A két heverőnek mind a nyolc lába meglazult két héten belül, s csak az ágyneműtartó jóvoltából nem roskad össze alattunk. A gombok, amelyekkel szép puffosra letűzdelték a heverőket – mivel egyetlen szál csomózatlan spárga tartotta csupán mindegyiket –, sorrarendre önkényesen eltávoztak őrhelyükről. Így a mindössze félesztendős heverők olyan viharvert állapotban vannak, mintha két nemzedéket kiszolgáltak volna már.

A történelmi hűség kedvéért megjegyezzük: valószínűleg mi voltunk a hibásak, mert több alkalommal ráültünk a heverőkre, sőt, mi több: időnként aludtunk is rajta.

Lénárd Lászlóné
Dunaújváros
Balog A. u. 6.

Március közepén új külső gumiköpenyt vásároltam motorkerékpáromra. Sajnos, az üzletben nem közölték, hogy használni tilos, s így én balga, kipróbáltam: hogyan válik be a gyakorlatban a szemre mutatós, szép portéka. Sajnos, motorozás közben sehogysem találta helyét az én köpenyem, és folyton lekívánkozott az abroncsról, nem győztem visszarakosgatni. Amikor eluntam vele a játékot, visszavittem a Kecskeméti Állami Áruházba. Együttérzésüket és sajnálkozásukat fejezték ki, s közölték: 8 napon belül másikat küld majd helyette a gyár. Azóta háromszor is eltelt már a nyolc nap – az új köpeny még sehol. Remélem azért, hogy még ősz előtt megjön a cseregumi, s még ebben a szezonban használni tudom majd a motoromat!

Kovács László
Kecskemét, Lőcsei u. 10.

Ülősztrájk

Vasvári Anna rajza

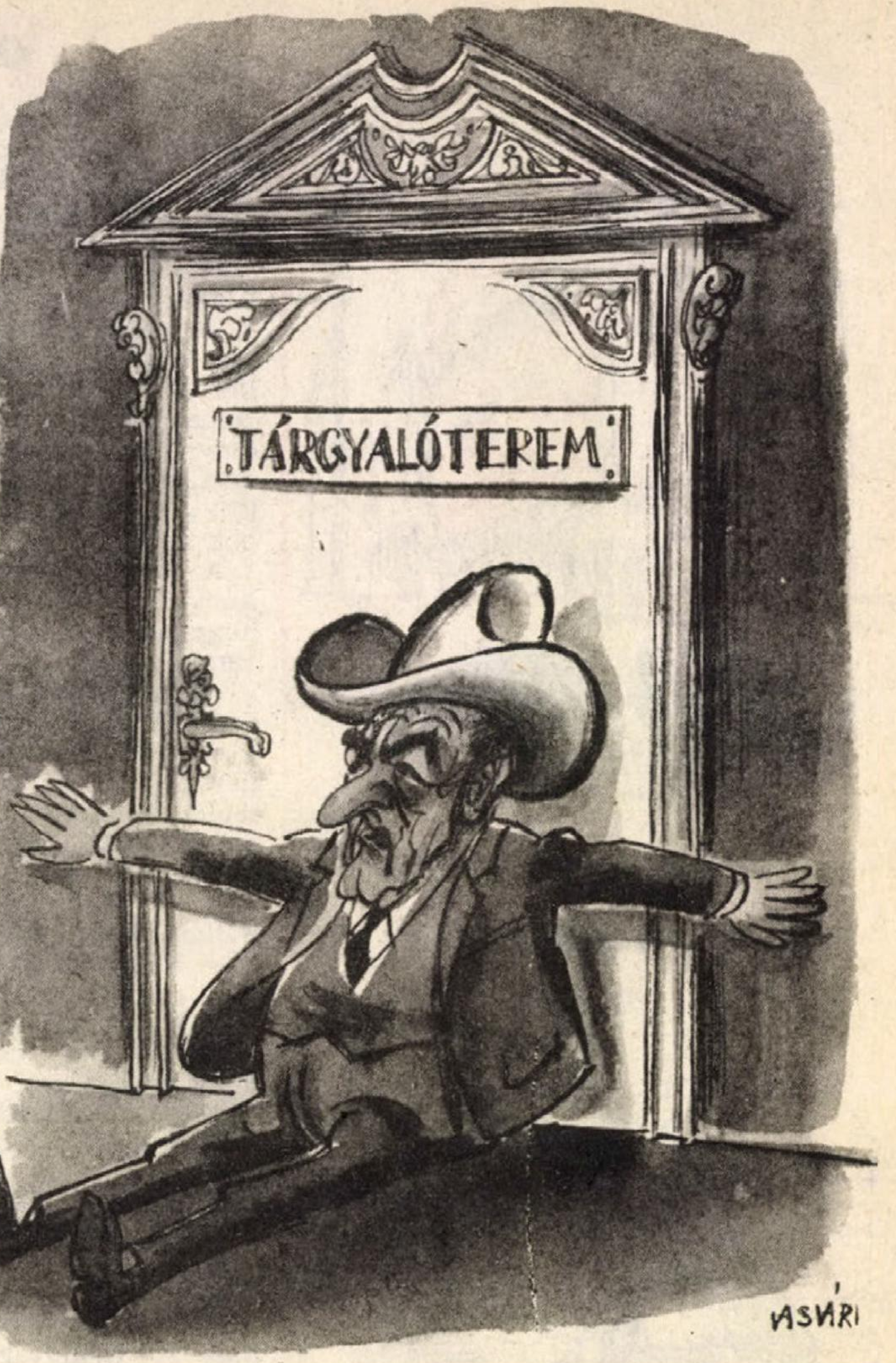

MONA LISA *mosolya*

Művészi és diagnosztikai körökben egyaránt nagy feltűnést keltett az a fogorvosi megállapítás, hogy a híres Mona Lisa-festményen látható mosoly a hölgy hiányos fogazatára vezethető vissza. Leonardo da Vinci korában a fogpótlás még kezdetleges fokon állt, a protézis még nem tartozott a női szépség feltételei közé, s ez az oka annak, hogy az akkori szépségek nem kacagtak olyan tele szájjal, mint a maiak, inkább rejtélyes mosollyal palástolták fogazati hiányosságaikat. A Stomatológiai Intézet megállapítása szerint Mona Lisa a bal felső 7-es molárisának hiánya miatt alkalmazta a mértéktartó, alig észrevehető mosolyt.

Ez a felfedezés egyúttal rámutatott arra, hogy képzőművészeti remekműveinket eddig még nem vizsgáltuk felül orvosi szempontból, holott a művészetek egészséges fejlődése enélkül el sem képzelhető. A közelmúltban megejtett néhány orvosesztétikai vizsgálat csak kezdő lépésnek tekinthető. Így például állategészségügyi szempontból számottevő művészi jelentősége van annak a kórisméнek, amely szerint az altamirai barlang falán látható bölények korai száj- és körömfájásban szenvedtek. Ebből arra is lehet következtetni, hogy az ősember, és különösen az előember még nem rendelkezett megfelelő oltóanyaggal.

Az egészségügyi ellátottság később is sok kívánnivalót hagyott maga után, s mint egy másik vizsgálat megállapította, a Laokoon-szoborcsoport tagjain világosan felismerhetők a mérgezési tünetek, ami szérumhiányra vall. Az egyiptomi festményeken felfedezhetők a különböző szembetegségek, elsősorban a szemtengelyferdülés. A Milói Vénusz alakján nem nehéz felismerni egy súlyos közlekedési baleset nyomait. Rendkívül érdekes a „Zsuzsanna és a vének" című Tintoretto-festmény. A képen látható öregek mozgása ízületi bántalmakra mutat, tartásuk szklerotikus állapotra vall, a fiatal hölgy ruhátlansága pedig hipertóniás tüneteket idézett elő náluk, amint az jól megfigyelhető a tekintetükön. Zsuzsanna bőrének enyhe rózsaszínű árnyalata hőemelkedésről árulkodik, ami hiányos öltözetére visszavezethető meghűléses bántalmaknak tulajdonítható.

Ha megfigyeljük Renoir vagy Rubens nőalakjait, megállapíthatjuk, hogy a hormonzavarok a bájak előrehaladott hipertrófiáját idézte elő. Pihegő szájtartásuk nehéz légzést árul el, ami a beteges elhájasodás következménye.

Az orvosesztétika tehát nagy lendülettel fejlődik, s nem riad vissza a nehézségektől sem. A Nemzetközi Egészségügyi Szervezet rendkívüli konzíliuma éppen most foglalkozik egy művészi alkotás ortopédiai és diagnosztikai kérdéseivel. Egy Picasso-képről van szó.

Feleki László

Béka-perspektíva

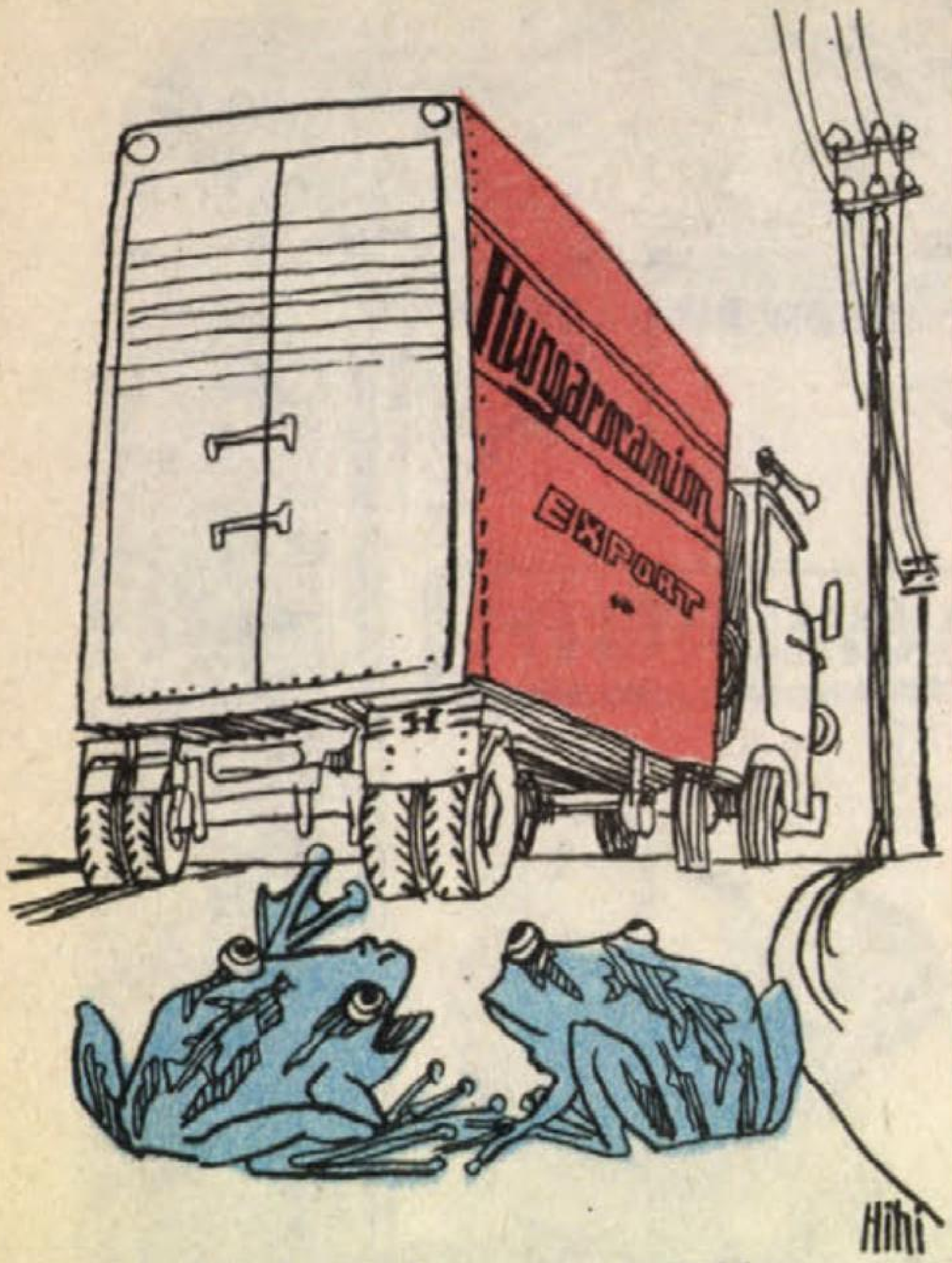

– Látod, ezzel megyünk külföldre . . .

Lázadás

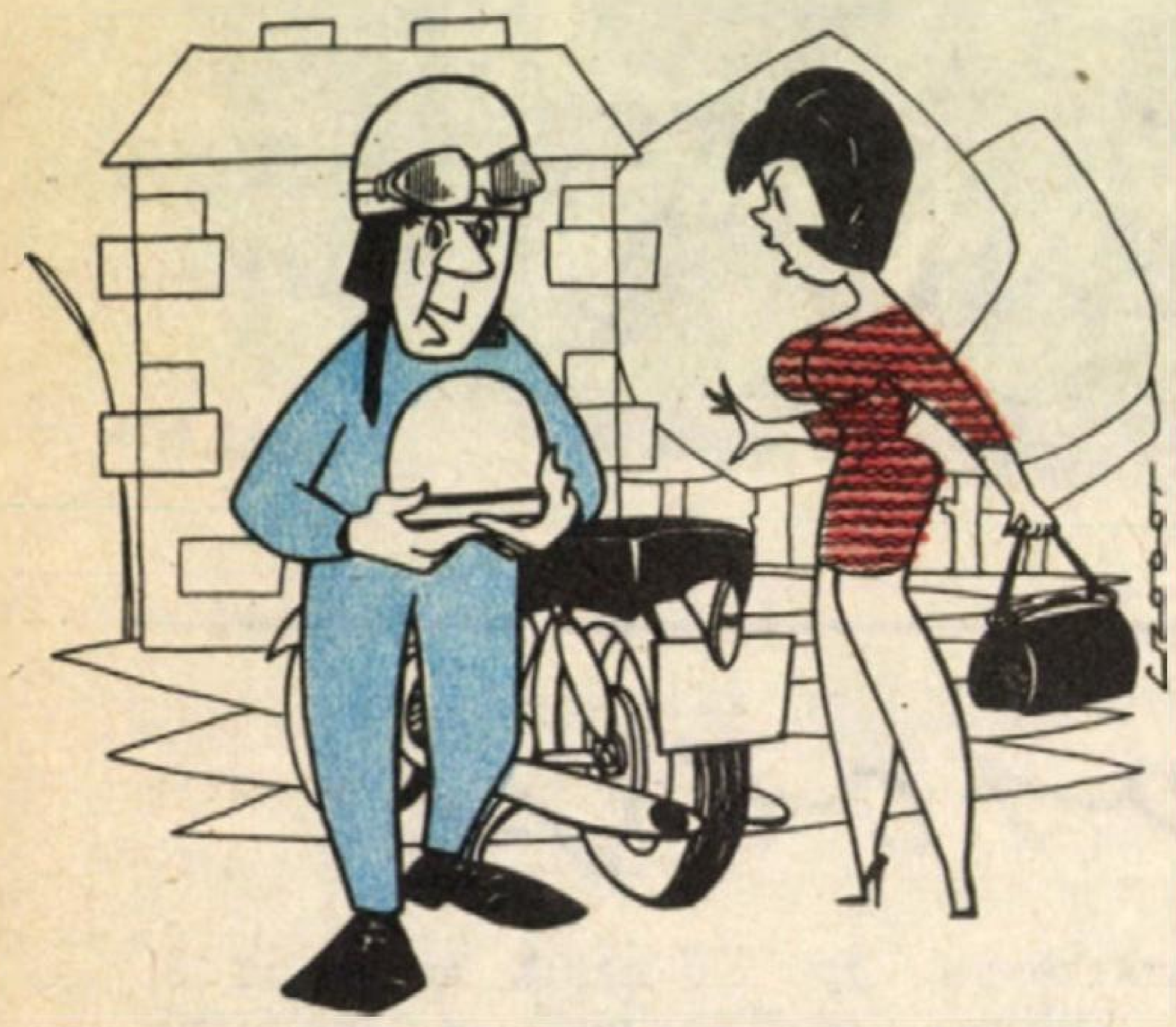

– Elegem volt a bukósisakból! Erre a nyárra autós partnert keresek!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

GARANCIA

A Várban lakó barátommal a múlt év őszén éppen a lakásuk előtt találkoztam. Taxiból szállt ki, és a hóna alatt cipelt egy dakszli alakú rádiót.

— Meglepem a családot. Kitűnő masina, fehérvári gyártmány, 1450 forint, egyéves garanciával — mesélte egyszuszra, megállás nélkül a kölcsönös üdvözlések után.

A minap ismét találkoztam vele, és a dakszli hogyléte felől érdeklődtem.

— Ne is kérdezd — felelte lehangoltan —, már a második hónapban kiderült, hogy rossz a kapcsoló-szerkezete, magától elhallgat, újra kell kapcsolni, aztán újra szól és aztán újra elhallgat és így tovább...

— Megesik az ilyesmi. Van garancialeveled?

— Van. Csak éppen a Gelkánál azt mondták, hogy nekem kell beszállítanom a szervizbe. Pacsirta rádióhoz kiküldenének...

— Furcsa.

— No látod, én sem hittem el. Beküldtem a feleségemet a Mártírok útjai Gelka-fiókba, ahol meg azt mondták, hogy csak tíz kilogrammon felüli rádióhoz jönnek ki.

— És a te dakszlid kevesebb tíz kilónál.

— Lehet, hogy több, lehet, hogy kevesebb. Nem vihetem a hónom alatt a Várból a Mártírok útjára.

— Vitted volna taxin.

— Húsz forint oda, húsz forint vissza. Nem olcsó mulatság.

— Végül is bevitted?

— Nem. Ismét bementem. Vitatkoztam.

— Mire ők?

— Álláspontjuk változatlan maradt, de közölték, hogy most már a Fő utca és a Batthyány utca sarkán levő fiókhoz tartozom. Oda vigyem a dakszlit.

— Más baj volt. Nem tudtam alkalmazkodni. A fiók hétfőn: este hétig; kedden, szerdán, csütörtökön: délután négyig; pénteken és szombaton: déli egy óráig van nyitva. Az isten se ismeri ki magát...

— Mindent a kedves vevőért!

— Majdnem mindent: én is munkaidőben kéredzkedtem el, hogy elmenjek a rádiómért.

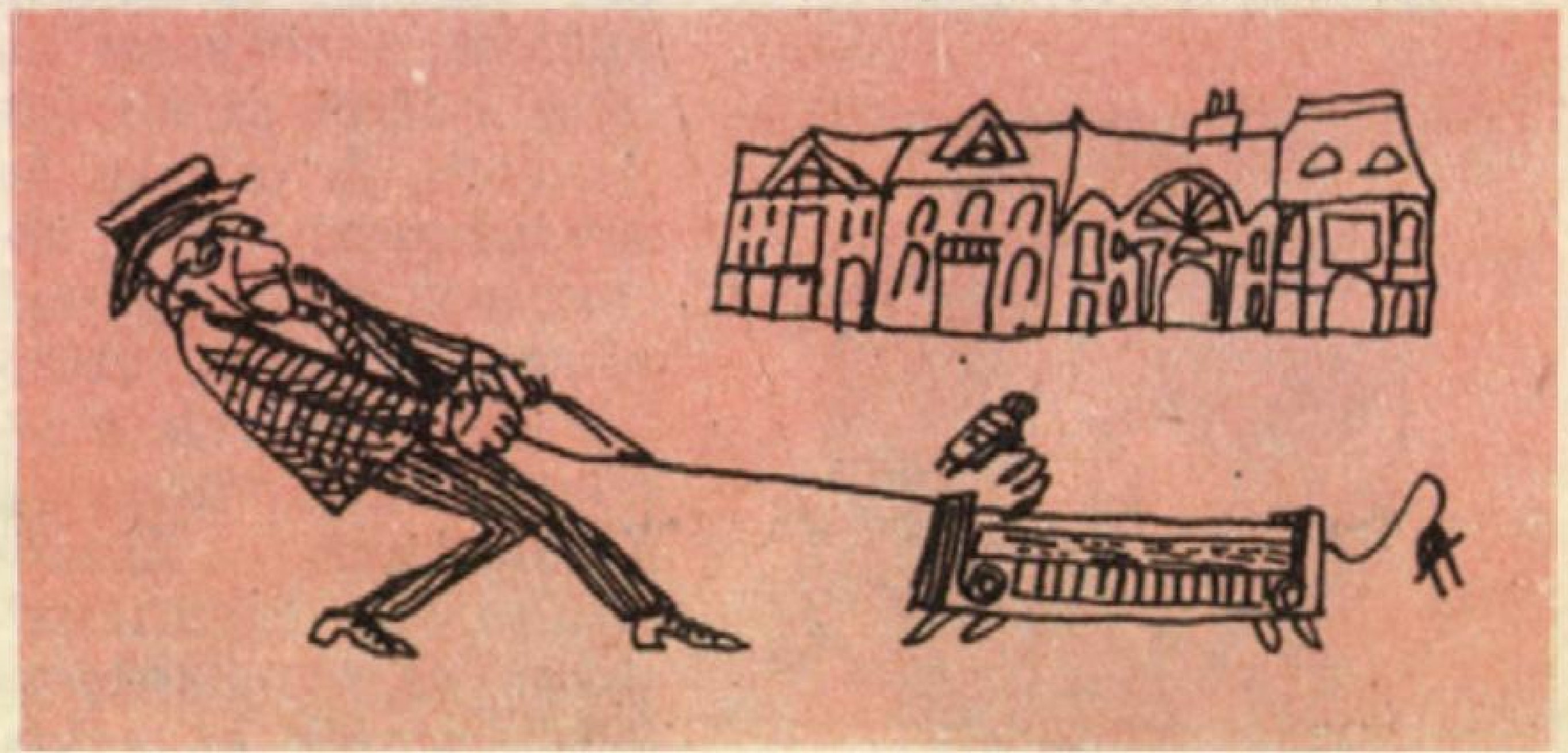

— És te elvitted.

— Nem! Szerintem a garanciával az is jár, hogy kijöjjenek. Ez nálam elvi kérdés. Elmentem ehhez a fiókhoz is, és megkértem őket, jöjjenek ki...

— És kimentek...

— Szó sincs róla! Azt mondták, hogy garanciális javításra ilyen készülékhez nem jönnek házhoz, de ha nem garanciális, akkor kijönnek. Központi utasítás.

— Végül mégiscsak bevitted a rádiót.

— Nagy keservesen. Egy hét múlva, amikorra ígérték, hogy kész lesz, érte is mentem. Kiderült, hogy rosszkor mentem.

— Nem volt kész.

— Végre megkaptad, kijavítva.

— Ez nem olyan egyszerű. Tévedésből átszállították a Mártírok útjai fiókba, ehhez volt autójuk! S azt mondták, hogy szíveskedjek odafáradni érte.

— És te szíveskedtél?

— Mit tehettem volna? Odafáradtam, átvettem a dakszlit, hazavittem, és másnap kiderült, hogy a rádiónak ugyanaz a hibája, mint azelőtt is volt.

— És most mit akarsz csinálni?

— Vagy elölről kezdem az egészet, a garanciával, vagy hívok egy maszekot, aki mindjárt kijön...

Földes György

Jucika szuper miniben

Pusztai Pál rajza

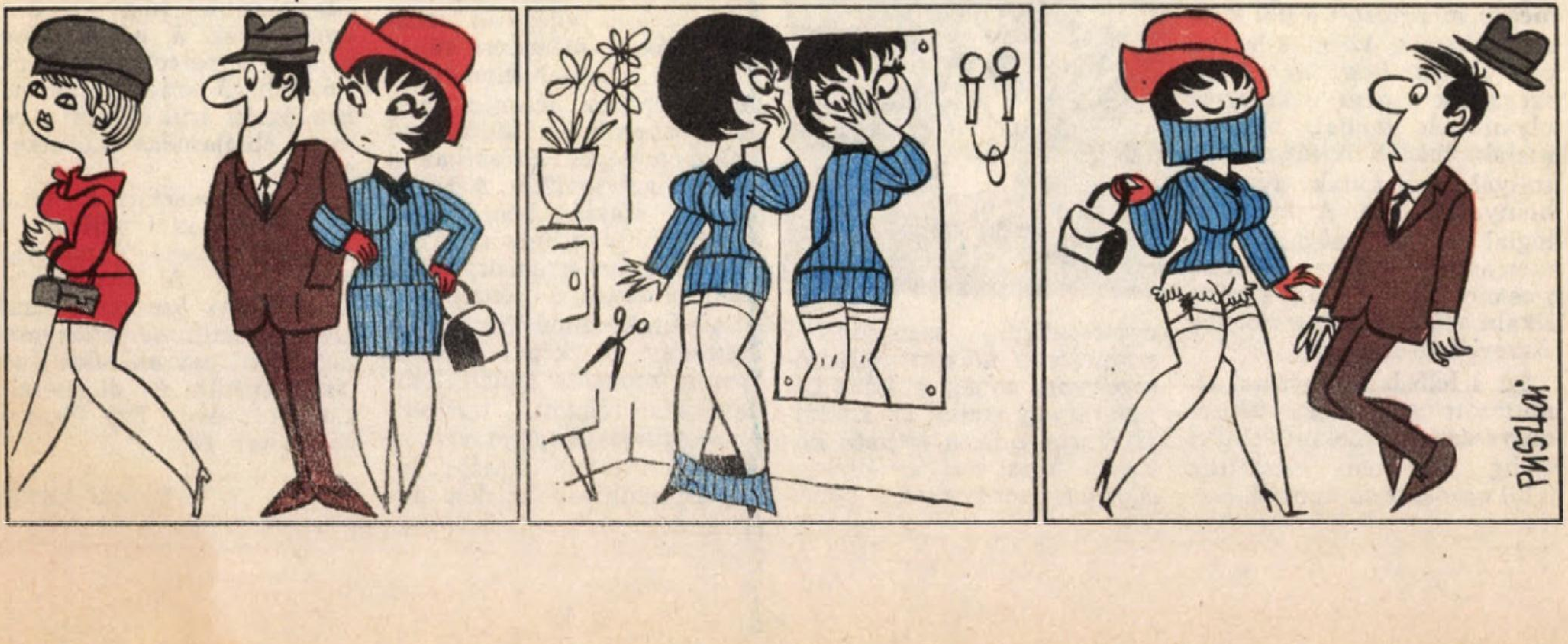

JANUS PANNONIUS (1434—1472):

A PODAGRÁS BRÍGIDA

Brígida köszvényes; puha fűbe' pihenteti lábát.
Egyszeriben kígyó csúsz' oda nyílegyenest.
Megpillantván gyors-tekeredzve feléje közelgni,
Talpra szökell az anyó, s — uccu! — futásnak ered.
Fájást többé már nem is érzett lábi tagokban:
Orvos nem gyógyít? — Gyógyít a vétlen eset!
Tette a rémület? Sajgó testrészbe beoltott
Gyógyító kígyónk titkosan írt nekie?
Ah, de a jótétet ritkán követendi a jótett:
Azt a kigyót, segitőt, dögre lesújtja dorong.
Essék hát méltán köszvény most már kezeidbe,
Mert jótévőddel hála nekűli levél!

(Latinból fordította: **J. L.**)

Aggasztó tünetek

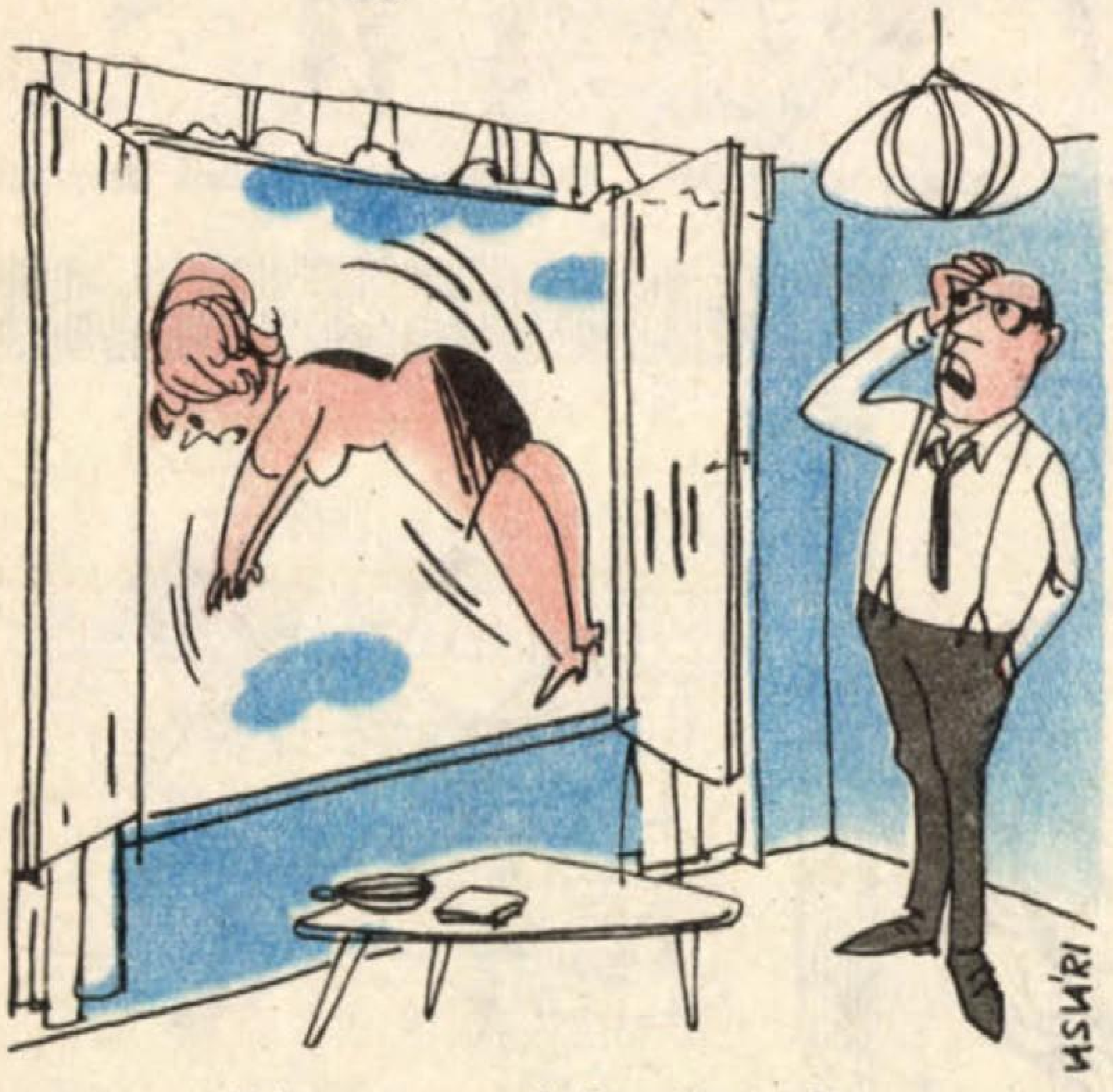

– Rémes ez a sok frontátvonulás . . .

Kirakat

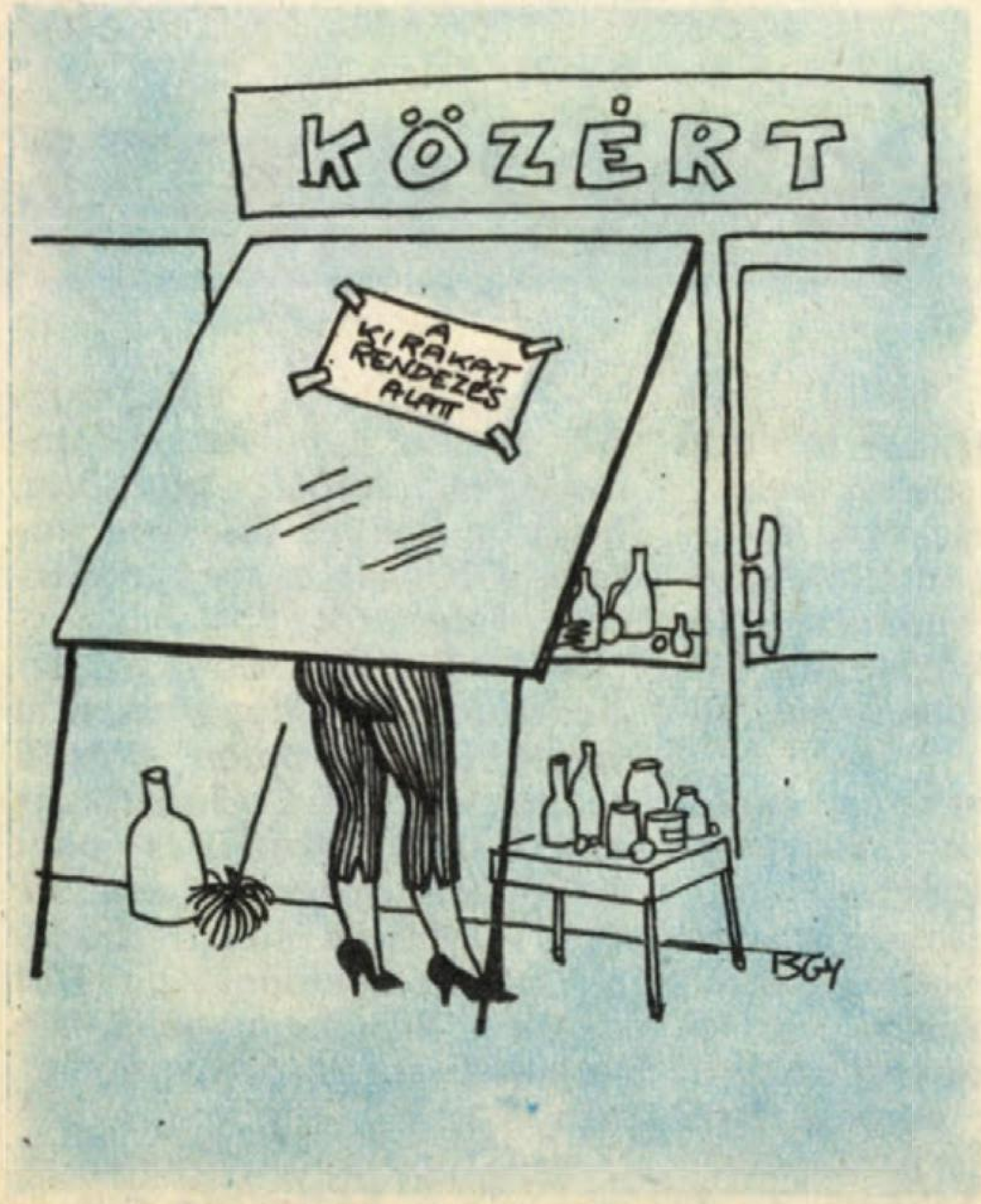

Diplomáciai attrakció

Erdei Sándor rajza

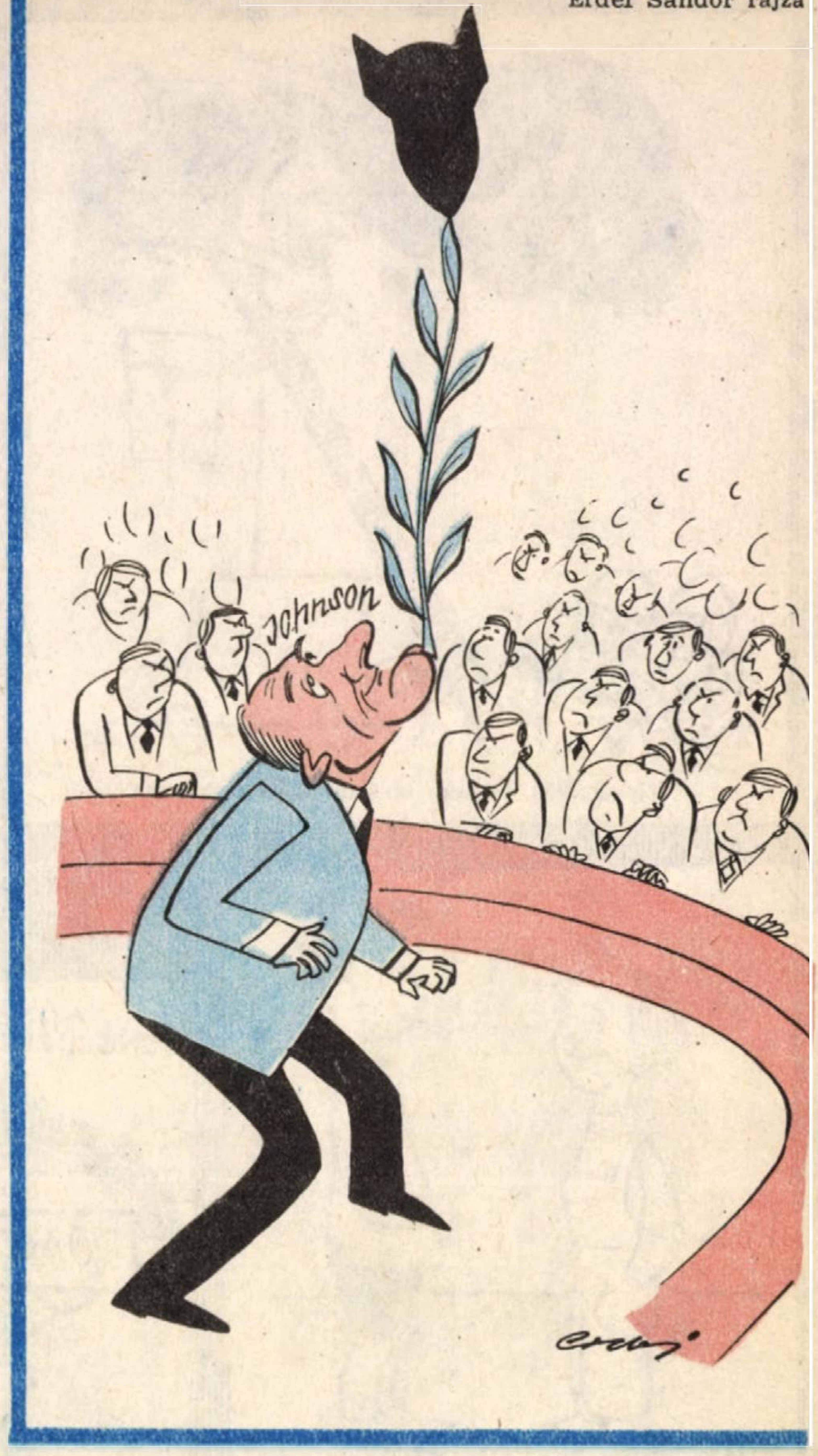

Izgalmas kémtörténet

Balázs-Piri Balázs rajza

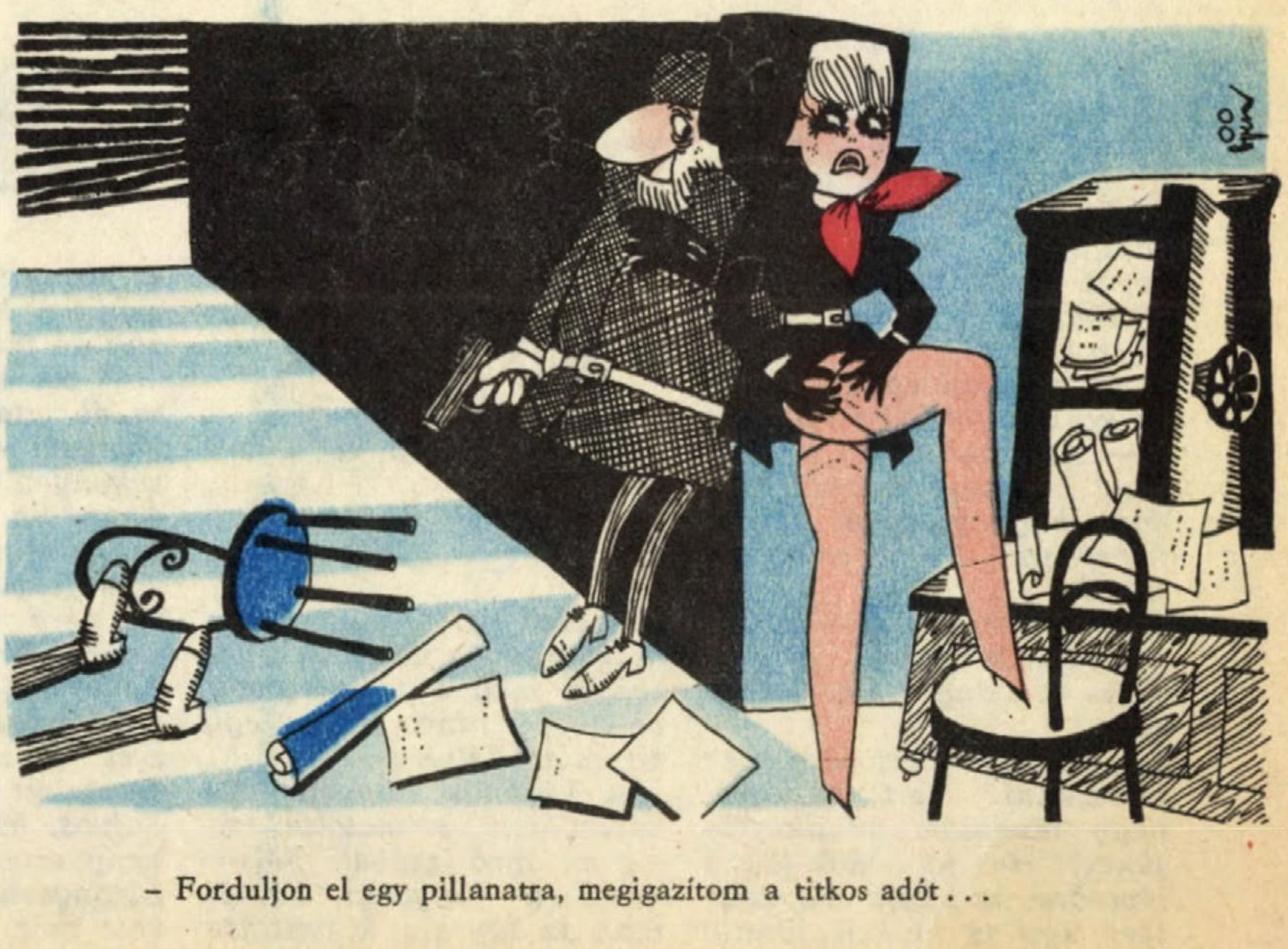

– Forduljon el egy pillanatra, megigazítom a titkos adót . . .

GYÚJTSUNK

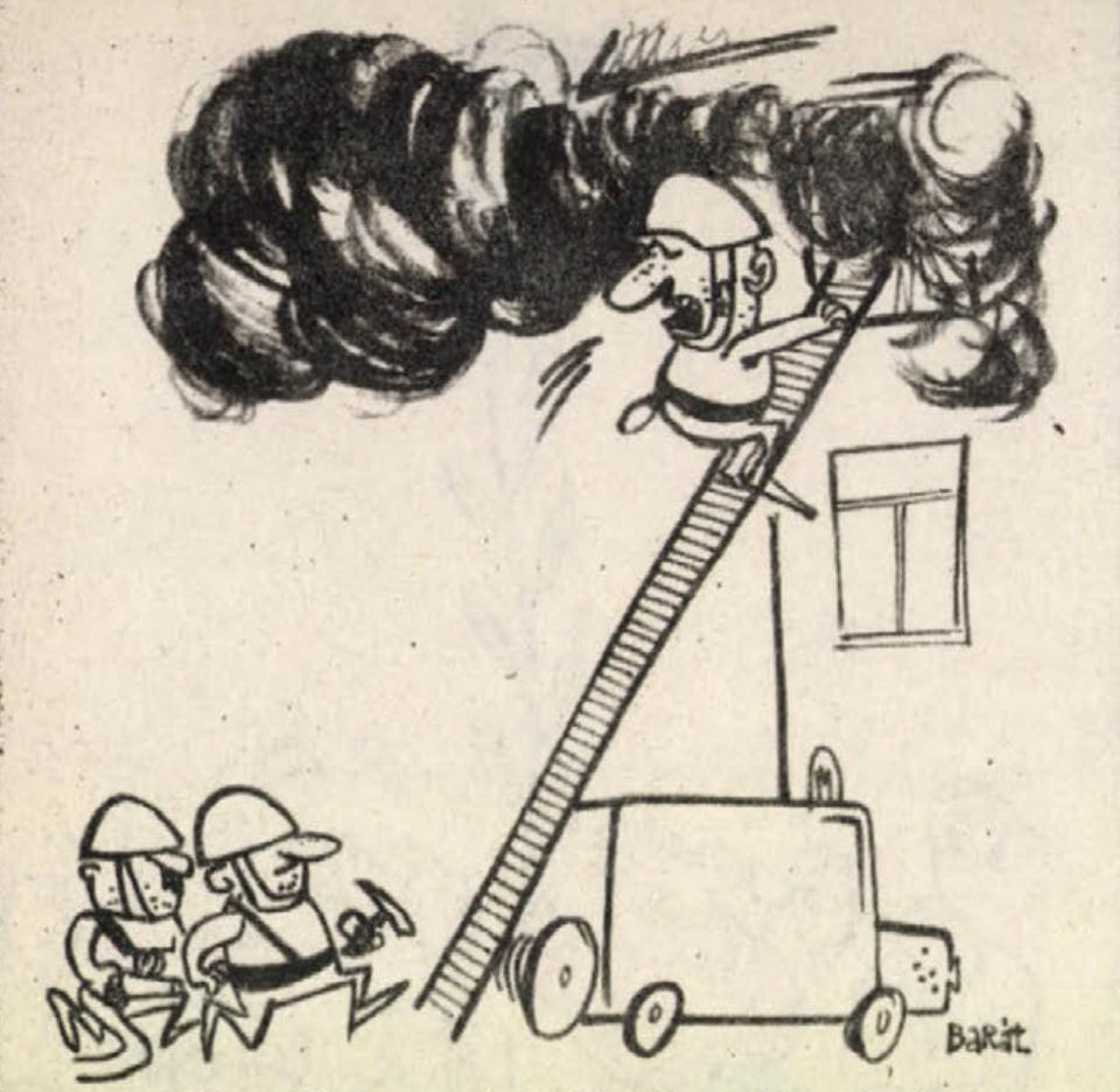

– Vissza, fiúk, ez nem lakástűz, csak értekezlet . . .

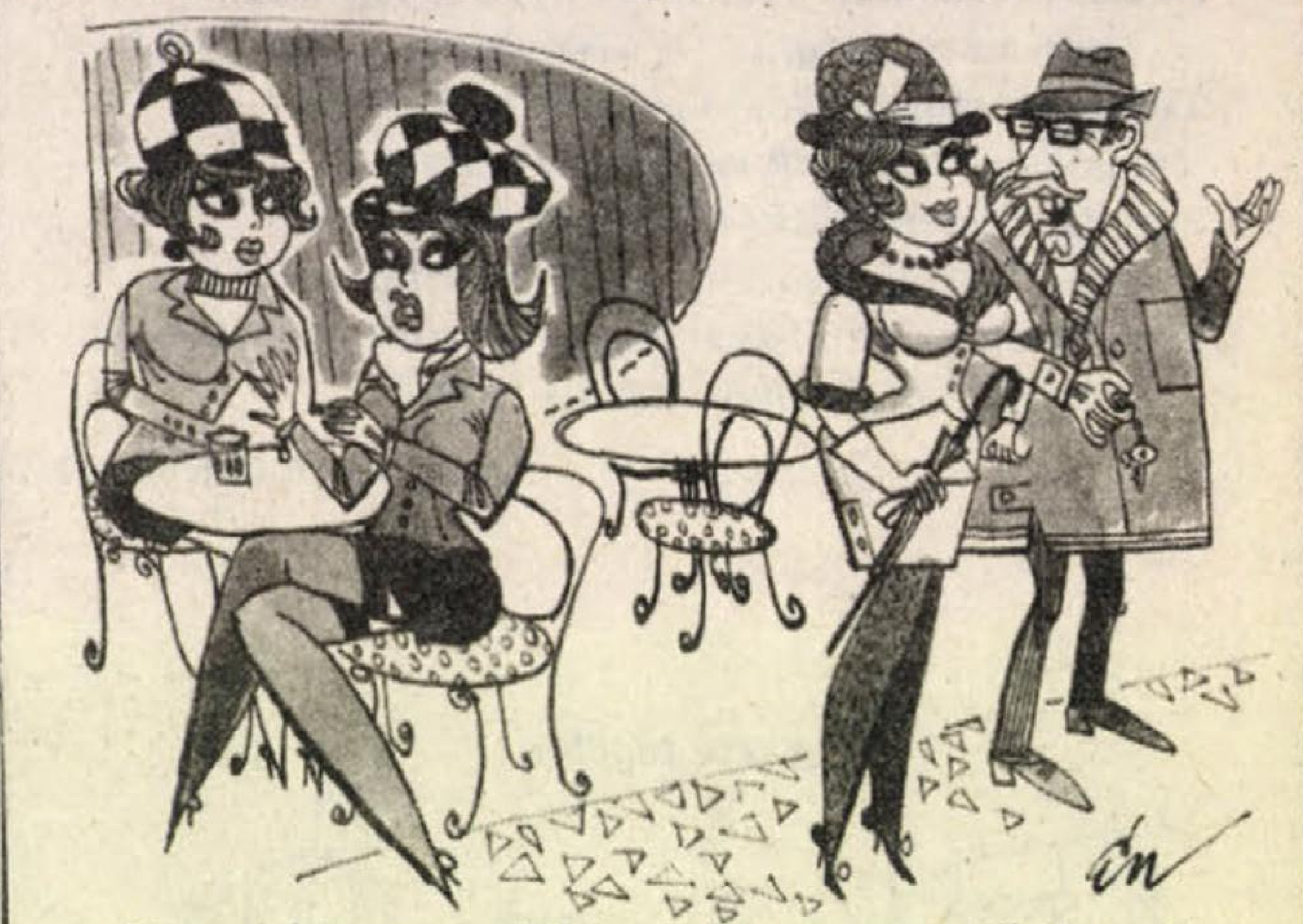

– Nagy dohányos ez a Mici, mindennap egy másik öreg szivarral látom!

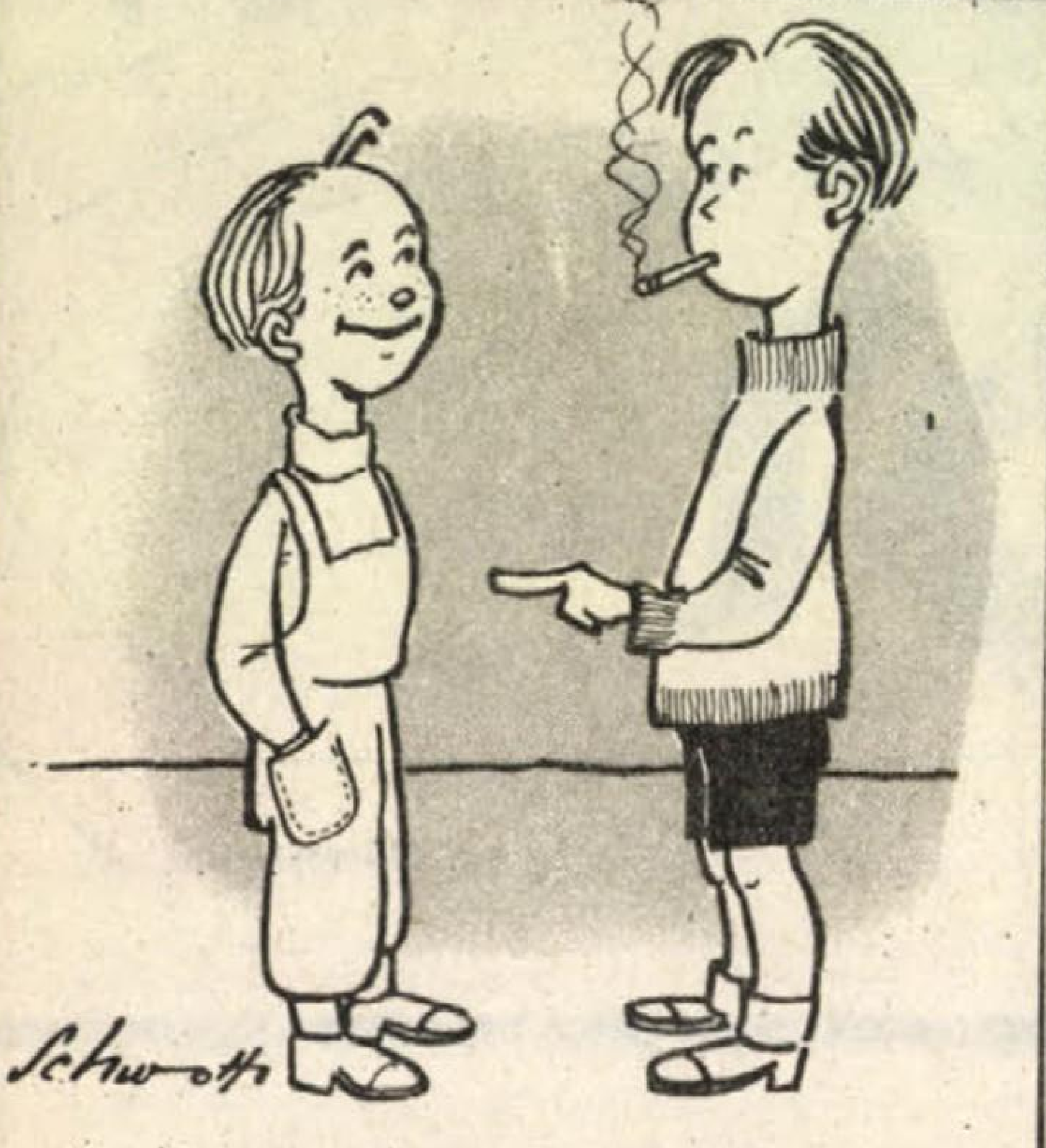

– Nem akarsz rágyújtani?
– Előbb iszom valamit.

AKINEK CSAK EGYET ENGEDÉLYEZTEK NAPONTA . . .

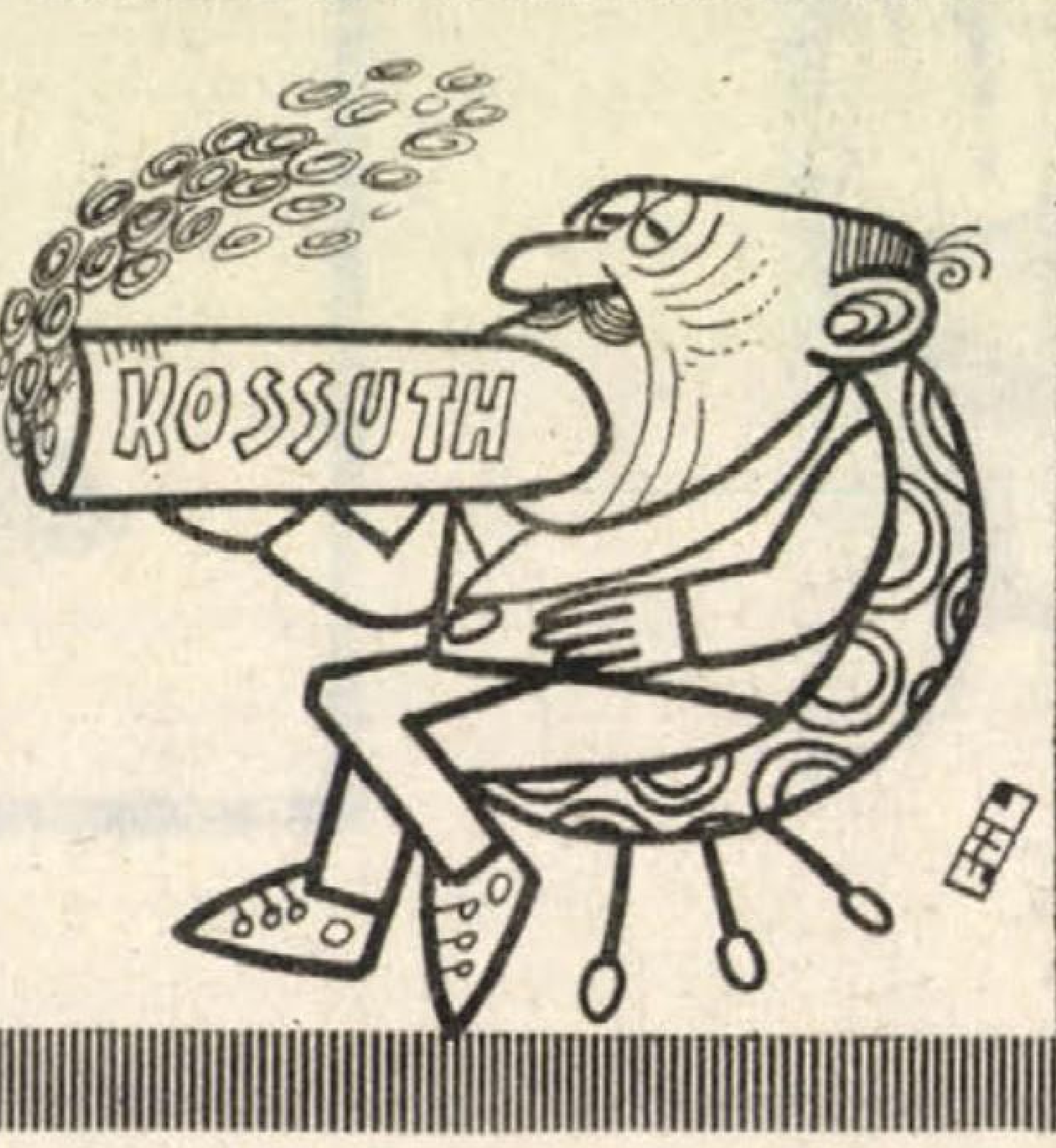

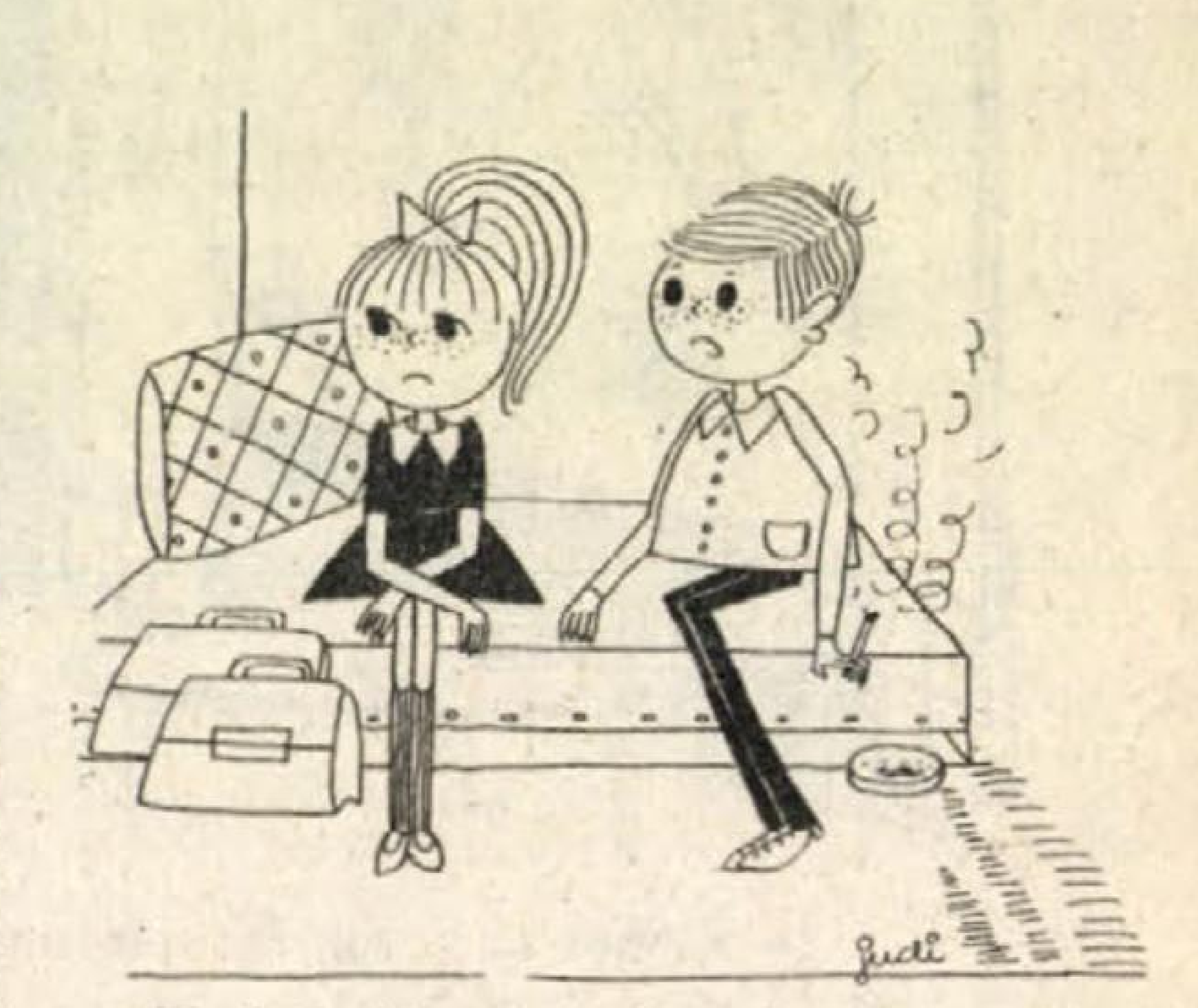

– Tudod, Maca, csak azért cigarettázom, mert nem tudok mit kezdeni a kezeimmel.

a féltékeny

Vasárnap délelőtt harsány csengetés hasított az új lakótelep egyik garzon lakásának csendjébe. Blaskóczi Ernő, aki még ágyban böngészte kedvenc napilapját, kissé csodálkozva kapta magára a házikabátot: ki a fene jöhet ilyen korán?

Az ajtóban egy negyven év körüli, feldúlt férfi állt:

— Azonnal engedjen be, vagy botrányt csapok! Tudom, hogy magánál van a feleségem! Ne is próbálja tagadni . . .

— De kérem . . . — hápogott Blaskóczi. — Nálam nincs senkinek se a felesége.

— Akkor miért nem mer beengedni? Mert fél ugye, hogy megölöm mindkettőjüket?! Hát jó, leülök ide a lépcsőre, az ajtaja elé. Egyszer úgy is ki kell jönnie annak a ......nak! S ha valaki megkérdi, hogy mit keresek itt, megmondom neki: a BOLDOGSÁGOMAT!

— Nem bánom — adta be a derekát Blaskóczi némi töprengés után. — Győződjön meg a saját szemével, hogy nincs nálam egy teremtett lélek se.

A különös látogató vadászebként szimatolta végig az apró szobát. Félrehúzta a függönyt, bemászott az ágy alá, kinyittatta az íróasztalt, pedig abba még a legkisebb termetű nők se fértek volna bele.

— Ha itt kész van, kutassa át talán a mellékhelyiségeket — proponálta előzékenyen a házigazda. — Én addig elintézek egy rövid telefont.

A feldúlt vendég nyolctíz perc múlva hosszú orral visszaérkezett:

— Nem találom. Úgy látszik, mégis tévedtem. Elnézést a zavarásért és az alaptalan vádaskodásért. Sajnos, ha az ember féltékeny, elveszti a józan eszét. Bizonyára Blaskóczi úr is volt már féltékeny.

— Bizonyára voltam . . . No de ha nem vagyok indiszkrét, miből gondolta, hogy a kedves felesége nálam tölti ezt a szép vasárnap délelőttöt?

— Követtem. Ebbe a házba osont be. Megnéztem a névtáblát és maga volt a leggyanúsabb. Tudniillik az előző szeretőjének is pont Ernő volt a keresztneve. De úgy látszik, a nők kedvelik a változatosságot . . . Hát akkor, ha megengedi, én megyek is. Mégegyszer elnézést.

— Szóra sem érdemes — mondta a házigazda nyájasan. — Tévedni emberi do-

RÁ!!!

ÖRÖKLÖTT HAJLAM

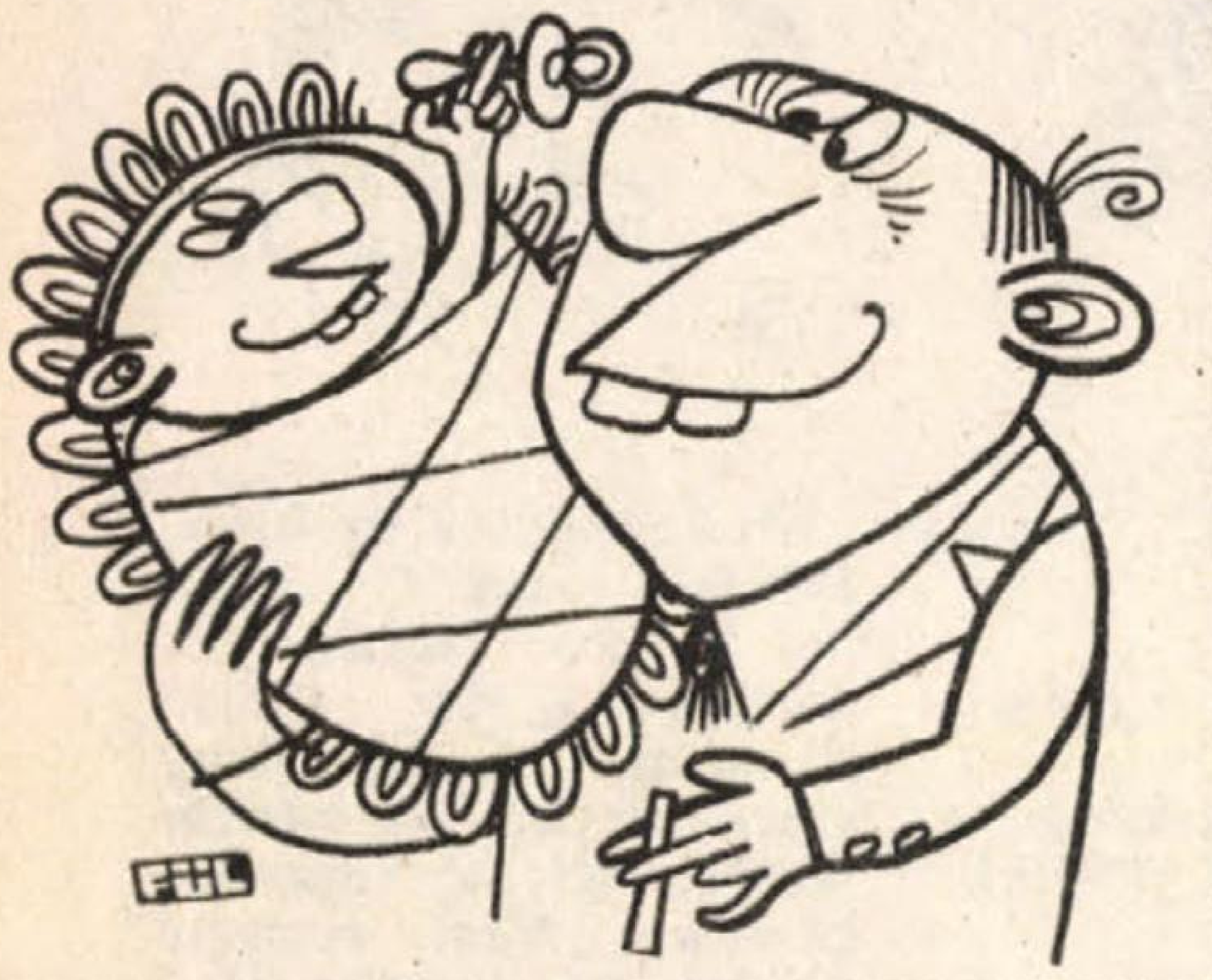

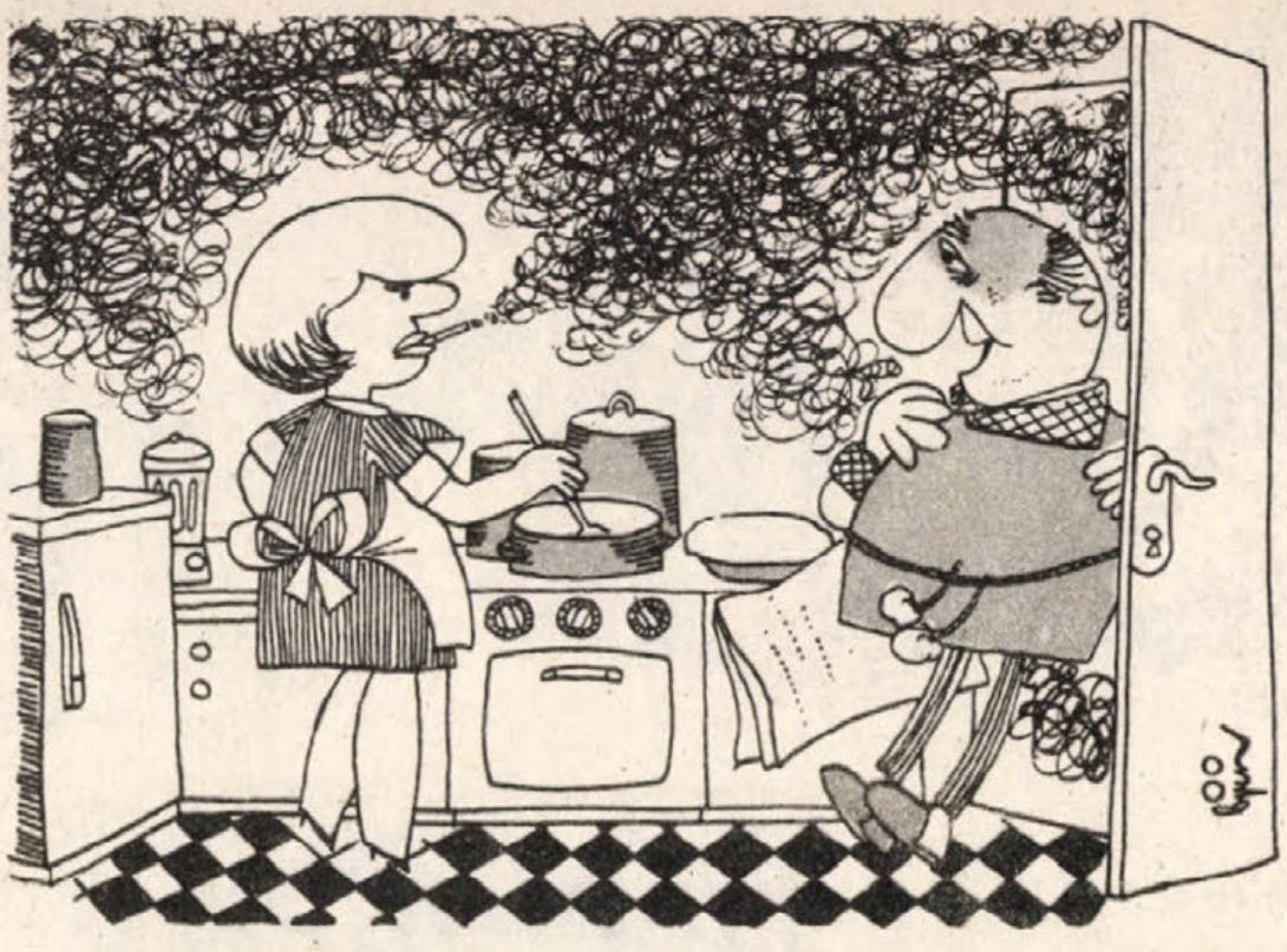

– Jaj de megijedtem! Már azt hittem, hogy odaégetted a vacsorát.

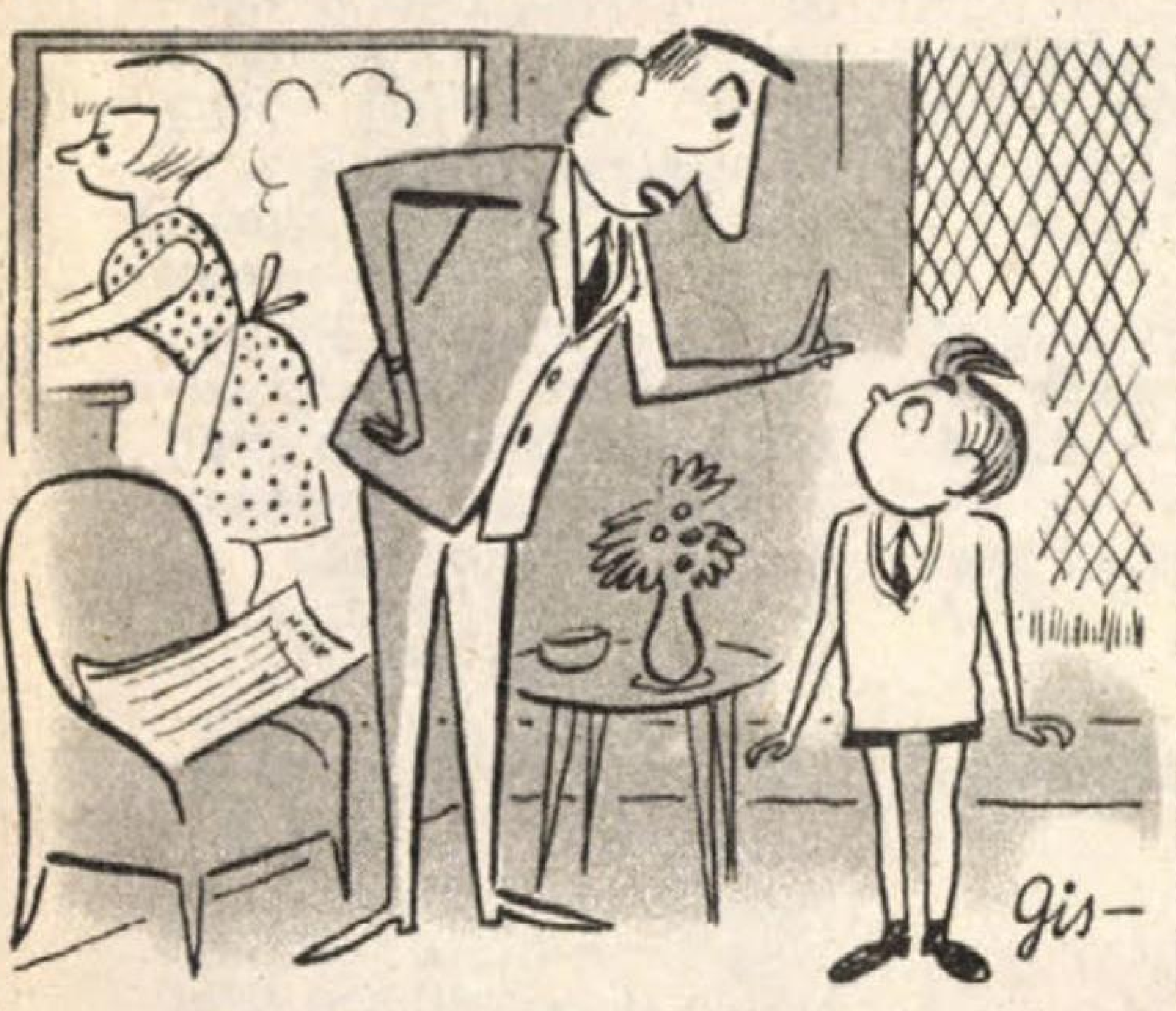

– Anyád mondta, hogy rászoktál a dohányzásra. Nincs egy cigid? ...

CIGARETTA-MEO

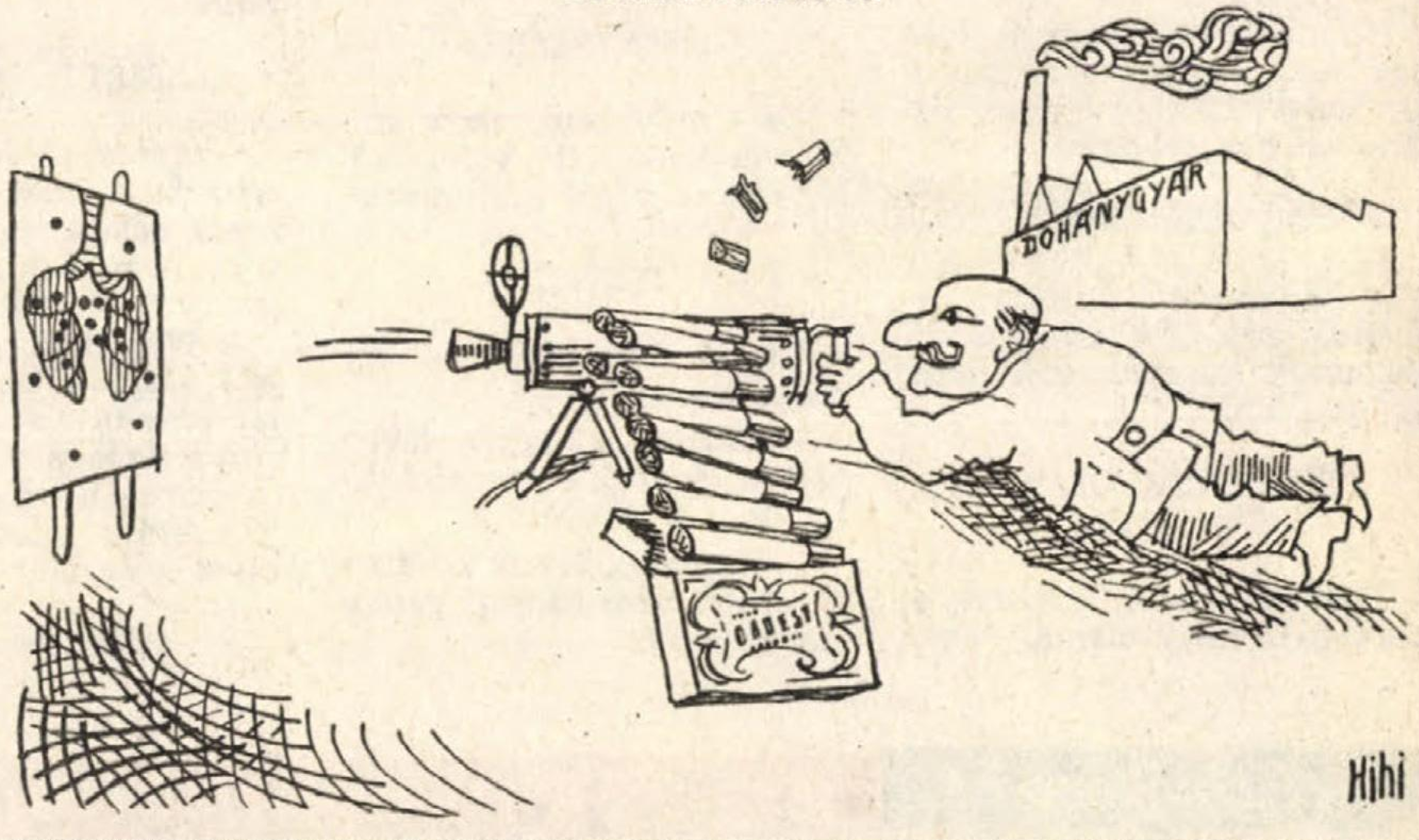

férj esete

log. Sőt, talán egyike a legemberibb dolgoknak. Azonban búcsúzóul igyunk valamit erre a nagy izgalomra. Erőset vagy édeset parancsol?

— Inkább erőset!

A féltékeny férj villámgyorsan felhajtott két pohárka gyomorkeserűt, majd keserűen megjegyezte:

— Amíg én iszom, a feleségem ...

Erélyes csengetés szakította félbe az elmefuttatást. Blaskóczi kisietett és két rendőrrel tért vissza a szobába.

— Nini, hisz' ez az én kedves Pubi barátom! — csillant fel az idősebbik rendőr szeme. — Éreztem én, hogy rövidesen találkozni fogunk ...

— A vendég közel sem örült ennyire a viszontlátásnak:

— Blaskóczi úr visszaadta a becsületemet — mondta kissé zavartan.

— Akkor most te is add vissza neki, amit elemeltél tőle, de gyorsan! Egyébként hálásan köszönjük a kartársnak, hogy segített fülöncsípni a jómadarat. Már régóta körözik. Az a trükkje, hogy a nemlétező feleségét keresi, és közben ellop mindent, ami csak a kezeügyébe kerül. Nagyszerű detektív érzékre vall, hogy rögtön gyanút fogott, és telefonált nekünk.

Nem sokkal azután, hogy a két rendőr a póruljárt tolvajjal eltávozott, ismét csengettek Blaskóczi ajtaján. Teltkarcsú hölgy volt a tettes. Szakértő pillantással végignézett a szobán:

— Miféle felfordulással vársz te itt engem? Mit jelentsen ez az összevissza ágy? És kivel ittál kora reggel pertut, ha szabad érdeklődnöm? Illetve értem, csak most ment el a kicsike ...

— Képzeld, drágám — magyarázta Ernő kissé kényszeredett nevetéssel —, ugyanaz a szélhámos fickó próbálkozott nálam is, aki két hete a férjedet meglopta, tudod, azzal a féltékenységi mesével. Ugye, milyen érdekes ...?

A nő arca egy másodperc alatt céklavörösre vált:

— Naggyon érdekes! És te most azt hiszed, én ezt az átlátszó hazugságot szó nélkül beveszem?! Hát neeem! Vedd tudomásul, hogy ez volt az utolsó hazugságod! — s a teltkarcsú hölgy villámló szemekkel kiviharzott a garzonlakásból.

Dalmáth Ferenc

Fogytán a napidíj

Hegedűs István rajza

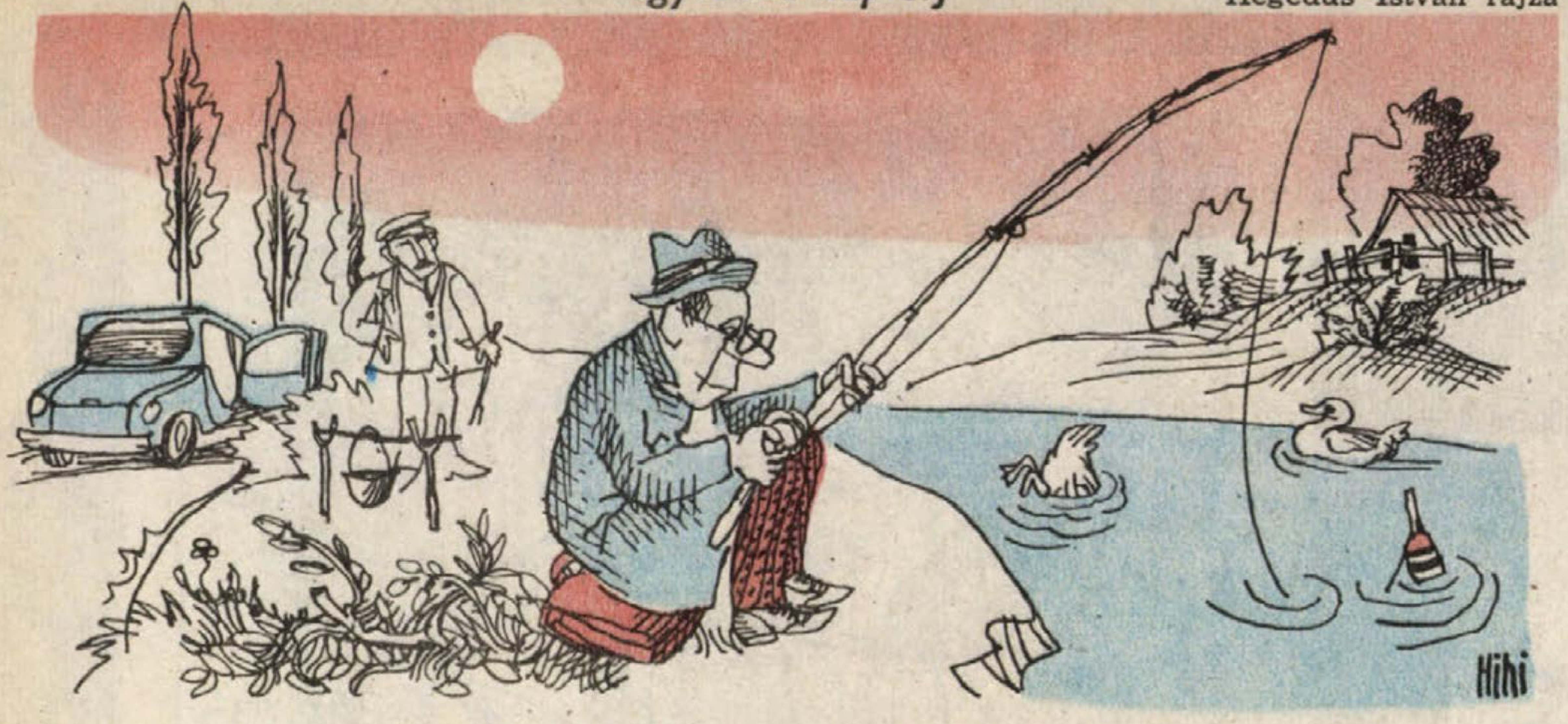

SZILÁNKOK

BIZALOM

– Értse meg, kölcsönös bizalom nélkül nem lehet együtt élni.

– Sajnálom. Akkor is tessék még egyszer lemérni a marhafelsált. Úgy láttam, tíz dekával kevesebb.

ESZPRESSZÓBAN

– Én mosom kezeimet – mondja egy férfi a szomszéd asztalnál. Ránézek. Hát nem túl gyakran.

TÍZPARANCSOLAT – KORSZERŰSÍTVE

Tisztelt apádat, anyádat, s rádfogják, hogy maradi vagy.

IRIGYSÉG

– Mondja, miből telik ennek dömperre?

LEHETSÉGES

Az a művezető, akire senki sem haragszik, valószínűleg rosszul végzi a munkáját.

PROFIL

Dühös férfi állít be egy szaküzletbe:

– Kérem, a múlt héten vettem önöktől ezt a készüléket és már elromlott.

– Sajnálom. Ilyen kis értékű áruért nem tudunk garanciát vállalni.

– Nem? Hogy az a magasságos . . .

– Pardon! Káromkodás a Szent István körúti fiókunkban.

ELLESETT PÁRBESZÉD

– Ágnes, ne legyen kegyetlen. Értse meg, nem tudok maga nélkül élni. Két éve várom, hogy csak annyit mondjon: remélhetek.

– No, nem bánom. Jövő hét szerdán hat órakor találkozzunk a „Kapuciner" eszpresszóban.

– Szerdán? Az speciel nem jó. Akkor adásnap van. A tévét nézem.

Galambos Szilveszter

EGY DIVATFOTÓ

A MI DIVATLAPUNK

Schwott Lajos rajza

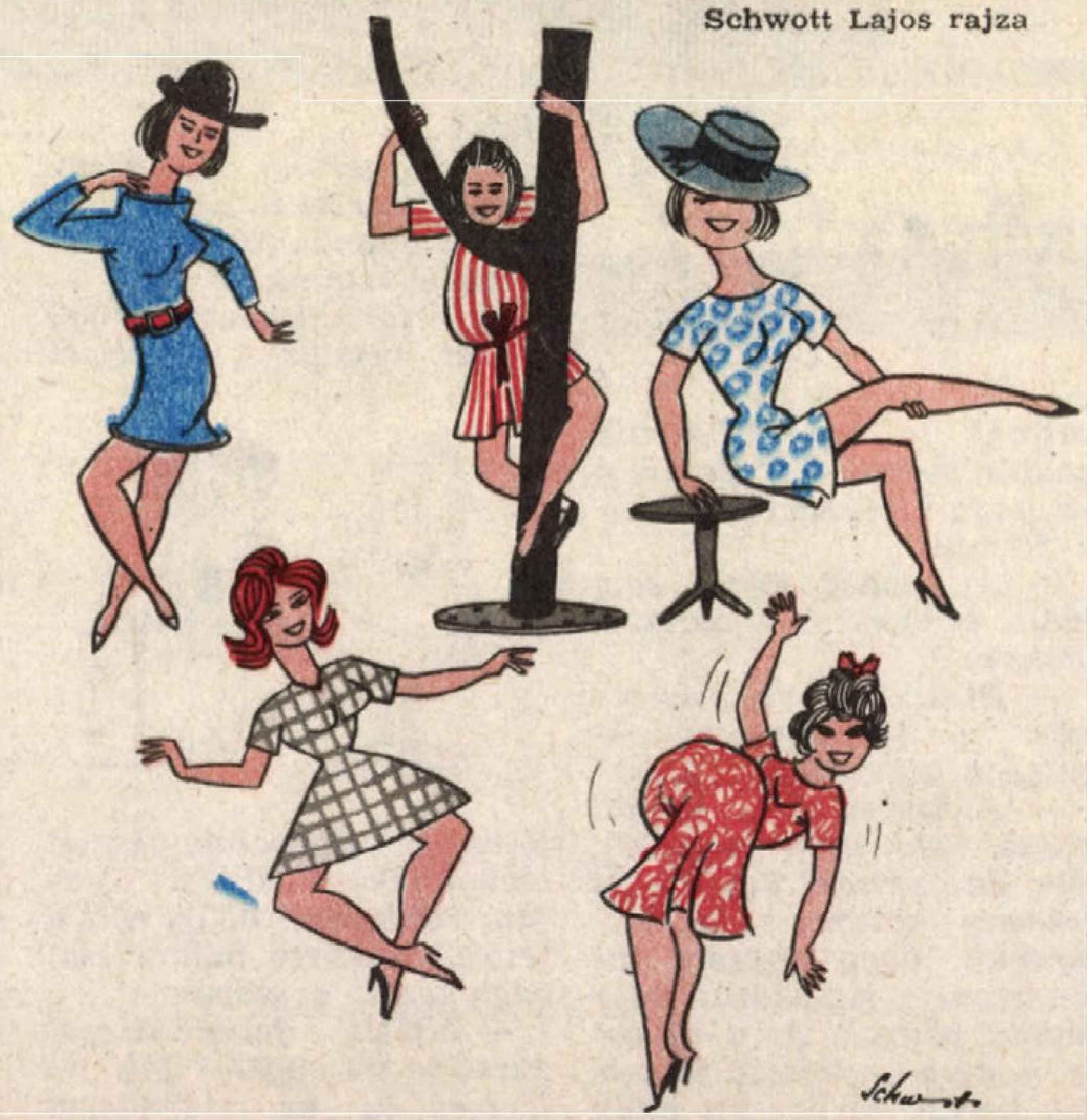

LUDAS MATYI

EMLÉKKÖNYVÉBE

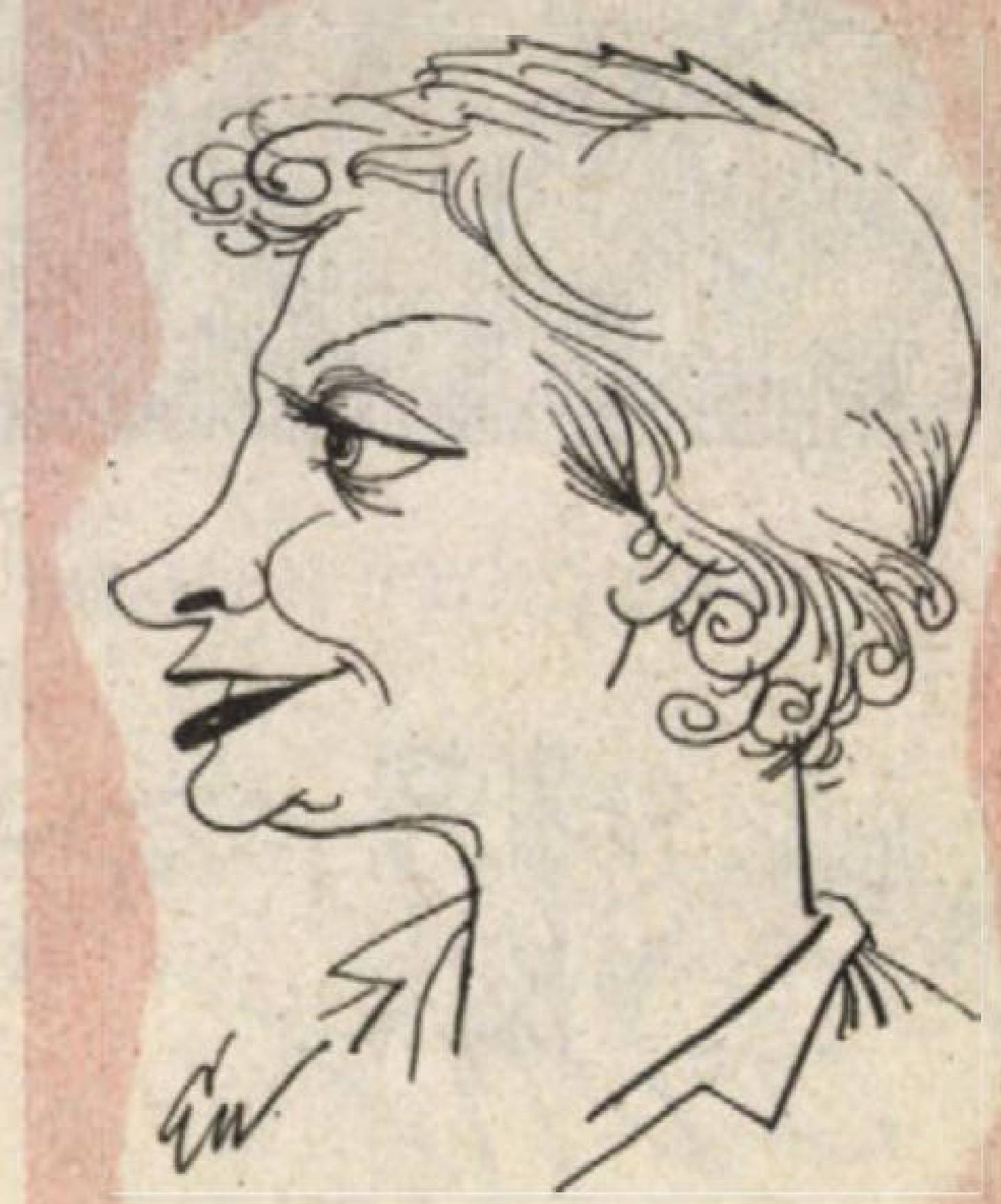

A harmincas években, Bárdos Artúr Belvárosi Színházában sűrűn játszottam együtt Páger Antallal. Mindig nagy sikerünk volt, de mindig feszült volt a hangulat köztünk. Nem tetszett nekem Páger sok színpadi rögtönzése, ugratása. Tudtam, ő sem kedvel engem. Olyannyira fajult az ellentét, hogy bementem Bárdoshoz, és válaszút elé állítottam: vagy én megyek, vagy menjen Páger. Bárdos kijelentette, hogy mindkettőnkre szüksége van a színháznak, egyikünket sem engedheti el. Erre én telefonáltam a Vígszínházba Jób Dániel igazgatónak, aki randevút adott a Kis Royal vendéglőbe. Ott volt Roboz Imre igazgató is. Megállapodtunk abban, hogy leszerződöm a Víghez. Bárdosnak csak pár nappal távozásom előtt említettem meg, hogy otthagyom a színházat.

A Vígszínházban csakhamar kitűzték első fellépésem próbáit. Amikor a portásfülke mellett megnéztem a próbatáblát, megdöbbenve olvastam: „Victoria Regina, olvasópróba, Bulla Elma, Páger Antal." Utánunk a többi szereplő neve következett.

Azután megtudtam, hogy mi történt. Páger is azzal állított be Bárdoshoz, hogy vagy ő, vagy én. Bárdos vele is közölte, hogy mindketten nélkülözhetetlenek vagyunk számára. Páger is jelentkezett Jóbnál, Roboznál, vele is találkozót adtak a Kis Royalba és ő is leszerződött a Víghez. Mit tehettünk volna egyebet? Kibékültünk.

Bulla Elma

Igényes fiatal

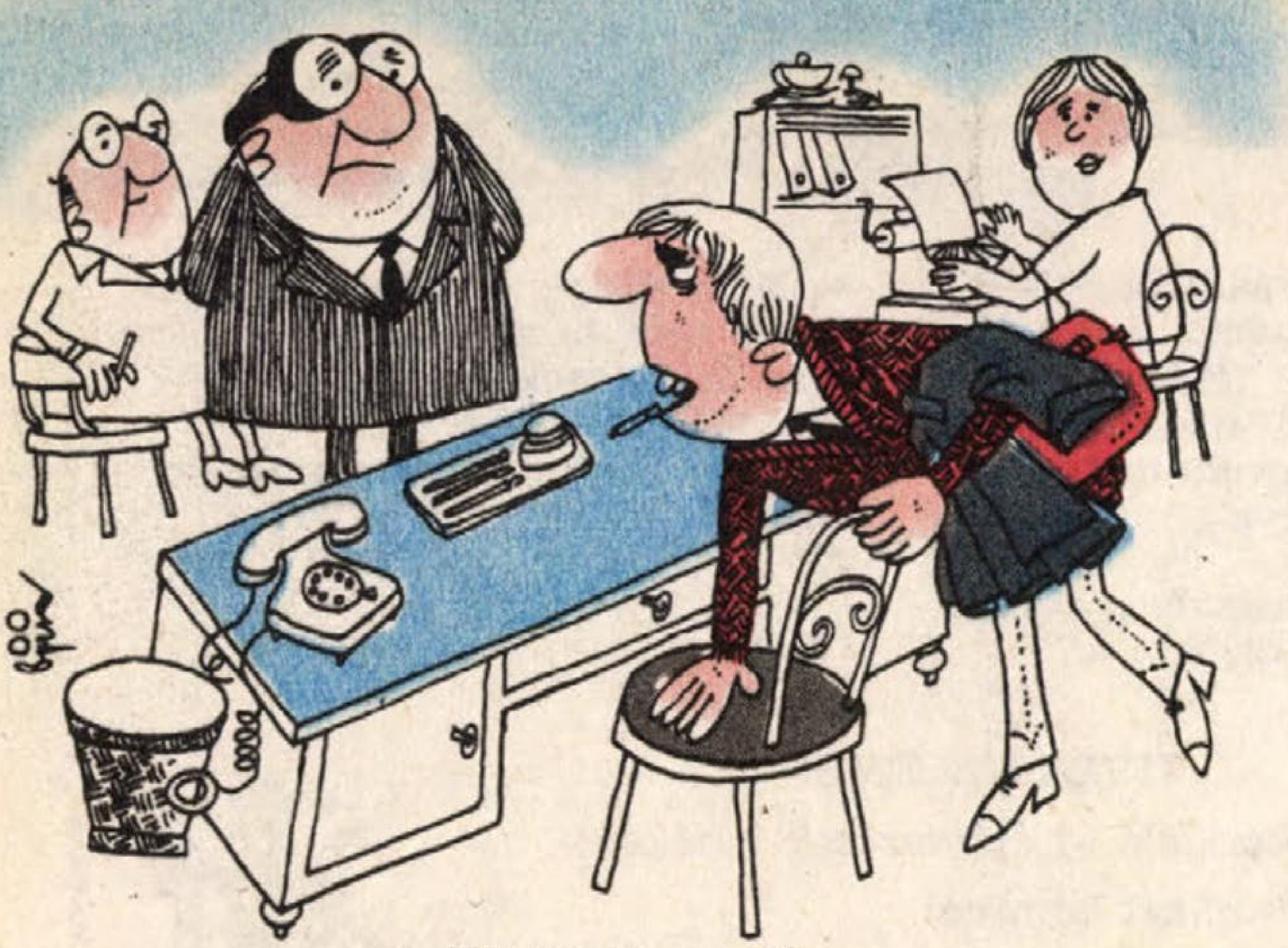

– Túl kemény a szék ...

Korai keltetés

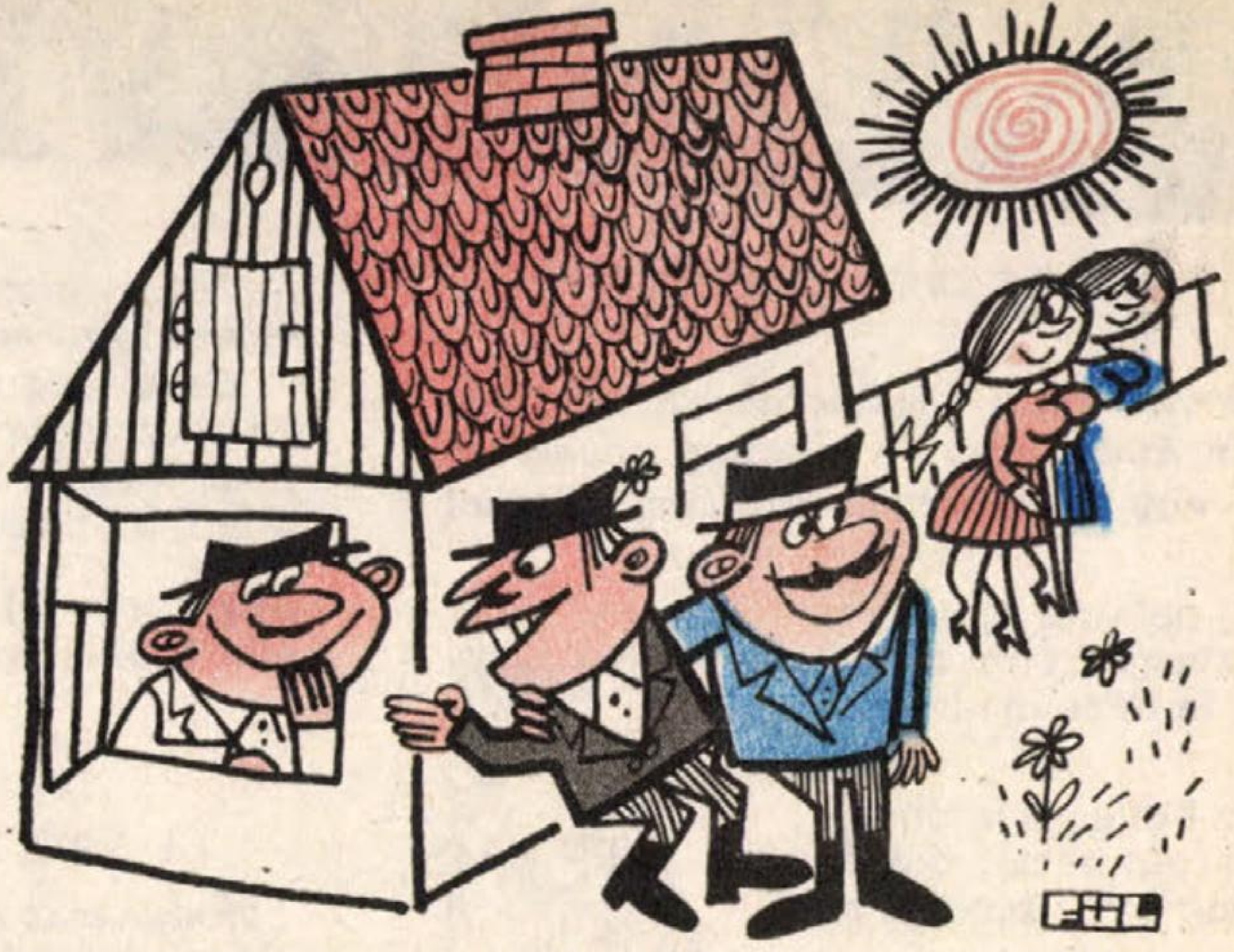

– Gyere gyorsan Jóska, kibújtak a tavaszi csibék!

Magyar csatárok szabálymódosító javaslata

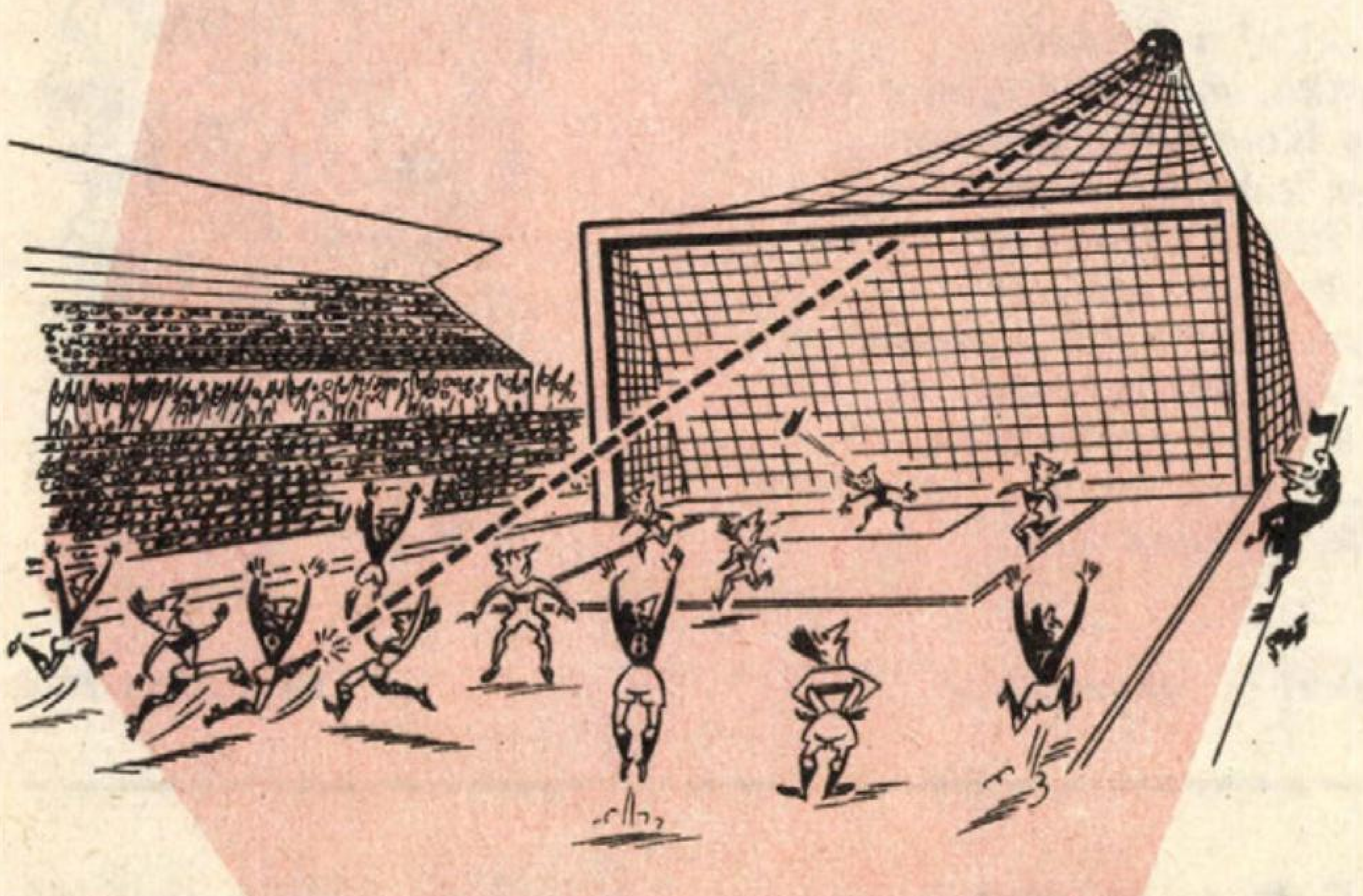

Hentesáru

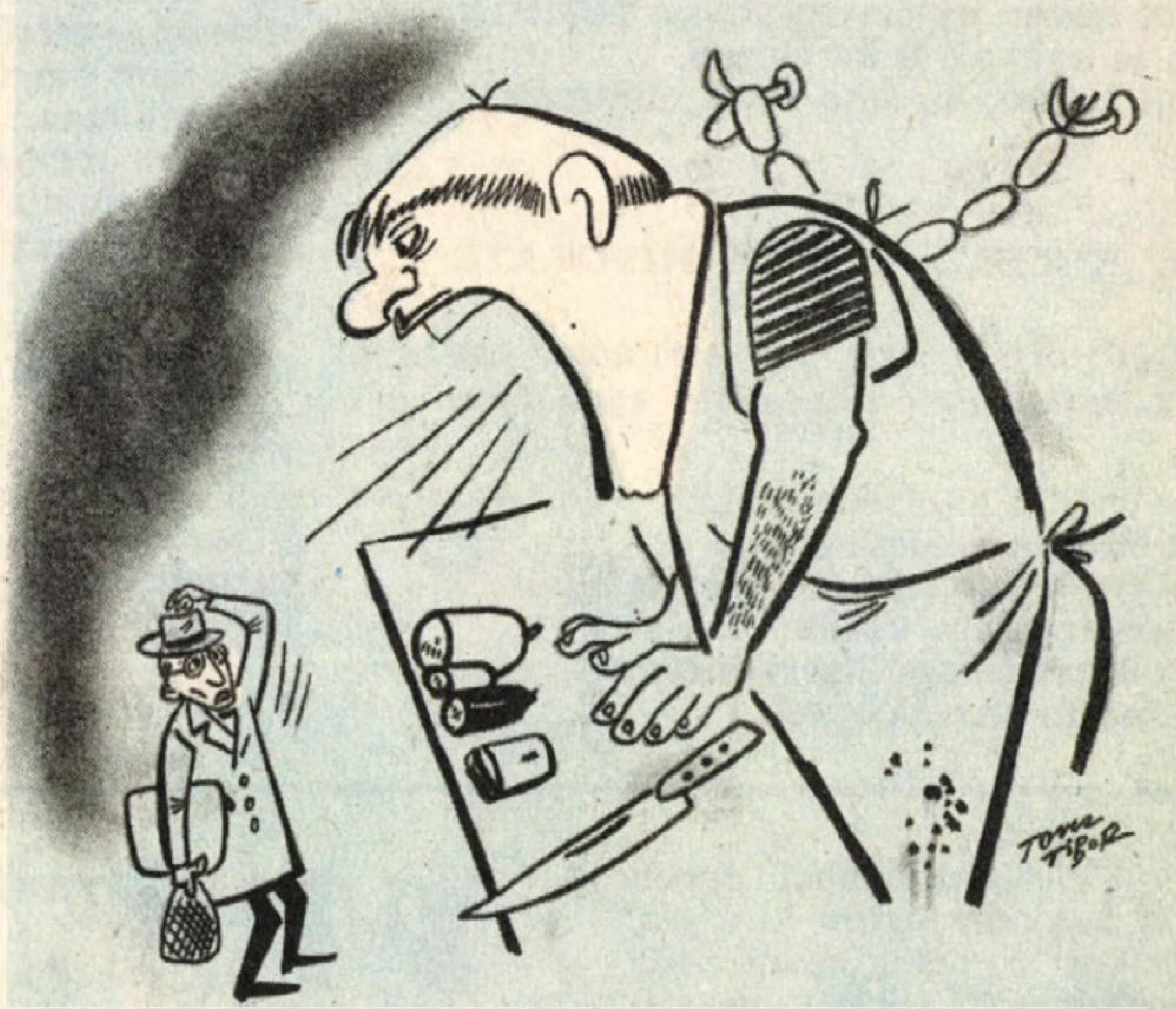

– Mit válogat? Nem vagyunk még benne az új gazdasági mechanizmusban! ...

Gondos előkészületek

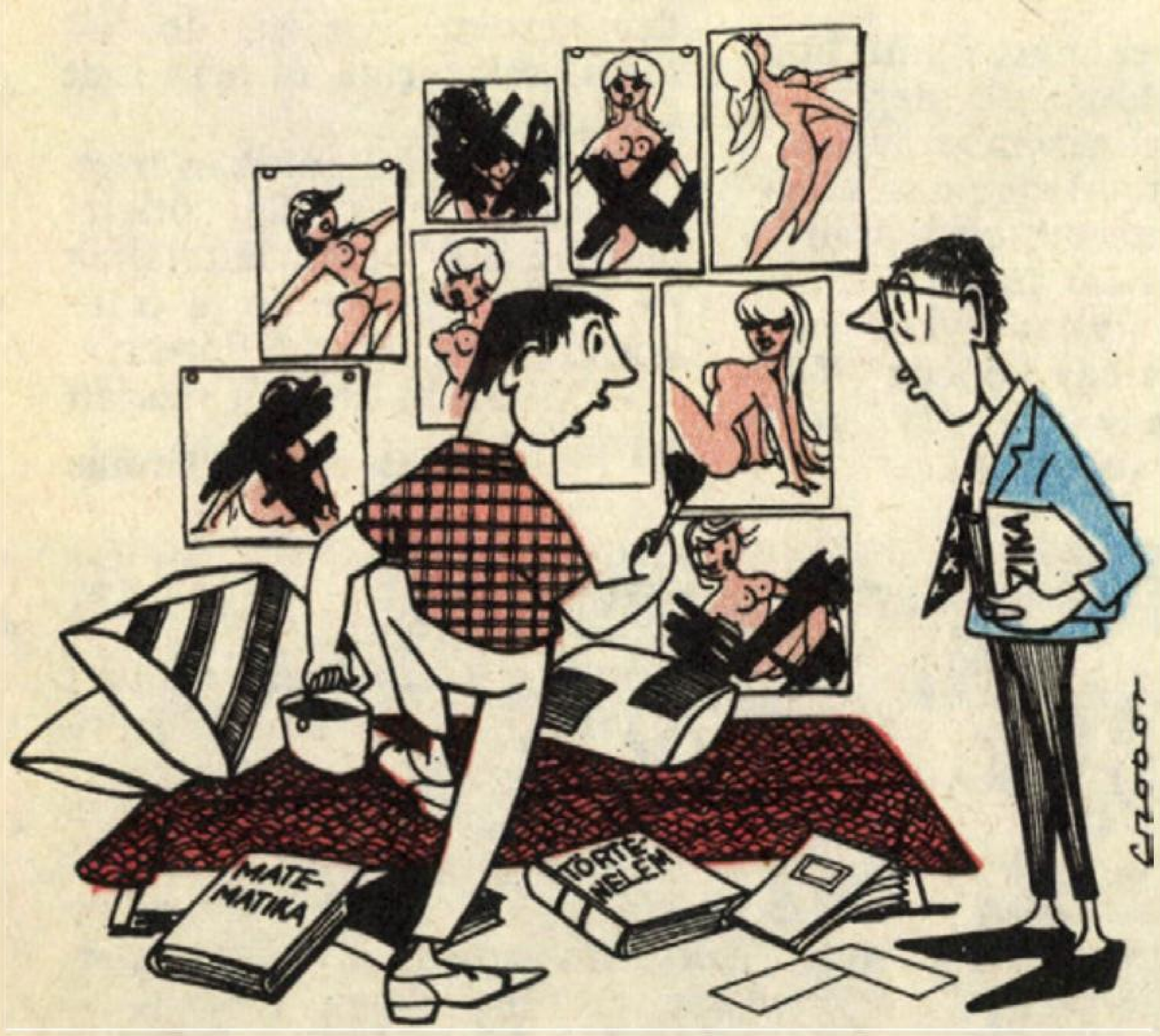

– Most minden figyelmemet az érettségi tételekre akarom koncentrálni ...

Az orvos halála

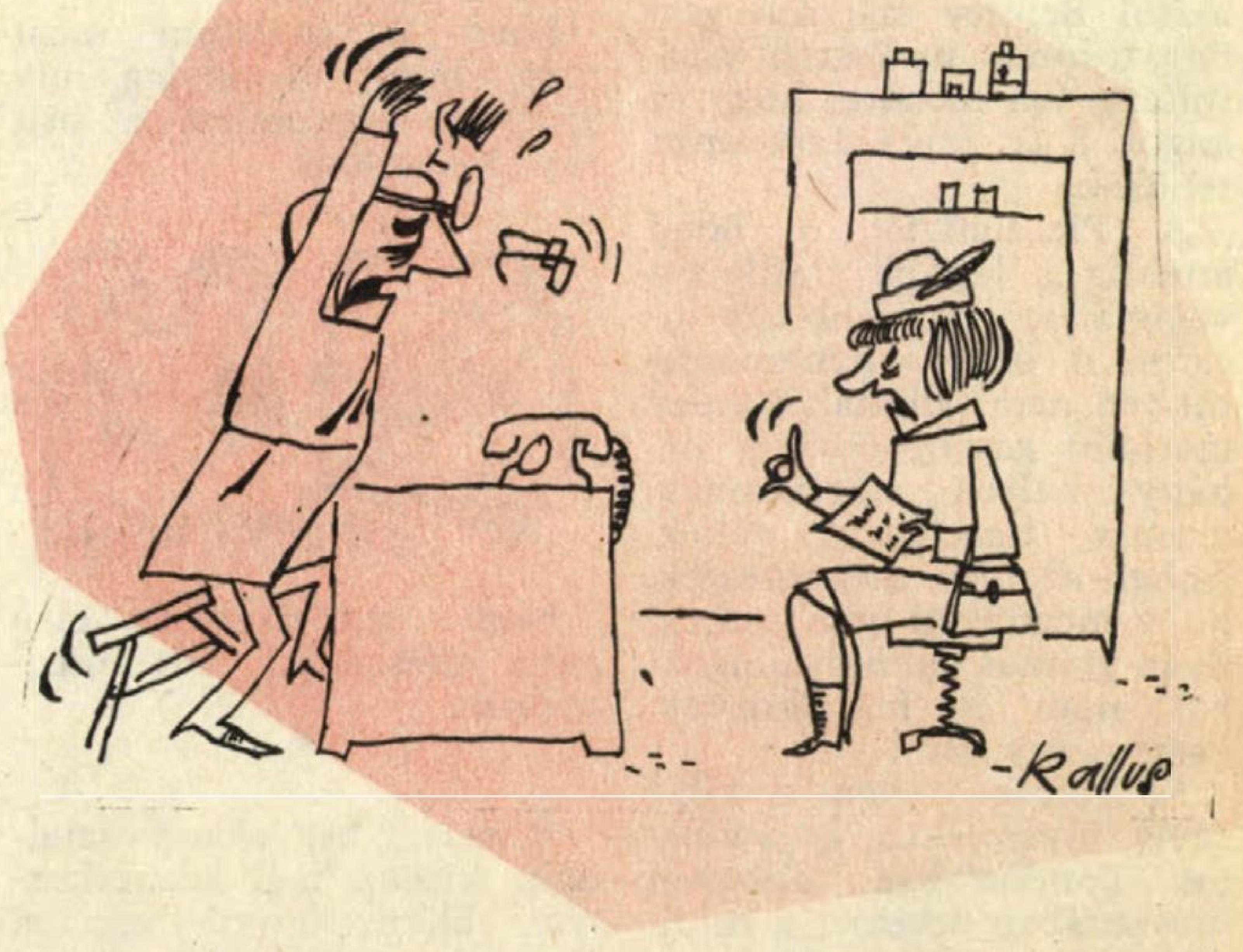

– Tessék felírni Andaxint, Valeriánát, Salvus-vizet és C-vitamint ...

VÁROSI folklór

Nemrégiben megbízást kaptam néprajzi kutatásokra. Mivel vidékre nem volt kedvem menni, körülnéztem a fővárosban. Az alábbiakban bemutatom néhány gyűjteményemet a városi folklór kincsesbányájából.

I. ÜGYFÉL-KESERGŐ

(Egyik nagy közhivatalunk folyosóján dúdolgatta — csakúgy magának — egy kilencvenhárom éves nénike)

Aj nekem, aj nekem,
Özvegy Böcze Miklósné,
A te kérelmednek.

Az hever iktatóban,
Három asztal fiókjában,
Még egy pecsét se rajta.

Még egy szignó se rajta,
Még egy belég se benne,
Még véleményezve sincs.

Ott hever, aj, özvegy Böcze Miklósné,
A te nyavalyás kérelmed,
Ott hever, aj, sose nyer elintézést.

II. KOCSMA ELŐTTI HÍVOGATÓ

(Gyűjtöttem este fél tíz után egy IX-ik kerületi talponálló ajtajában)

— Jöjjön haza, édesapám,
Hozza haza édesanyám!
— Csak egy fröccsöt még lehajtok,
Kicsiny fiam, Török Vince,
Csak még egyet kortyintok,
Mindjárt hazamegyek.

— Jöjjön haza édesanyám,
Hozza haza édesapám!
— Csak még egyet féldecizek,
Kicsiny lányom, Török Irma,
Csak még egyet kortyintok,
Mindjárt hazamegyek.

Egyik sort áll a kasszánál,
Másik blokkal a kezében.

— Nem jöttök ti, édesanyám
— Te sem haza, édesapám,
Hanem mentek intézetbe,
Intézetbe, elvonásra,
Mi meg megyünk szomszédokhoz,
Sajnálatból vacsorára.

⁂

III. KŐMÍVES KELEMEN

(A XXXVII. kerületi új építkezések vidékéről)

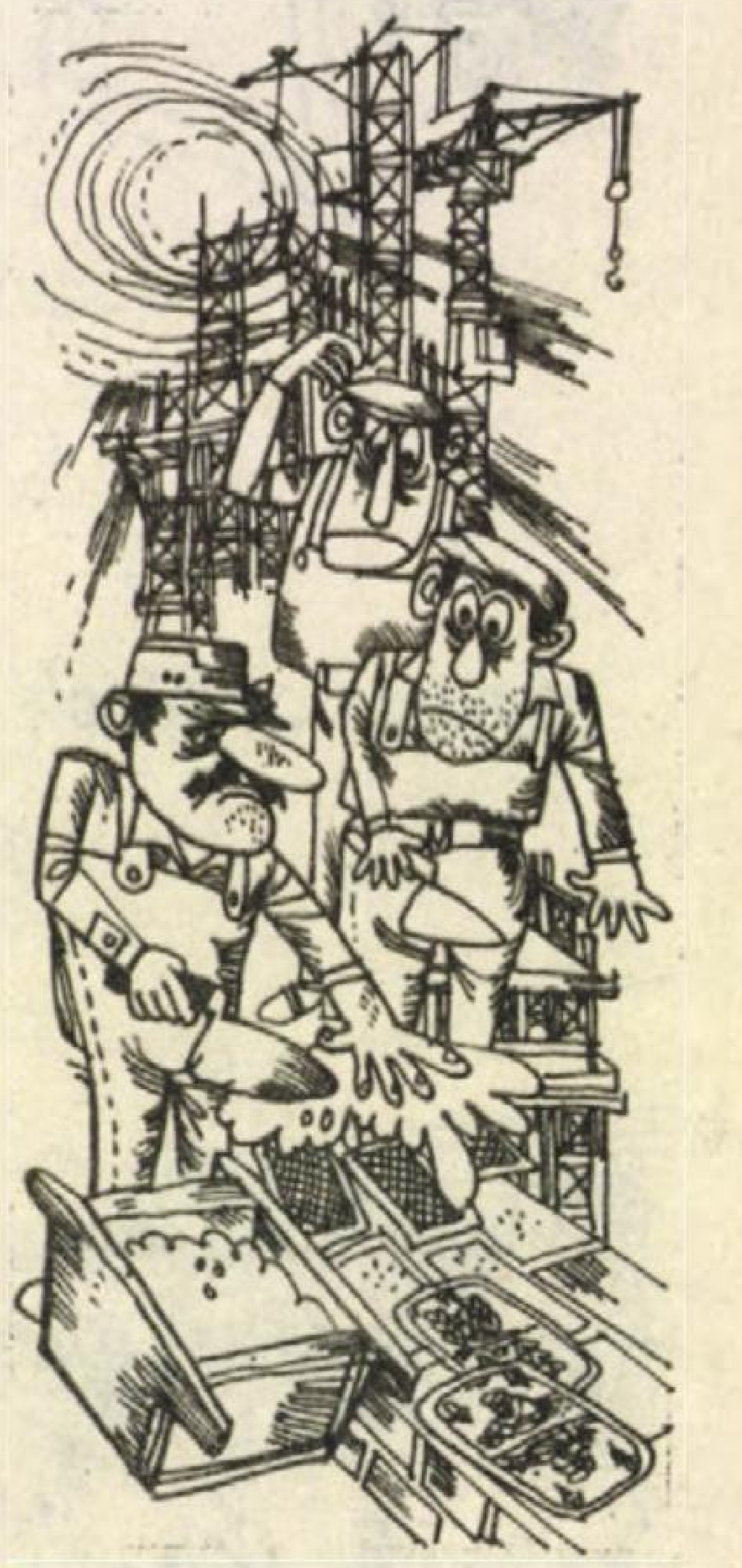

Toronyházat épít tizenkét kőmíves
Nagy irodaházat.
Amit reggel raktak, nem készült el délig —
Délben amit raktak, estére lett félig.
— Jónapot, jónapot, tizenkét kőmíves!
— Neked is jónapot, Kőmíves Kelemen,
Akit tettek hozzánk brigádvezetőnek.
Másnap is eltelik
Csak nem emelkedik
Az irodaháza.
Kelemen szeméről lehulla a hártya:
Nem megyen a munka, mert megyen a kártya.
Azt a törvényt tette Kelemen kőmíves:
— Amelyik kőmíves kártyát elővenne
A pakli azonnal kő közé rakassék,
Az irodaházba ott befalaztassék.
— Kőmíves Kelemen, ehun van a zsuga!
Megfogta a kártyát és a falba tette.
Amíg félig rakta, csak tréfára vették.
Mikor már nem látszott, bolondságra vették.
Mikorra a piros hetest bevakolta
Már valóra vették.

A toronyházat fel ekként építették.

Somogyi Pál

BUDAPEST–LONDON

Az öngyújtómból éppen akkor fogyott ki a gáz, amikor a repülőgépen már kialudt a „Csatoljuk be szíjainkat, és kérjük a dohányzás mellőzését" felirat, s rá akartam gyújtani. Bosszantó, de hát ezért nem ugrom ki a gépből, különben is van nálam gyufa. Meg aztán: éppen a legjobb helyre utazom gázöngyújtó ügyben, hiszen az, akitől Bentley márkájú gázöngyújtómat itt Pesten vásároltam, azt mondta, hogy ez angol. S én éppen Londonba repülök.

A Piccadillytől a Bond Streetig a legjobb trafikokat végigjártam. Legalább egy tucatot. A legtöbb helyen életükben nem hallottak Bentley márkájú gázöngyújtóról, néhány helyen amerikainak, másutt franciának vélték. Abban azonban megegyeztek, hogy megtölteni nem tudják, ilyen gyanús külföldi dolgokkal nem is foglalkoznak, „very sorry, sir"!

Ez történt velem a világ egyik fővárosában, a „swinging London"-ban, ahogyan mostanában nevezik, a miniszoknya, a játékkaszinók, a nagyvilági élet újabban Párizst lefőző világcentrumában.

Ahogy hazaértem, első utam egy átjáróház udvarában székelő maszek öngyújtóshoz vezetett, aki – mint azelőtt is annyiszor – öthúszért két perc alatt megtöltötte a Bentleyt.

Nem is csodálom most már, hogy viszonylag oly gyorsan összeomlott a brit világbirodalom.

Nem rendelkeztek elég pesti maszekkal, aki megmentse.

*

A másik bajt akkor észleltem, amikor már hazaérkeztem. Ekkor jutott eszembe X. rokon, Y. kolléga és Z. barát, akik mind krőzusnak nézik a két hétig szerény napidíjon tengődő halandót, és elvárják, hogy valami csekélységet hozzon nekik. Húszan-harmincan is elvárják, s valamelyik sorszámnál odakint elakadtam a névsorban, vagy elakadtam a font sterlingben.

Mit lehet most tenni, hogy mégse sértődjenek meg?

S ekkor eszembe jutott a nagy ötlet. Magammal elégedetten vezetett első utam a Dohány utcai maszek trafikba, ahol olykor-olykor vásárolok egy-egy doboz Winstont, vagy egy-egy tábla Suchard csokoládét.

Ezekre az árukra csak az van ráírva, hogy nyugaton teremnek, de az nincs, hogy hol szerzi be az ember. Majd hozok én X.-nek, Y.-nak és Z.-nek londoni ajándékot – Budapestről.

Remek és önállónak hitt ötletemet dédelgetve léptem be a trafikba, s mindjárt nyolc doboz amerikai cigarettát és tíz tábla svájci csokoládét kértem. (Drága, de hát mégiscsak forint, és nem font sterling.)

S abban a pillanatban megtudtam, hogy a nagy ötletet előttem már régen feltalálták és gyakorolják. Mert a trafikosnő rögtön így kérdezett:

– Mi az, külföldről tetszett hazajönni?

Barabás Tamás

VETKŐZŐ DUBLŐZ

Attól már hallottunk, hogy a filmszínésznő helyett dublőz énekelt, vagy ugrott a vízbe, de a szép Elizabeth Taylor egy új helyettesítési műfajt kezdeményezett. Az Olaszországban készülő „Aranytekintet" című filmjének egyik jelenetében ruhátlanul kell szerepelnie. Elizabethnek azonban csak az arca látható eredetiben, innen kezdve egy ismeretlen olasz statiszta leány helyettesíti a nagy csillagot. Miért? „Richard nem engedte meg, hogy nyaktól lefelé én játsszam ezt a szerepet!" – jelölte meg férjében a művésznő a felelős személyt. Annyi bizonyos, hogy Lollobrigida vagy Brigitte Bardot mellett nem juthat hasonló címen keresethez egy szépalakú ismeretlen.

AUTÓS DOLGOK

PERSPEKTÍVA

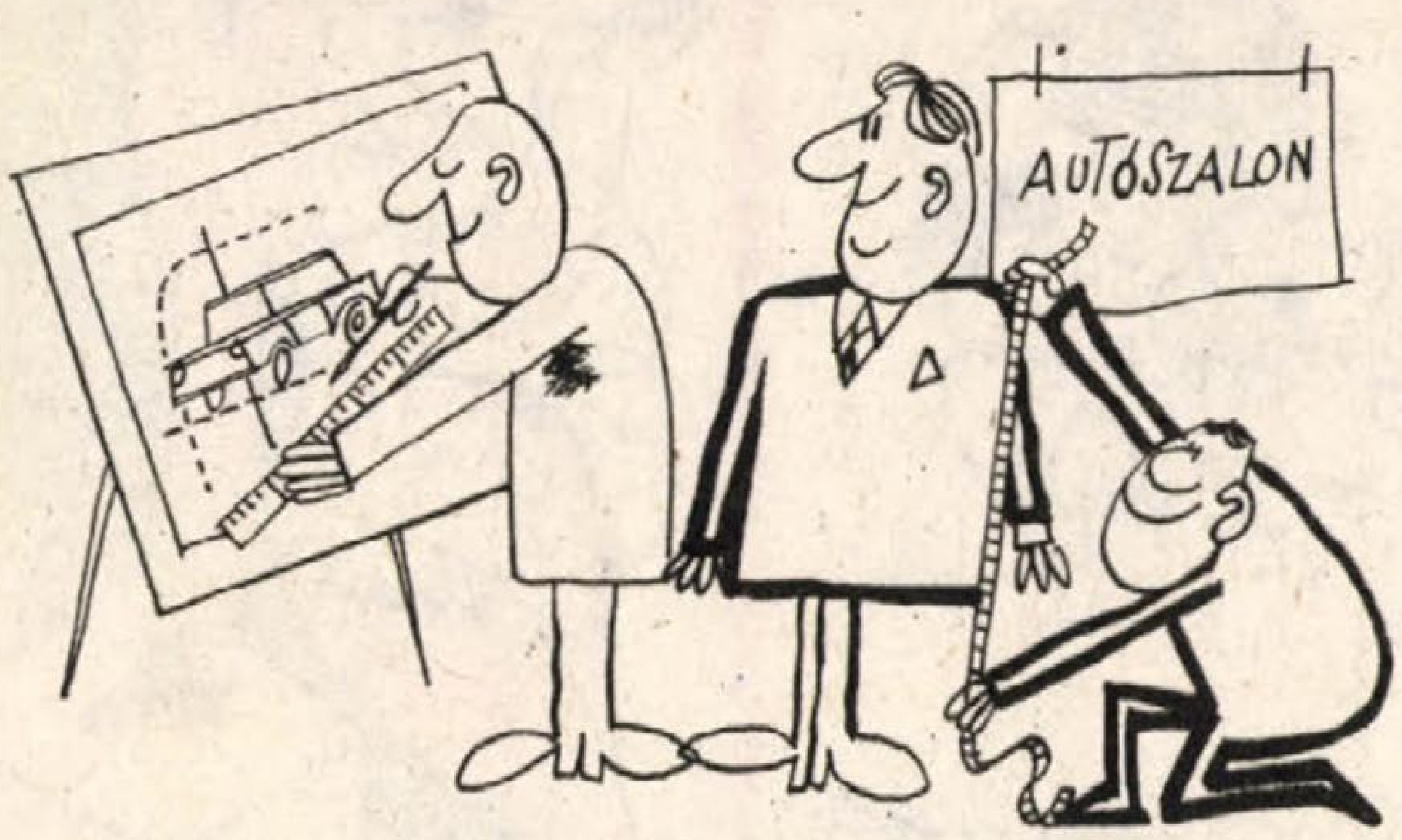

SZEMORVOSNÁL

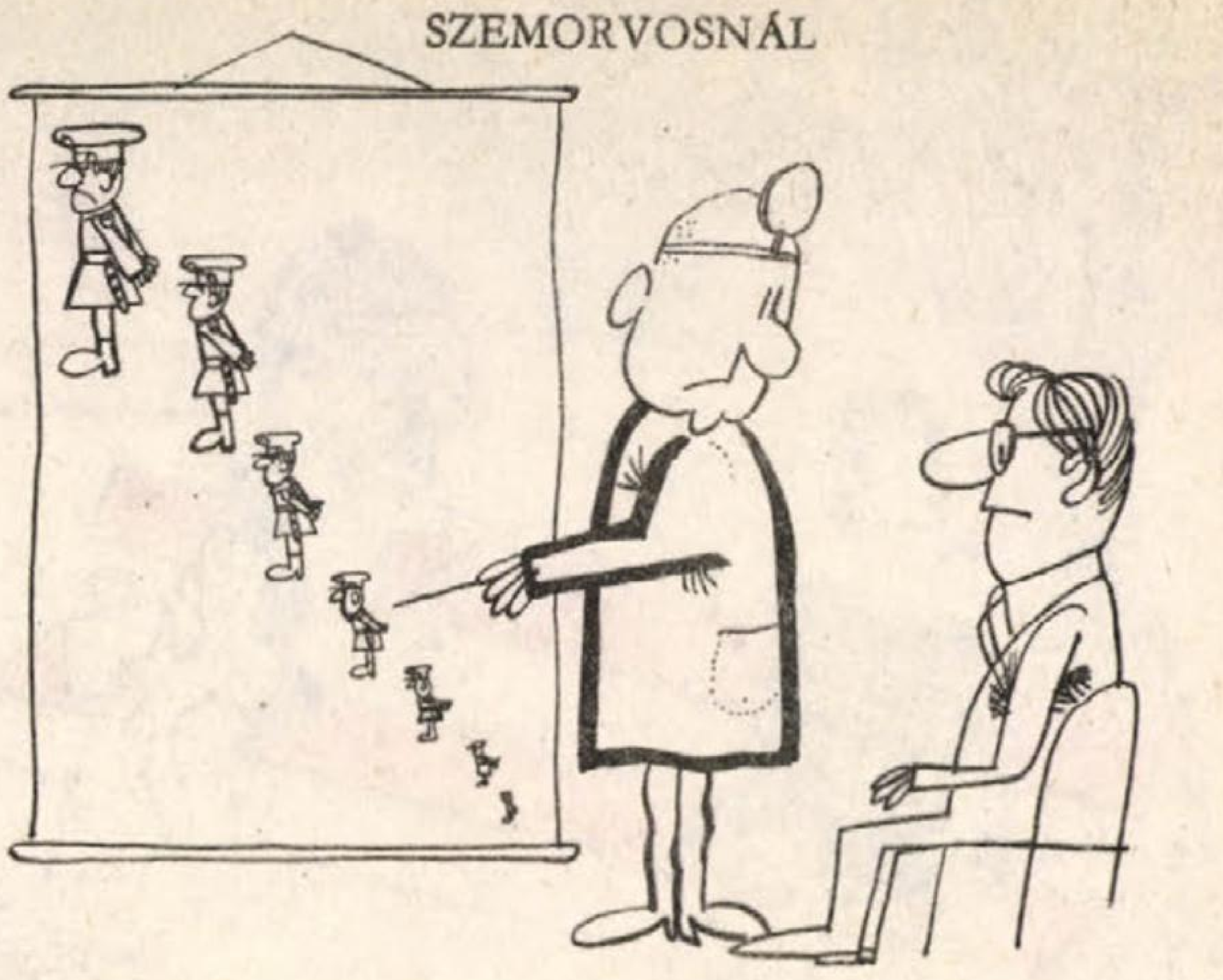

FÉLTÉKENYSÉG

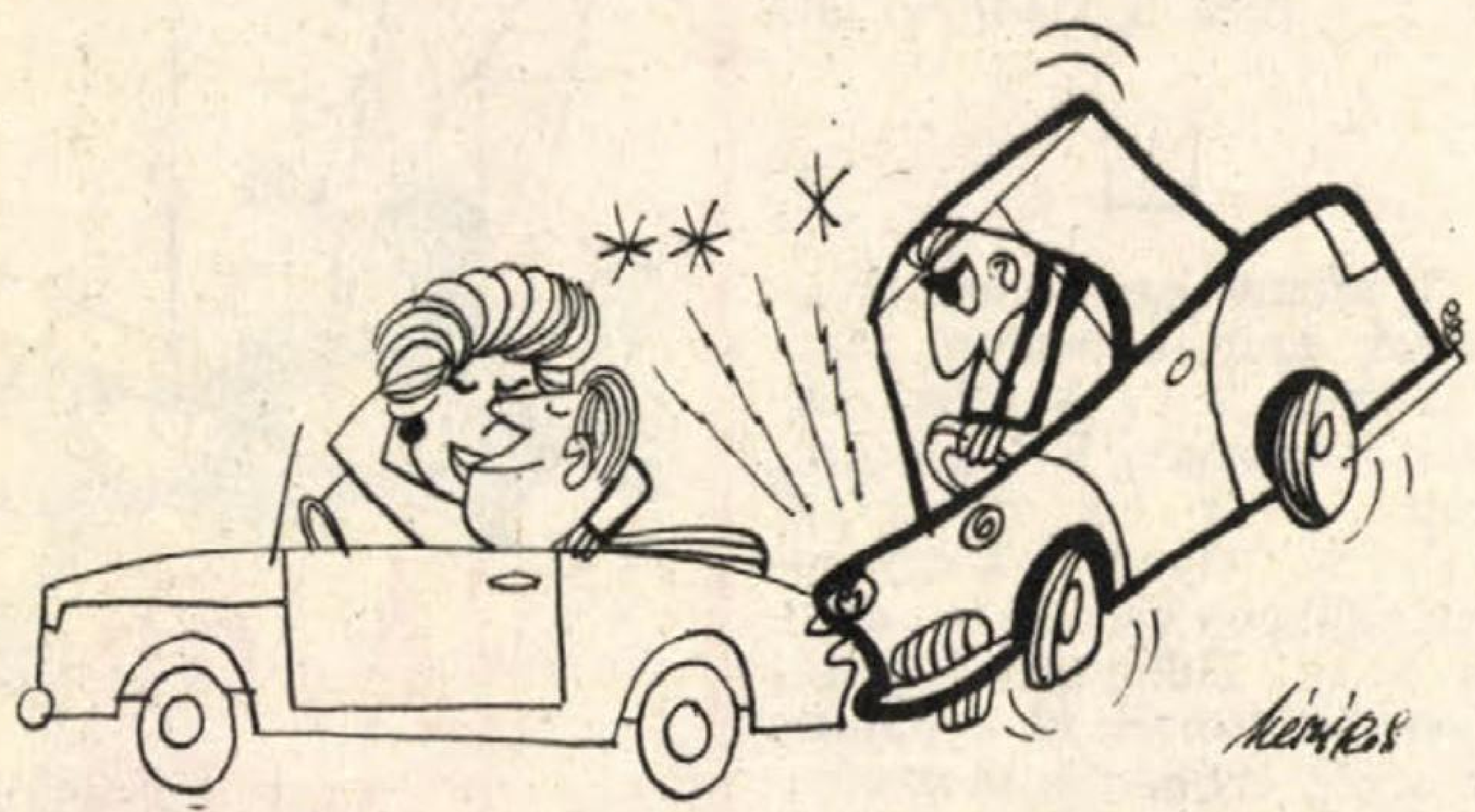

CSÚCSFORGALOM

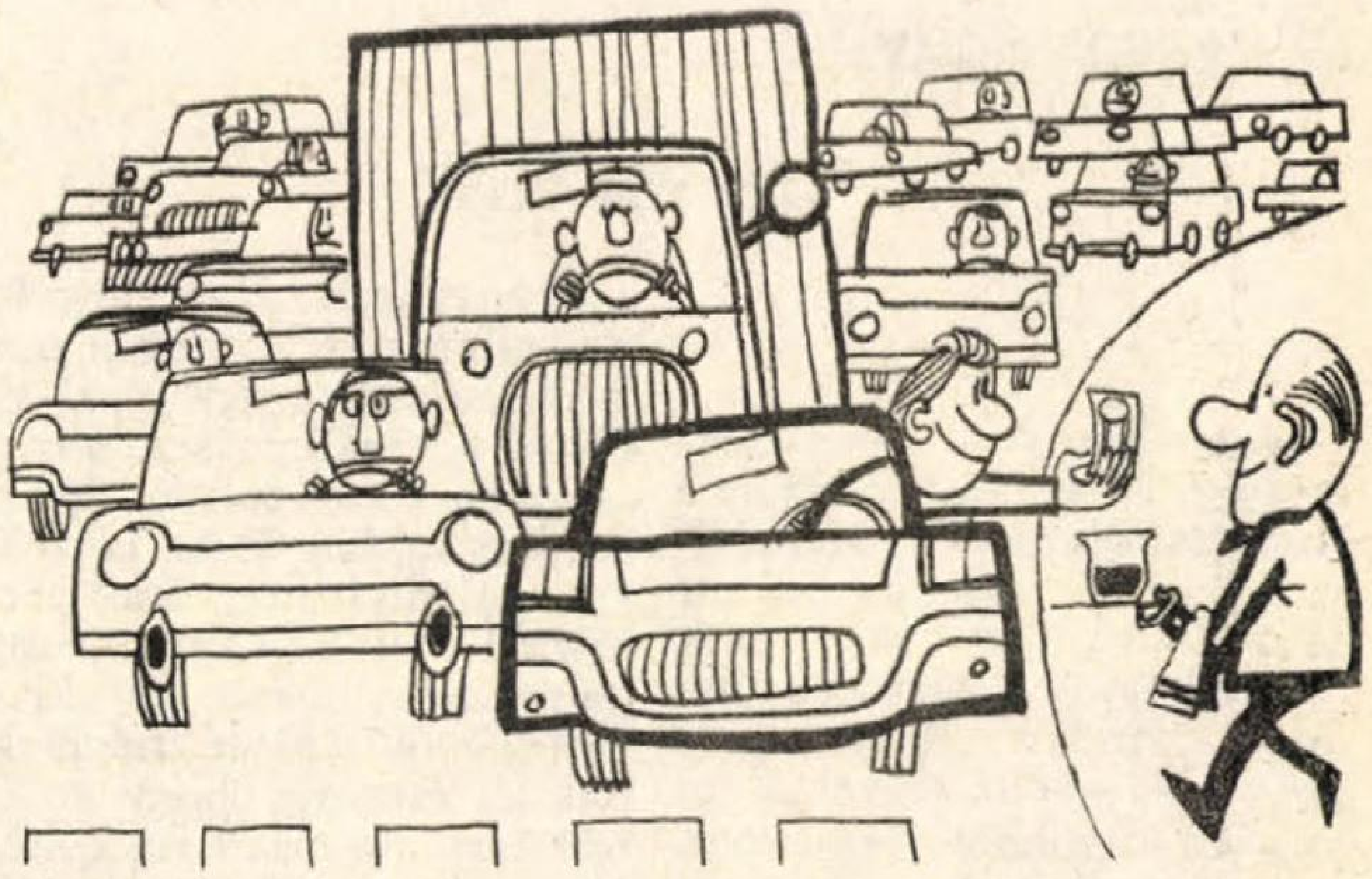

Mészáros András rajzai

Kedves Ludas!

T. P. salgótarjáni olvasó ebben a rovatban megrótta a Népszavát amiatt, hogy Kisteleket Csongrádból Nógrádba helyezte. Igaz, hogy Csongrád megyében van egy Kistelek község, de Nógrád megyében is van egy ilyen nevű bányatelep, méghozzá nem is olyan messze Tarjántól. Úgy látszik, az *„Ismerd meg hazádat!”* mozgalom mintájára *„Ismerd meg a saját megyédet!”* mozgalmat sem ártana indítani!

M. P.
Jászberény

Hallottam egy kedves viccet!

Egy férfi dicsekedve mondja a másiknak:

— Szerencsés kimenetelű balesetem volt tegnap. A fejemre esett egy lemezjátszó, de hálistennek nem lett semmi bajom... bajom... bajom...

K. A.
Budapest

A Népszavában olvastam, hogy a lottó rendkívüli sorsolásán „a 112 400 kéttalálatos szelvényre *összesen* 17 forintot fizetnek”. Kíváncsi vagyok, hogyan fognak megosztozni?

B. J.
Abony

Hosszú életem során sok nagy európai városban megfordultam, de sehol sem tapasztaltam, hogy olyan rendetlenül közlekednének az emberek a járdán, mint itt nálunk, Pesten. Hiába halad a magamfajta rendszerető ember szabályszerűen a jobboldalon, ki van téve annak, hogy a szabálytalanul vele szemben robogók nekimennek, s fellökik. Jó lenne, ha az önkéntes rendőrök bevonásával megtanítanák a pestieket arra, hogy a járdán is szabályosan közlekedjenek!

R. P.
86 éves pesti járókelő

Nemrégiben a Ludasban szóvá tettem kb 40 000 hazai horgász problémáját, azt, hogy nem lehet kis horgokat kapni. Cikkem nyomán sorra érkeztek nevemre a levelek és küldemények Csehszlovákiából, s ottani horgásztársaim bőségesen elláttak horoggal. Így az én egyéni problémám megoldódott, tehát már csak 39 999 horgásznak a problémáját kell hogy megoldja kereskedelmünk. Esetleg éppen csehszlovák importból!

Sebők Miklós
Szeged

Egy kis ízelítőt küldök Önöknek a holland humorból. Ketten beszélgetnek:

— Mondd, mennyit szívsz te naponta?

— Két és fél dobozzal!

— Jó ég! Az napi 4 gulden! Havonta 120, évente több mint 1400 gulden! Rengeteg pénzbe kerül neked a dohányzás!

— Az igaz. De ha nem dohányoznék, tíz évvel tovább élnék. Képzeld, *az* mennyibe kerülne!

Amszterdam
K. Geerling

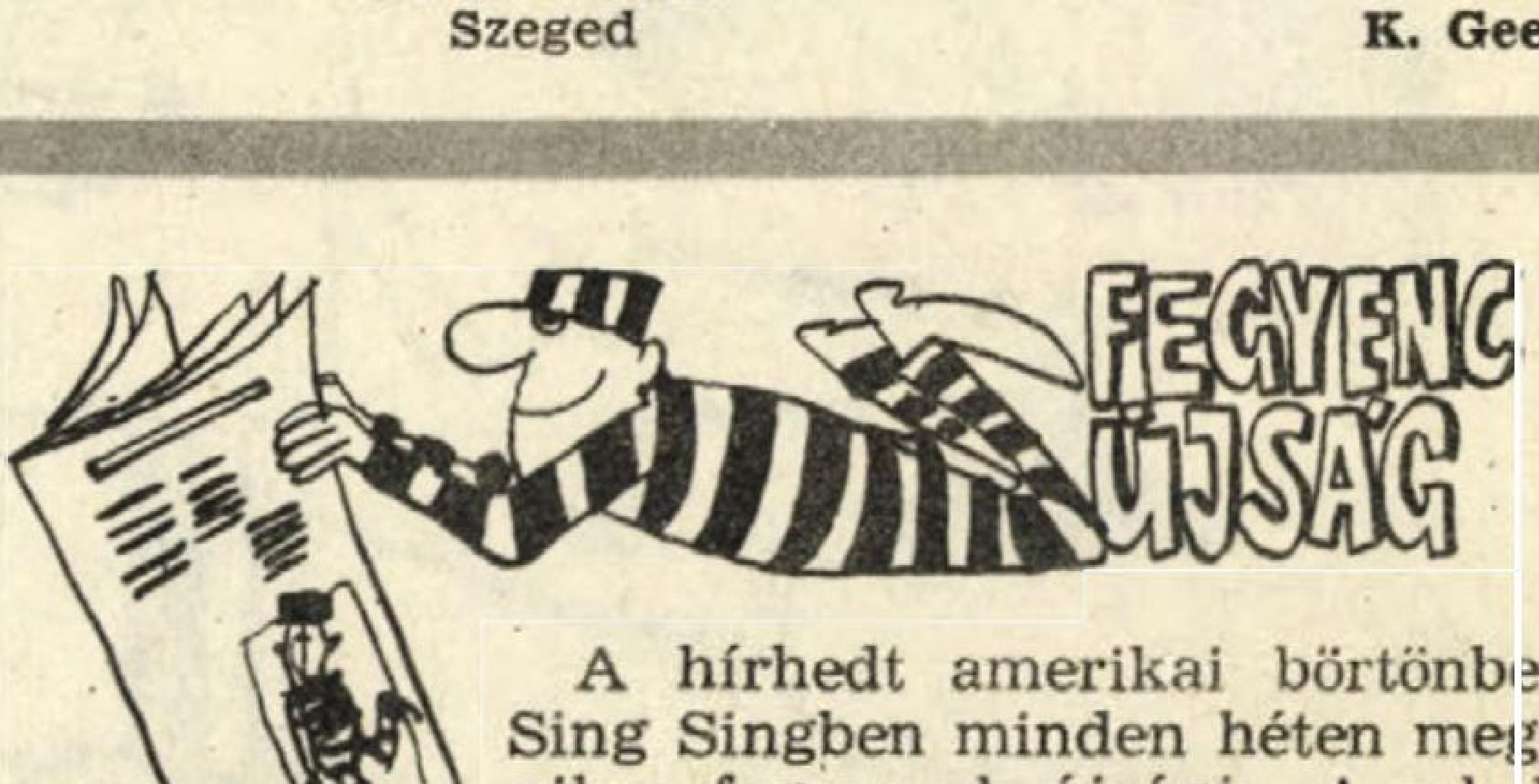

A hírhedt amerikai börtönben, a Sing Singben minden héten megjelenik a fegyencek újságja. A rabok írják, szerkesztik, szedik, tördelik, nyomják, hajtogatják, terjesztik és olvassák. A lap egyik legnépszerűbb rovata a mozik, színházak, mulatóhelyek, sportpályák műsora, amelynek címe: *„Hova menjünk?”*

Első a foci

Várnai György rajza

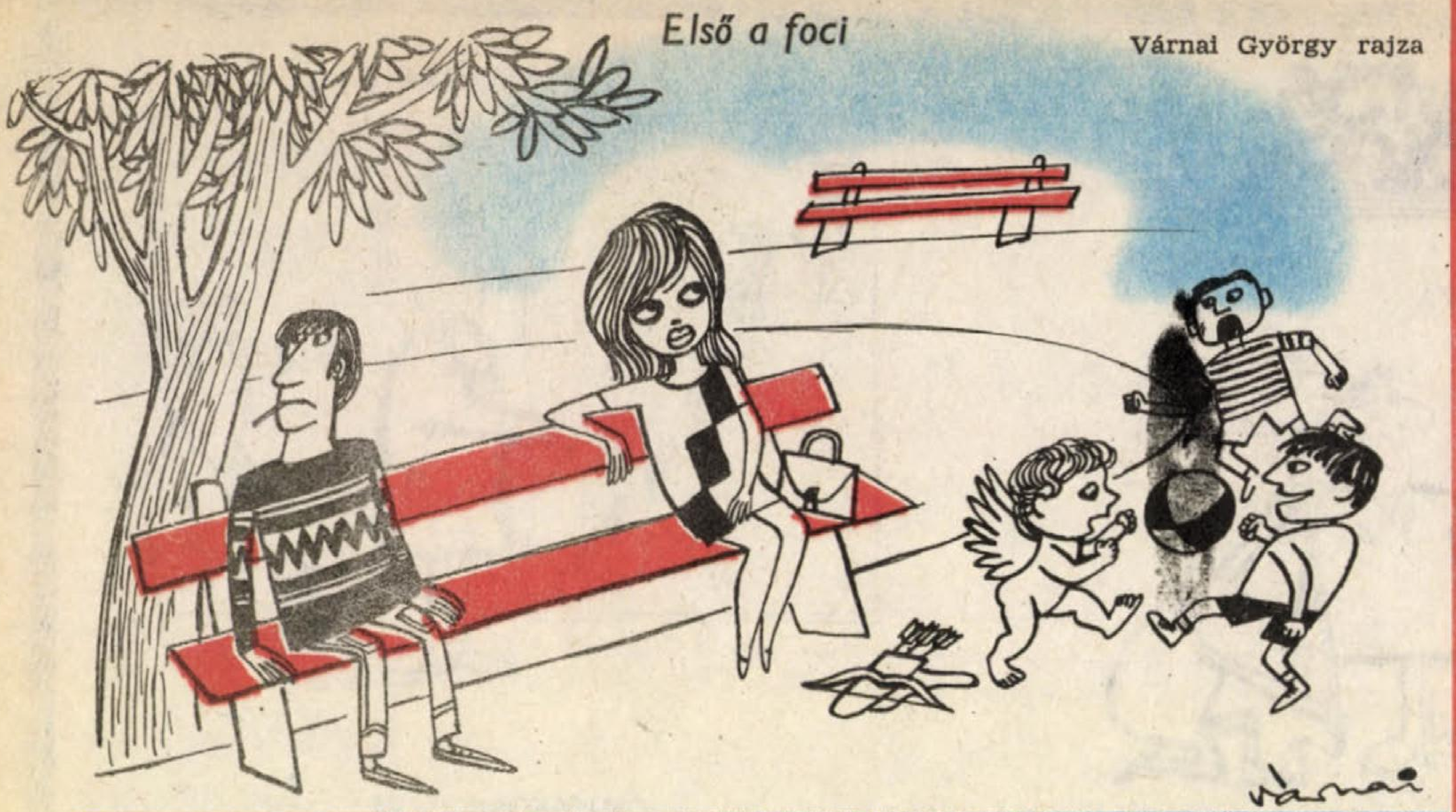

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS ÜGY

1

Nemrégiben a feleségemmel együtt utaztunk hazafelé Budapestről: én Miskolcon leszálltam, ő tovább utazott Sátoraljaújhelyig. A vonat már elhagyta a miskolci állomást, amikor észrevettem, hogy a feleségem jegye nálam maradt. Azonnal bementem a Tiszai pályaudvar forgalmi irodájába, leadtam a jegyet, és kértem, a következő vonattal továbbítsák Sátoraljaújhelyre, egyben értesítsék annak a vonatnak a személyzetét is, amelyikkel feleségem utazik, hogy a jegy rendben van. Erre ígéretet is kaptam, s megnyugodva távoztam. Ennek ellenére feleségemet mégis „utasleadási jegy"-gyel vitték el a végállomásra, mint a potyautasokat szokták. Emiatt később reklamáltam is a Tiszai pályaudvaron, ahol azt a felemás választ kaptam, hogy „biztosan elintézte az akkori szolgálatos". Most mégis kijött az értesítés, hogy 50 forint büntetést kell fizetnünk. Nem értem, miért kezelik potyautasként a feleségemet, mikor a megváltott jeggyel igazoltam, hogy nem jegycsalásról, hanem csupán feledékenységről van szó?! Miért fogadták el tőlem a jegyet a Tiszai pályaudvaron, és miért ígérték meg, hogy intézkednek – ha mégis büntetés lett a vége?

Szabó János
Cigánd, Petőfi u. 121.

2

Új szemüvegre lenne szükségem, ezért elmentem március 17-én a IV. kerületi Tanács Szakorvosi Rendelőintézetébe. Ám ott szemüvegutalvány helyett csak egy berendelőlapot kaptam – április 25-re. Előbb azt hittem, rosszul töltötték ki a papírt, de aztán szóban is megerősítették, hogy a jelzett napon kell újból jelentkeznem, akkor vizsgálnak meg, s akkor írnak fel szemüveget. Ez, akárhogy számolom is: 39 nap! Nem sok ez egy kicsit?!

Dalmadi Ernő
Bp., IV., Jósika u. 12.

Csemege a Filmmúzeumban

Mészáros András rajza

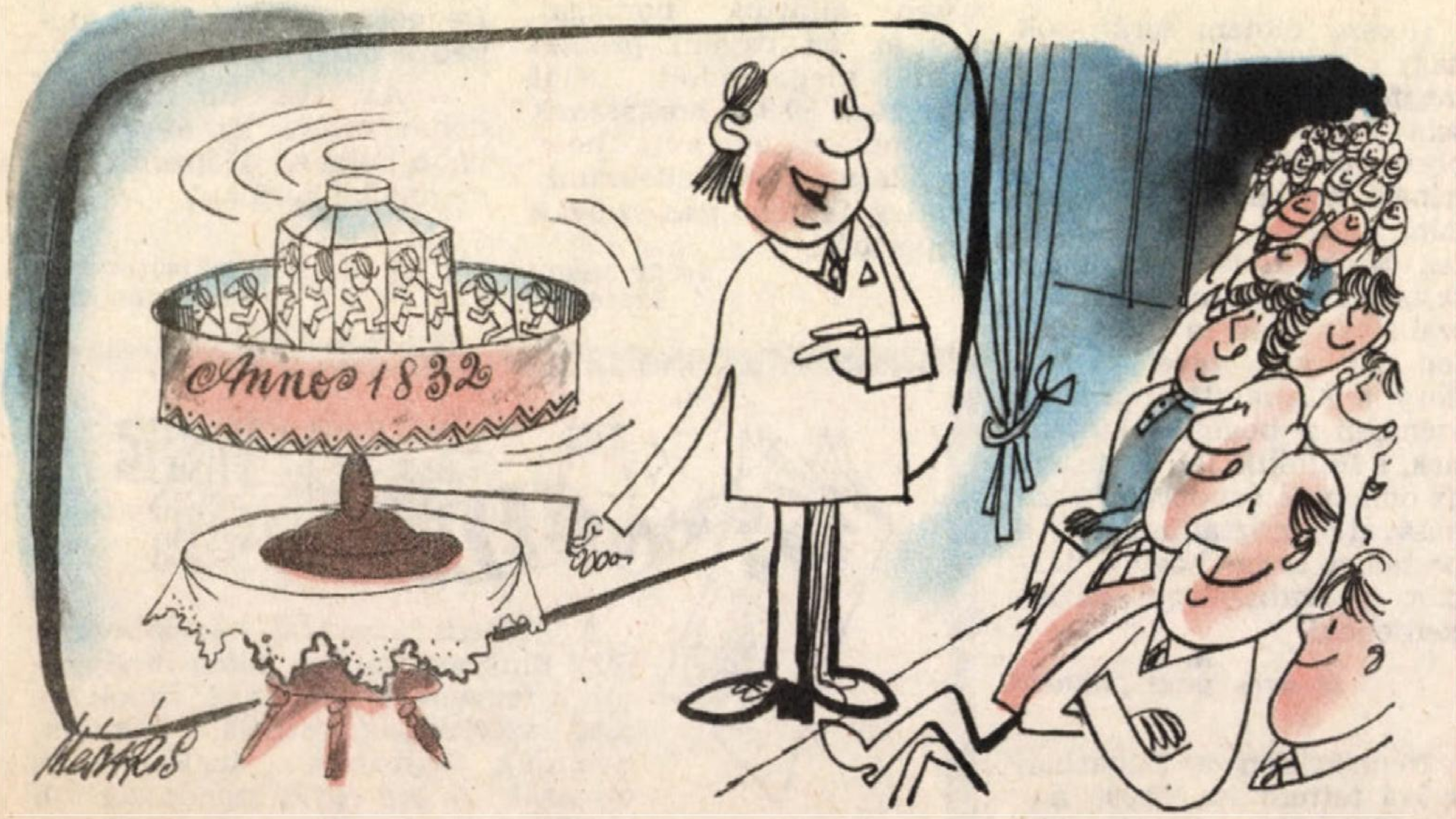

Abszolút régi film

E heti hirdetéseink

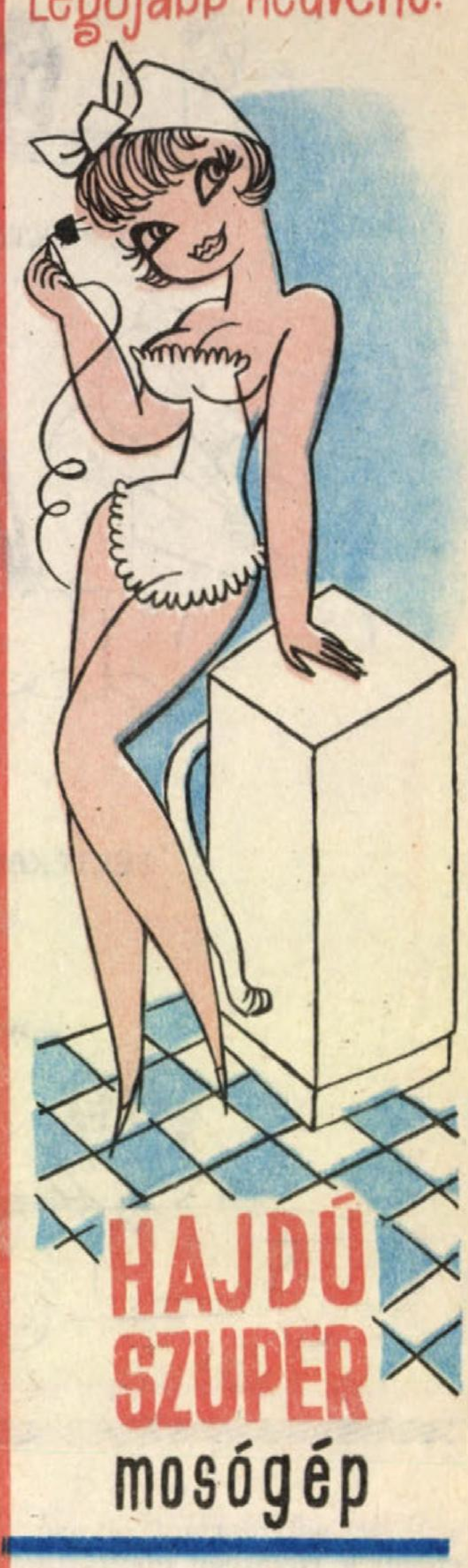

tavaszi
szövetújdonságok
a CORVIN-ban

Ókori nehézségek

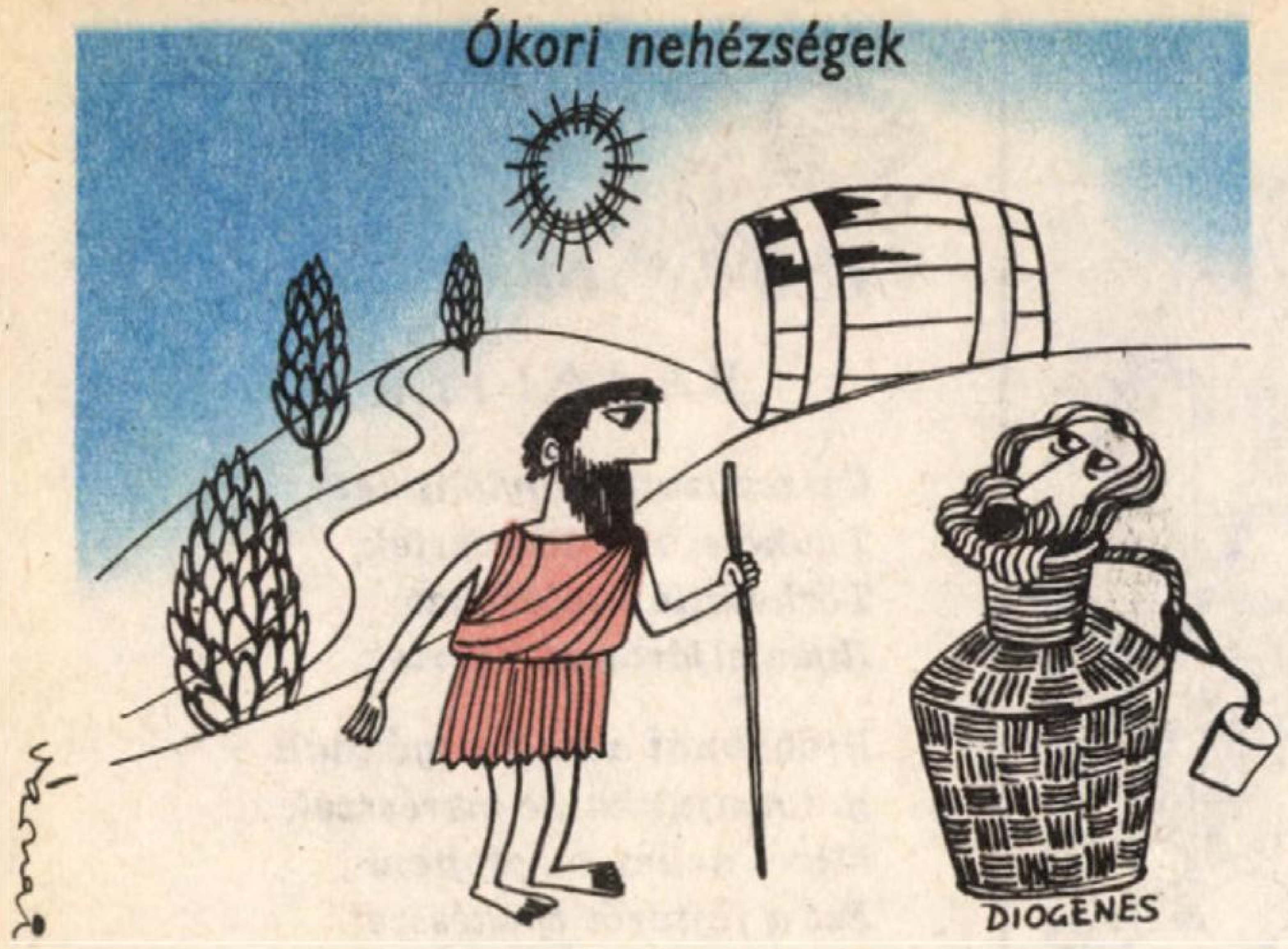

– Amíg javítják a hordómat, ezt utalták ki szükséglakásnak . . .

Egy fegyvergyárosnál Chicagóban

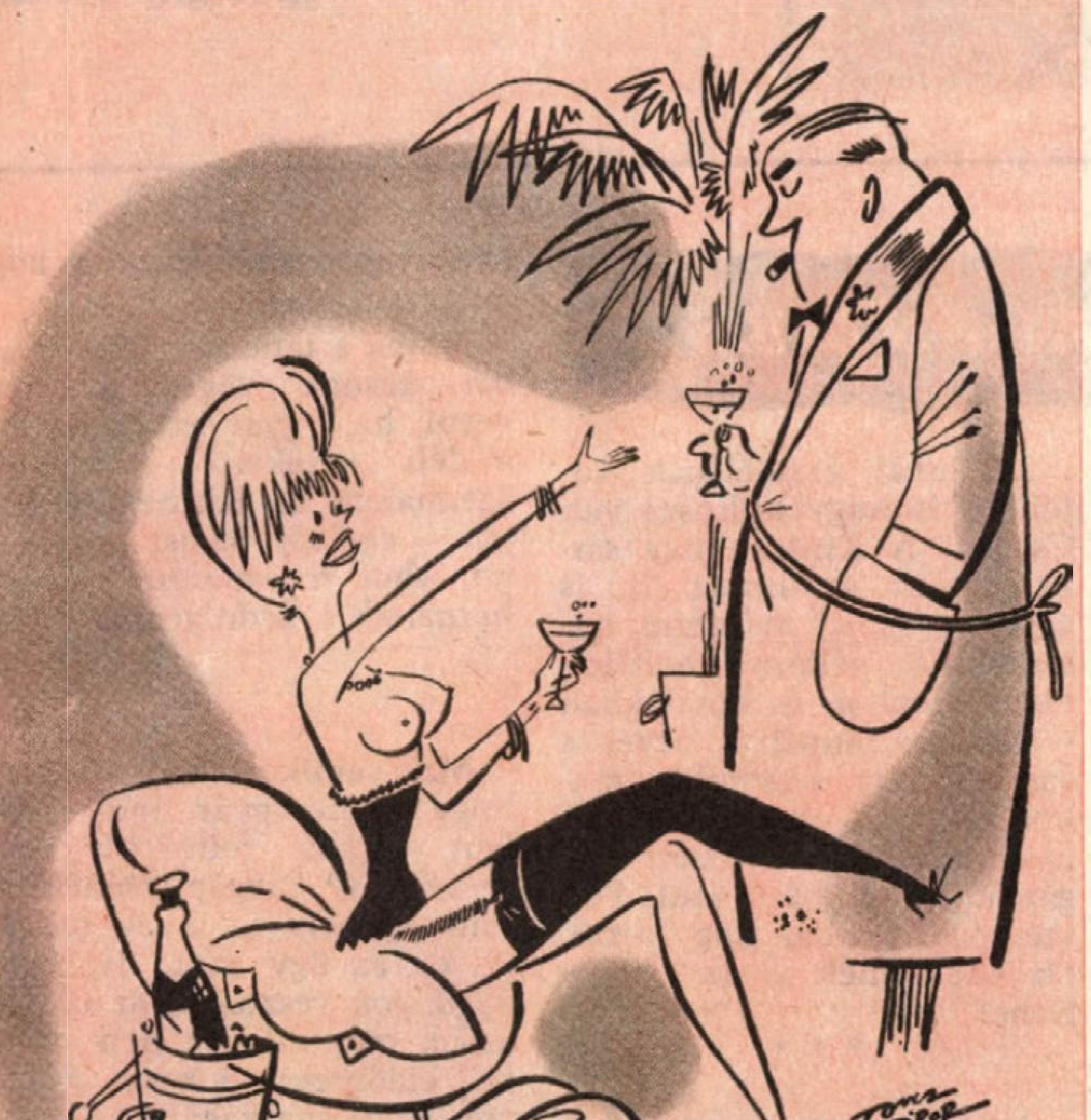

– Kezet rá, öregem! Szóval a kétezredik lelőtt gép után megkapom az új kocsit! . . .

Az idős nőcsábász

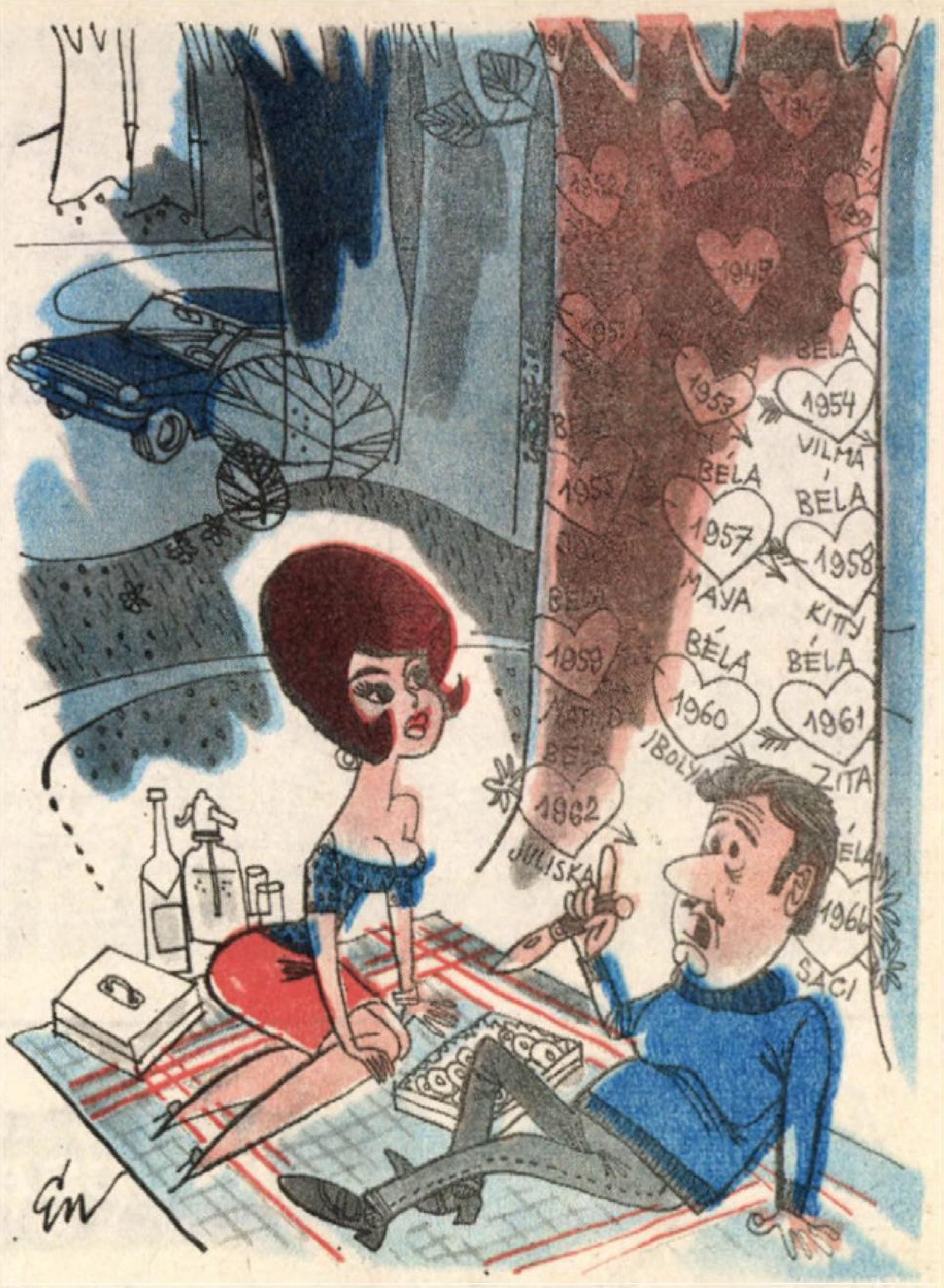
1954
VILMA
BÉLA
1957
1958
MAYA
KITTY
BÉLA
BÉLA
1959
1960
1961
IBOLYA
ZITA
1962
JULISKA
1966
SACI

– Ebbe a fába vésem az emlékirataimat . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Nem lehetne egyszerűbben?" című cikkükkel kapcsolatban közöljük, hogy kisfogyasztói részlegünk elsősorban az ipari és kereskedelmi vállalatokat látja el gördülőcsapággyal, az adminisztráció is ennek megfelelően alakult ki, s ettől eltérni akkor sem tudunk, ha magánszemély vásárol nálunk, egészen kis tételben. Ez év végén, vagy a jövő év elején nyitjuk meg majd azt a budapesti nyíltárusítási üzletünket, ahol ügyfeleinket készpénz ellenében rövid úton ki tudjuk szolgálni.

Nagy Dezső
ker. ig.
Magyar Gördülőcsapágy Művek

Visszafejlődéstani rajz

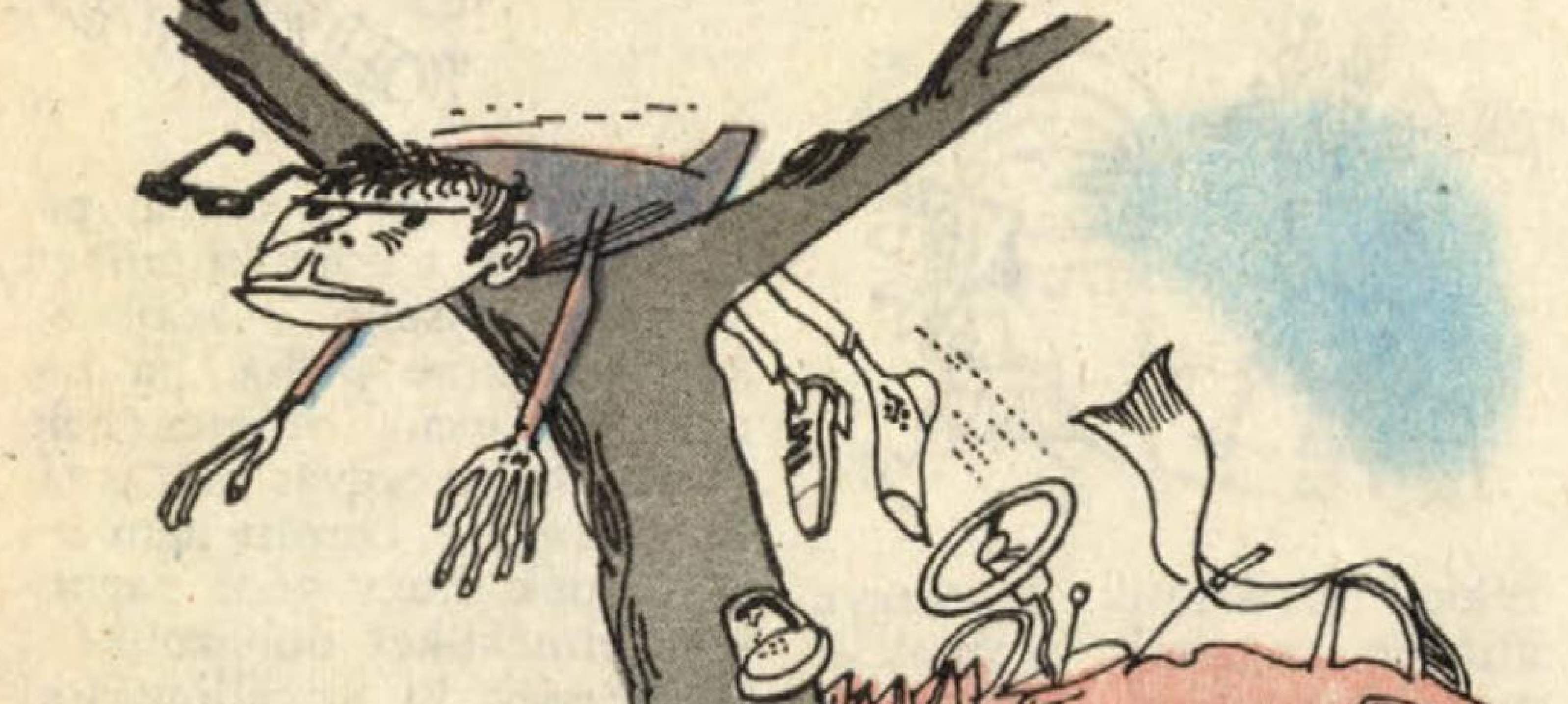

Érzékeny női lélek

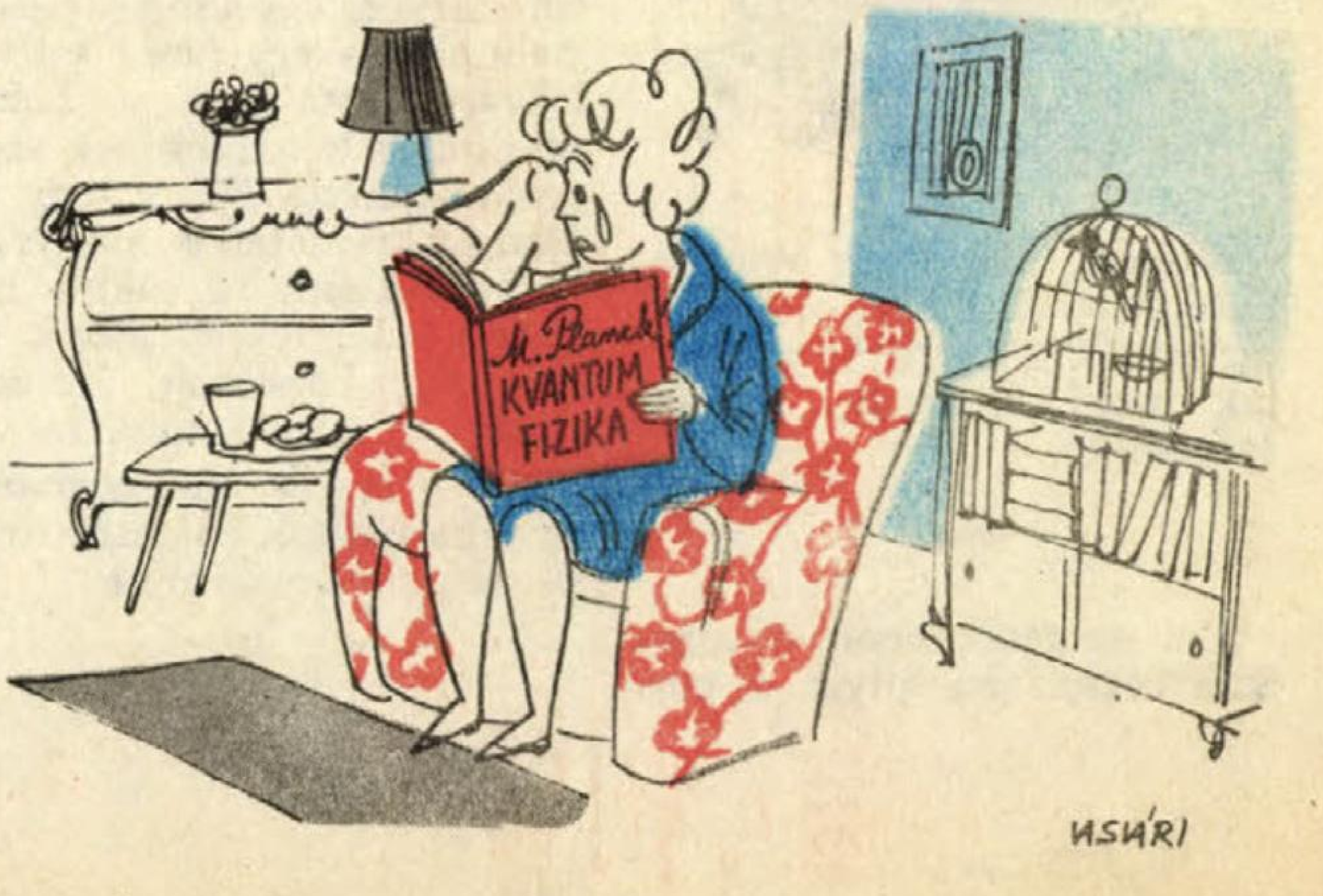
M. Planck
KVANTUM
FIZIKA
VASÁRI

Társasházépítkezés

Balázs-Piri Balázs rajza

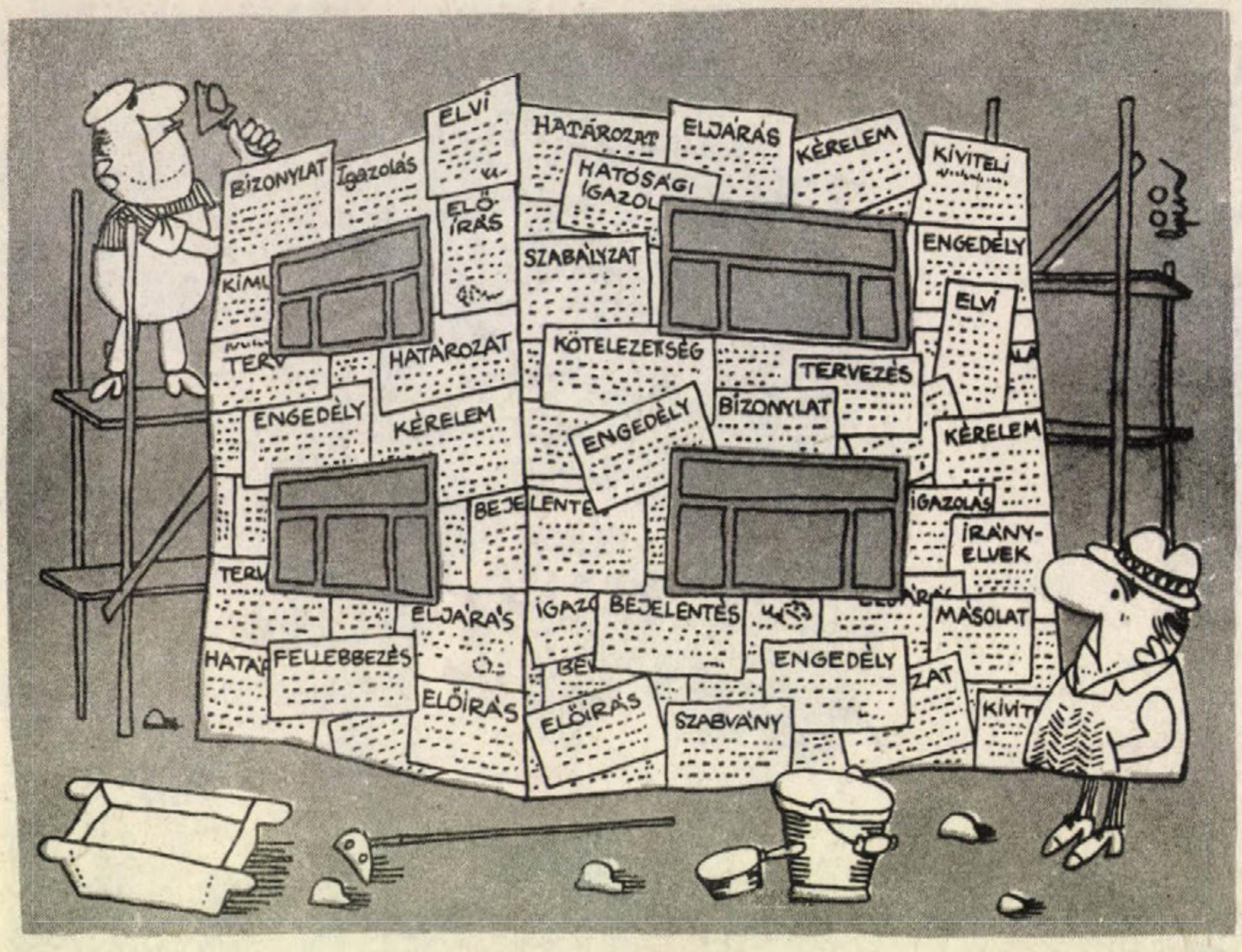

BAJAI HÍR

Összezúzott kagylólisztet
Tyúkételben elkevertek,
Törhetetlen tojásokat
Ilyen eljárással nyertek.

Problémát adtak a tyúknak
Reformjukkal, e merésszel,
Mivel nehéz megfejteni
Ezt a fejtörőt tyúkésszel.

Törhetetlen tojáshéjnak
Sehol sincsen talán mása,
De feltörni ilyen tojást
Nem lesz Kolumbusz tojása.

Hidvéghy Ferenc

BÉKÉSCSABAI ANZIKSZ

A perzsák eddig huszonhat országot hódítottak meg.

Ez nem történelmi visszapillantás, hanem a legfrissebb keltezésű „hadijelentés". Ugyanis nem Dareiosz vagy Xerxész hadainak, hanem a Békéscsabai Szőnyegszövő Háziipari Szövetkezet termékeinek a hódításáról van szó. A szövetkezet „főhadiszállásán" van egy nagy világtérkép, azon jelölgetik szorgalmasan, mely országok tartoznak hódoltsági területükhöz, s büszkék arra, hogy az Antarktisz kivételével már minden kontinensre exportálták torontáli vagy perzsaszőnyeget tőlük. Olaszország, Etiópia, Kanada, Ausztrália már régi kuncsaft – most, hosszú ostrom után, meghódolt Japán is, és belépett a rendelők sorába. Ha így haladnak, még megérjük, hogy a perzsák is Csabáról vásárolják majd az *eredeti* perzsaszőnyeget.

* * *

De nemcsak bent, a híres Szőnyegházban folyik a perzsavásár, hanem kint, előtte, az utcán is. A Jókai utca ugyanis Csabának a piaca. Ez amolyan guggolós piac: a járdán és az utcán több sorban, sűrűn egymás mellett guggolnak az árusok. A standjuk egyetlen földre terített újságpapír. Erre rakodják ki az igen gazdag áruválasztékot, amely a sárgadinnyemagtól a kukoricalisztig mindent felölel. Egyik árus „pultján" (az út kövezetén) például egy pár élő csirkét, egy csomó petrezselymet és egy fazék szilvalekvárt láttam – a békés együttélés lehetőségének szép példázataként. Néhol még az újságpapír alátét is hiányzik, és közvetlenül a földre helyezett edényekből mérik az uborkát, káposztát, reszelt almát, egyéb élelmiszert.

Úgy látszik, az egészségügyi hatóságok dolgozói nem ide járnak bevásárolni!

* * *

Az utcai árusításnak különben is nagy kultusza van Csabán. A Kinizsi utca sarkán láttam az ország első (s talán egyetlen) nyíltszíni, önkiszolgáló pékáru „boltját", ahol polcokon és kosarakban – letakaratlanul! – hever a fonott kalács, a zsömle, a mákos kifli az utcán, s fizetés után mindenki elveheti magának a neki járó árut. Persze, papírt nem kap hozzá. De hát minek is az a nagy flanc!

* * *

A Férfi Fehérneműgyár csabai üzeme évente ötmillió darab fehérneműt gyárt, közte másfél milliót abból a bizonyos felkötni valóból. Ennek az illusztris fehérneműnek a varrását teljesen házon kívülre helyezték: bedolgozókkal végeztetik. A megye minden zugából érkeznek a nagy batyukkal megpakolt asszonyok a gyárba: hozzák a készárut, s ugyanolyan nagy batyuban viszik haza a következő „adagot".

Ennek a fárasztó, felesleges batyuzásnak véget lehetne vetni, ha a gyár az északi és a déli „végeken" – valahol Szeghalom és Bánhegyes táján – egy-egy bázist létesítene, ahol *fehérneműt cserélhetnének* a bedolgozók.

* * *

Már amikor szóba jött, hogy konzervgyár épül Csabán, rögtön felmerült egy iparvágány megépítésének a szükségessége is. Évek teltek el, de az ügy azóta is *holtvágányon* vesztegel, az illetékesek még mindig nem tudták eldönteni, honnan ágazzon ki az iparvágány: Mezőmegyerről vagy a csabai pályaudvarról, s hogy ki milyen arányban viselje a költségeket? Jó lenne pedig, ha nagyon gyorsan döntenének, mert a konzervgyár már javában termel, s igazán nem kívánhatják, hogy 3600 vagonnyi terméküket dobozonként gurítgassák ki az állomásra!

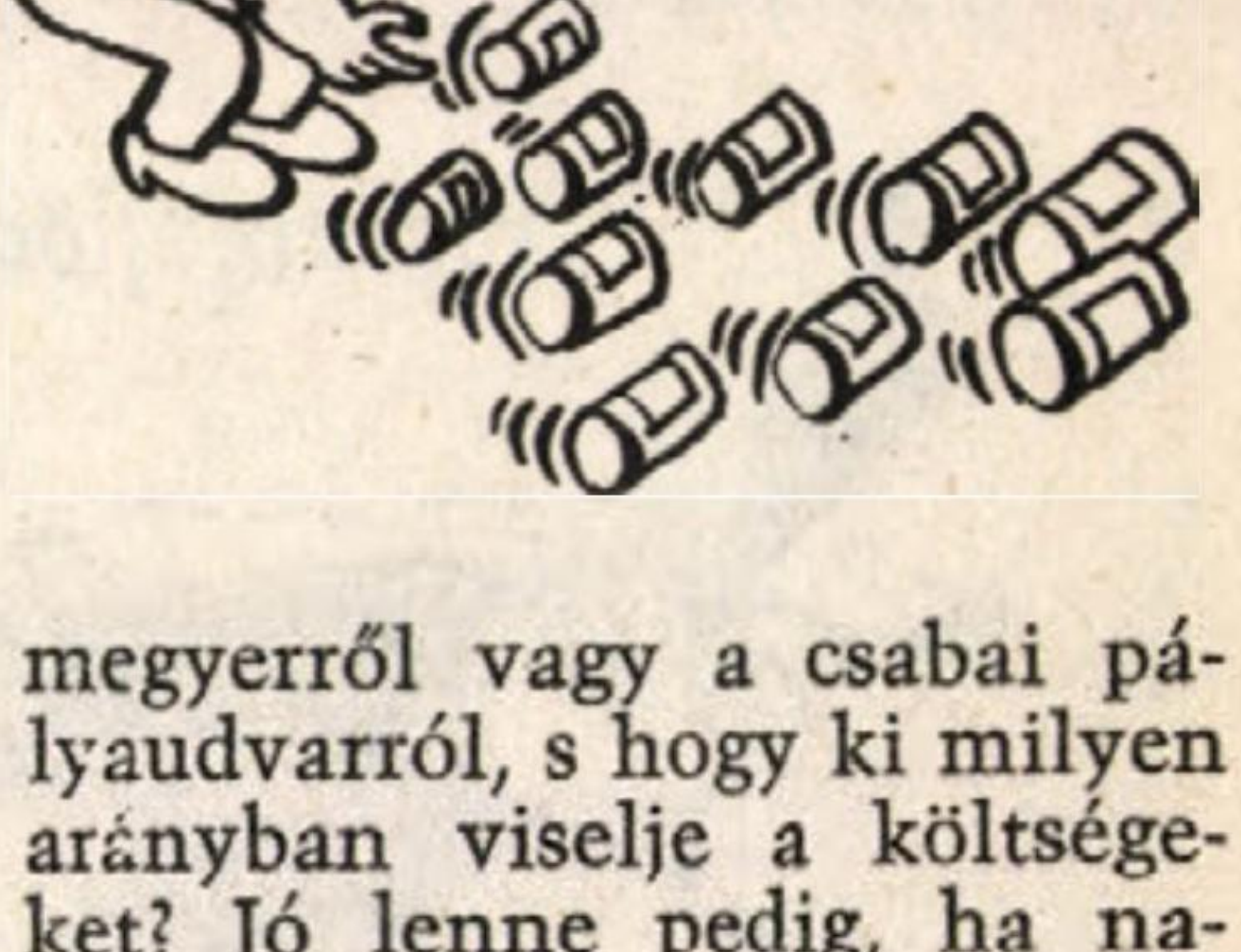

Radványi Barna

Hogyan veszekedjünk házastársunkkal?

Nehéz kérdés. Itt a válasz: Helytelen az öncélú veszekedés, az úgynevezett „muri". A veszekedésnek mindig legyen értelme, célja. Az adja meg az ízét. Az ilyen veszekedésnél vigyázzunk arra, hogy kedves legyen, kellemes, és érje el a célját. Példa:

– Szívecském, megint elsikkasztottad a prémiumot? Miért hagyod, drágám, hogy mindig átkutassam a dugihelyeidet? Hiszen tudod jól, hogy a végén csak megtalálom. Nem szeretem az alattomos dolgokat. Velem aztán igazán lehet nyíltan beszélni. Mondd meg, hogy kaptam hétszáz forint prémiumot, ideadod és kész. Utálom a zsugori embereket. Azt mondtad. hogy én vagyok a mindened, hát akkor mindenedet add ide, nem?

– Igenis, szívecském. De nem is hetet kaptam, hanem kilencet. Ha nem fárasztó, nyúlj bele a cipőm bélésébe, ott is van még két darab százas.

Helytelen a véget nem érő, úgynevezett duruzsoló veszekedés, amikor ilyet szöveget mondanak:

– Borzalmas az életem melletted, soha egy kis öröm, soha semmi szórakozás, soha semmi új ruha, se pulcsi, de azért megkívánod, hogy csinos legyek, de nem kérdezed, miből vettem a kétezer forintos új kabátomat meg a nyakláncomat... nem kérdezel te semmit, soha észre sem veszed az új frizurámat, festhetem a hajamat, amilyen színre csak akarom, soha meg nem kérdezed, hol voltam egész este, mert már nem szeretsz, igaza volt a mamának, bár mentem volna férjhez a Rudihoz, aki utálja a lovakat, mert csak engem szeret...

Ez azért helytelen, mert kizárja a vitát, és soha nincsen vége.

Élesen elítéljük a sajnos nagyon népszerű „bezzeg" veszekedést, mert nem intéz el semmit:

– Neked, Lajos, még egy vacak Trabantod sincs, BEZZEG a Feri Mercedest vett a feleségének, de te semmi sem vagy, tehetségtelen vagy, BEZZEG a Miki már főosztályvezető, te meg örökké csak közkatona maradsz.

Nem helyeselhetjük azt a fajta veszekedést sem, amikor az asszony érvek hiányában tettlegességre vetemedik.

Szabó László kárpitosmester és kisiparos így szólt feleségéhez:

– Öntsünk tiszta vizet a pohárba, Borbála. Te mindig ingerült vagy, ha bármit mondok, idegesít, ha öt percig együtt vagyunk, azt szoktad mondani, hogy idegesít a jelenlétem, amiben nincs igazad, mert ha együtt vagyunk, akkor jelen kell lennem. Azt sem tartom helyesnek, hogy mindig hazudsz, mert az ilyesmi alkalmas arra, hogy aláássa a bizalmat. De ha ezt te is tudod, akkor miért mondtad, hogy tegnap kettőtől hétig a kedves anyádnál voltál, amikor kedves anyád ma telefonált, és azt mondta, hogy három hónapja nem is látott. Ha nála lettél volna, na hagyjuk ezt, lehet, hogy nála voltál, csak a kedves mama nem vett észre. És sohasem akarsz főzni, mert szerinted jobb a hideg felvágott, amit meg is lehet melegíteni, bár nem érdemes. Mondd meg őszintén, szeretsz te engem szívből, igazán?

Erre a kedves beszédre Borbála megragadta az első súlyos tárgyat, ami a kezébe akadt (véletlenül egy értékes ólomkristály hamutál volt az illető), és azzal vágta fejbe a férjét, aki igaz, hogy átmenetileg elhallgatott, de amikor a kórházban magához tért, megint csak ott találta magát a bizonytalanságban.

Tanulság: Mielőtt kimondjuk a boldogító igent, tegyük fel a kérdést: „Tudok-e én ezzel az emberrel egy életen át jóízűen veszekedni?"

Királyhegyi Pál

IMPORT HUMOR

A HIÚSÁG RABJA

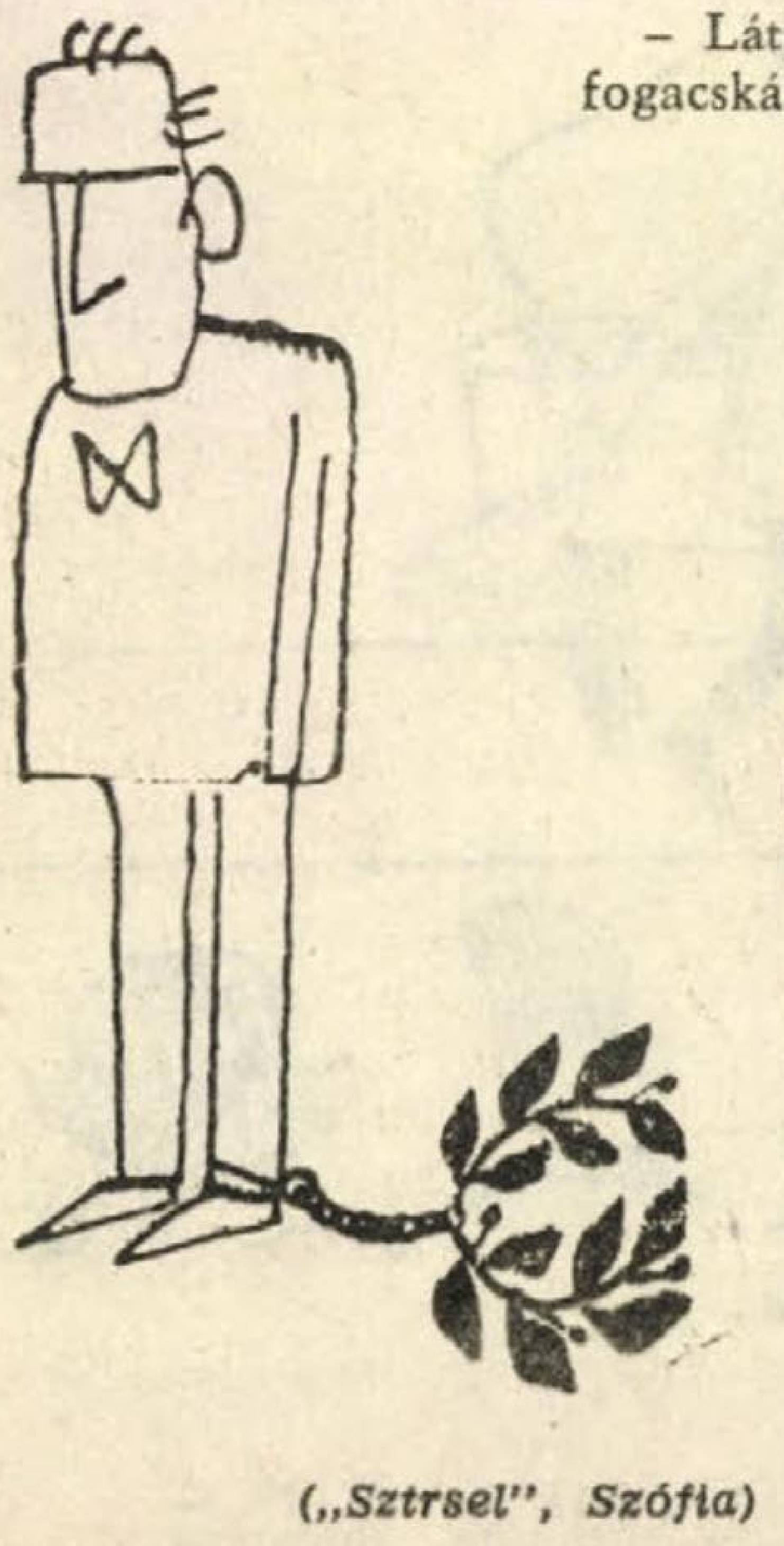

(„Sztrsel", Szófia)

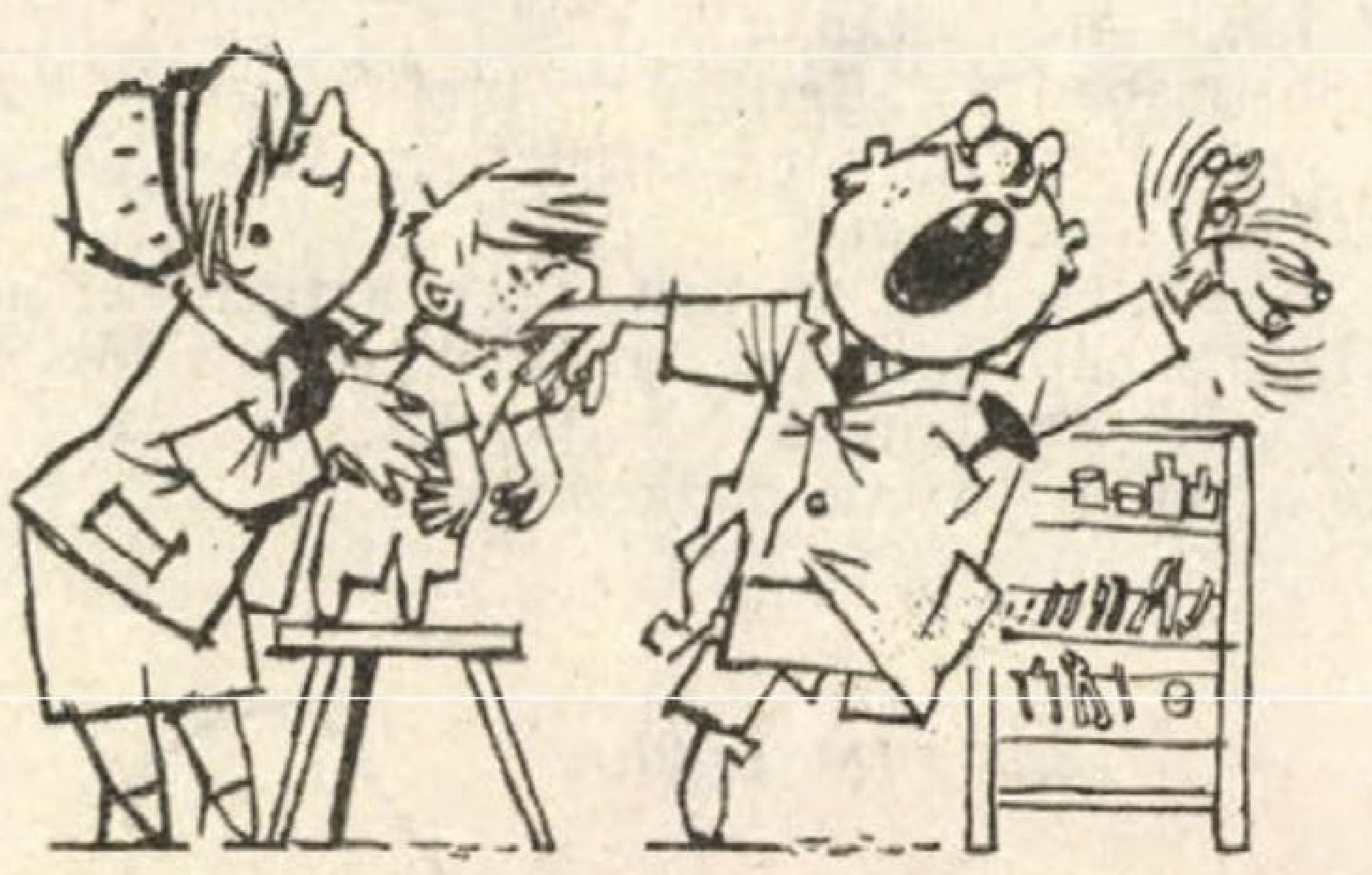

– Látja, doktor úr, már kint vannak az összes fogacskái...

(„Krokodil", Moszkva)

BALSZERENCSE

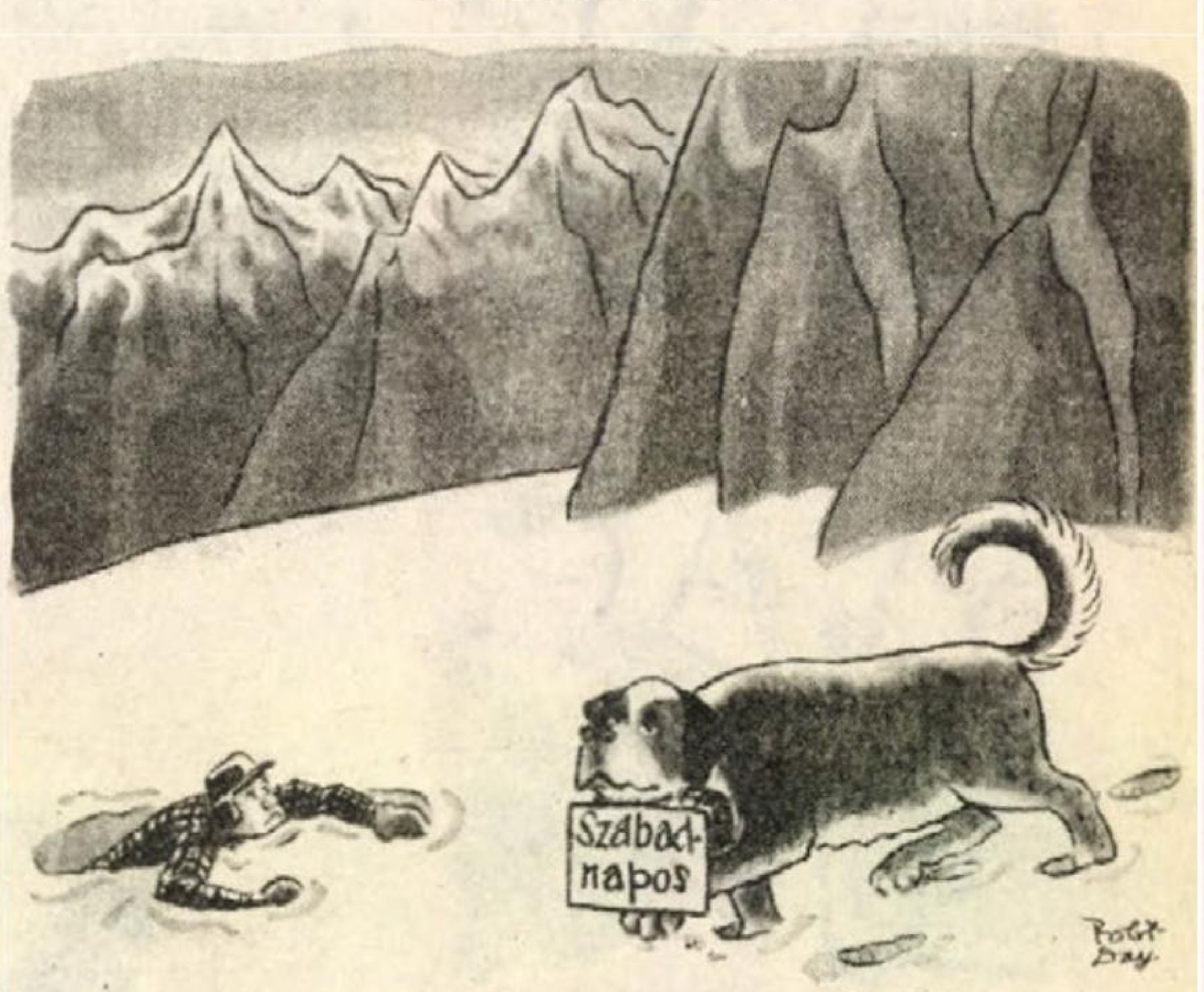

(„Daily Mirror", London)

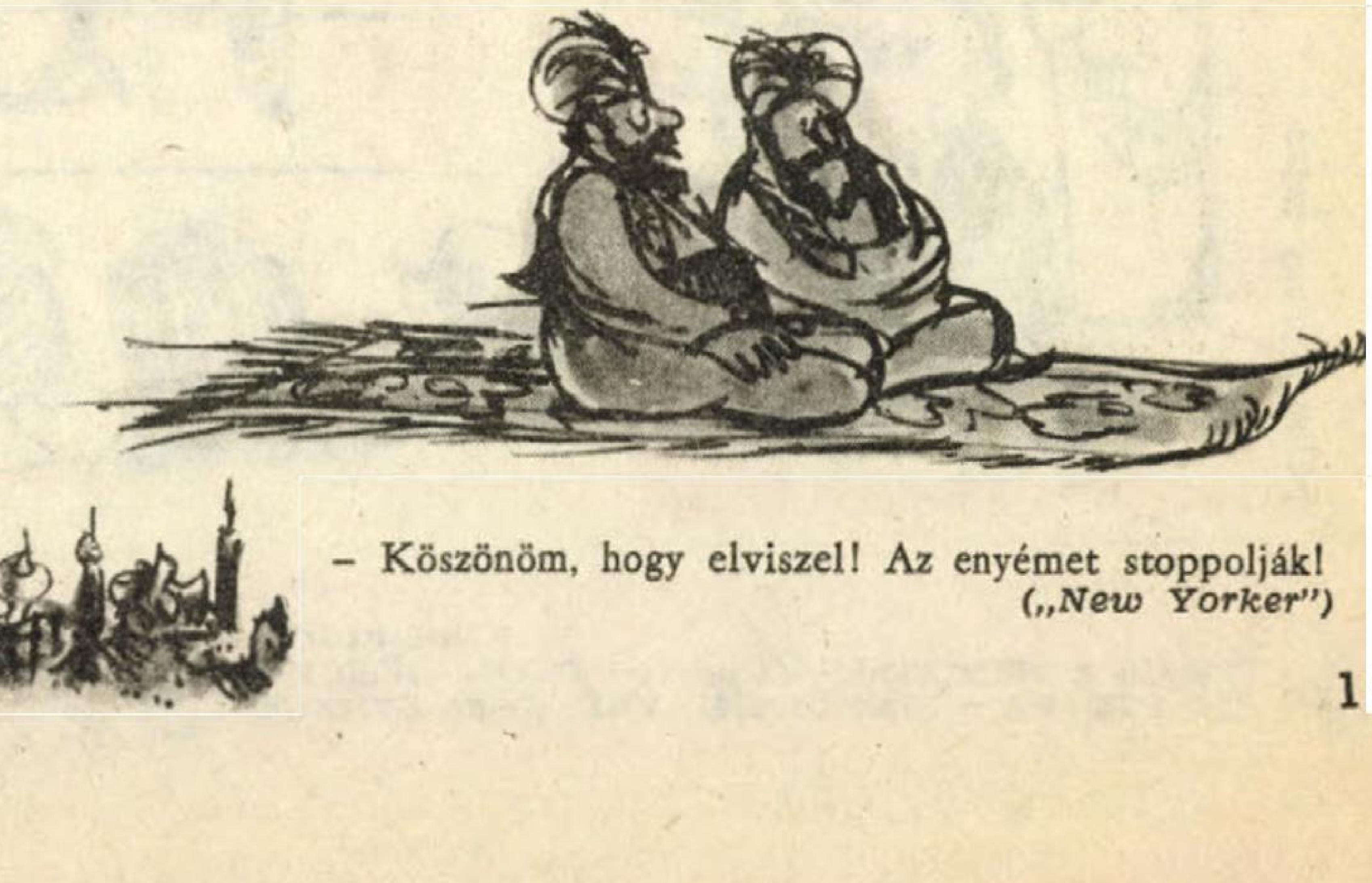

– Köszönöm, hogy elviszel! Az enyémet stoppolják!

(„New Yorker")

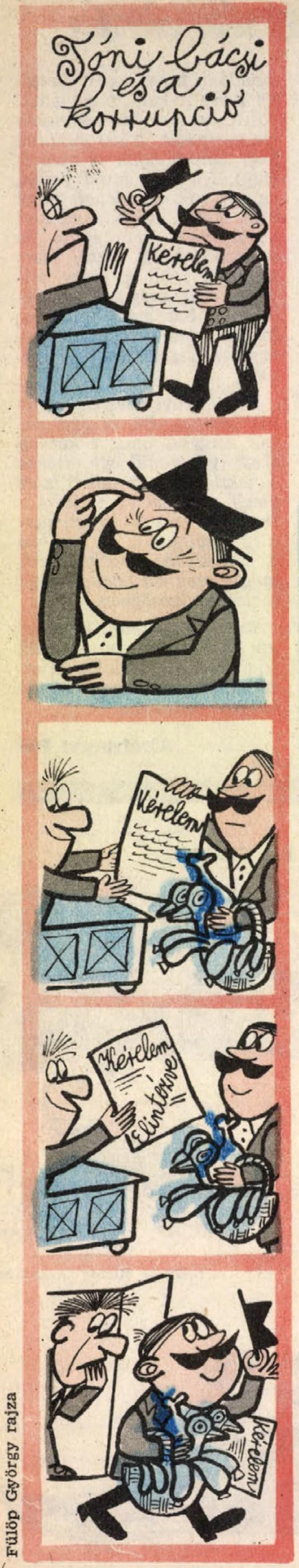

Fülöp György rajza

Fordított autóstop

Pusztai Pál rajza

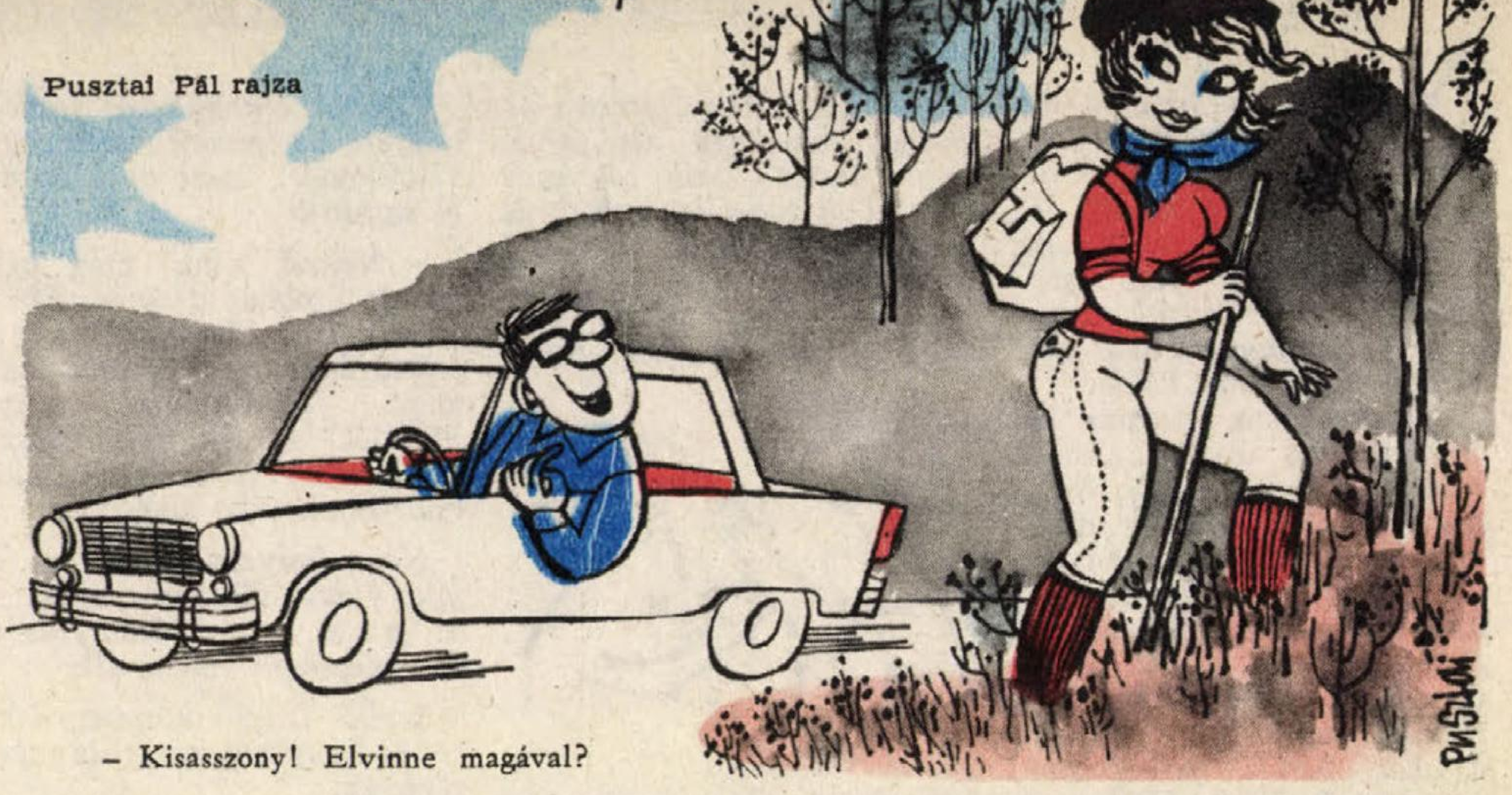

– Kisasszony! Elvinne magával?

10 óhaj

Egy vállalati büfében olvastam a következő feliratot:

„Kérjük T. Vendégeinket, szíveskedjenek mellőzni a fogyóeszközök elvitelét."

Nem először tapasztalom, hogy az udvarias hangnem aranykora felé haladunk, ez a felirat mégis külön elismerésre késztet. Ilyen megértő, finom hangon még nem fogalmazták meg azt, hogy „ne lopj!" De csitt, nem szabad nevén nevezni a gyereket (pontosabban: mellőzni illik a nevén nevezést), még valaki megsértődik, és kész a baj. A Vendég akkor is „T." és nagybetűvel írandó, ha ellopja – bocsánat: nem mellőzi – a fogyóeszközöket. Igazán korszerű felirat ez, hiszen a parancsolgatás elavult, az óhajok ideje jött el, méghozzá a disztingvált óhajok ideje. Hozzá is fogtam néhány fontosabb óhaj megfogalmazásához:

„Kérjük, mellőzze az élesebb fogyóeszközök használatát a felebarátjával folytatott vitában."

„Kérjük, ne mellőzze időnként édesanyját és édesapját sem."

Egy enyhe bocsánatkéréssel tarkított mondat is nevelőhatású lehet: „Elnézést kérünk, ölelkezünk."

De a felszólító módot sem szükséges teljesen mellőzni, csupán megfelelő formát kell neki adni.

„A jövőben óvakodjék az olyan magatartástól, amely józan ítélőképességét negatívan befolyásolhatná."

Eddig ez tetszik nekem a legjobban, de bevallom: ezt – csakúgy mint a büfé-feliratot – nem én találtam ki. Amint egy fontos tanácskozáson idézték: egyik vidéki járásunkban valóban ezt írták egy állandóan részegeskedő dolgozó minősítésébe.

F. I.

Hangversenyen

Várnai György rajza

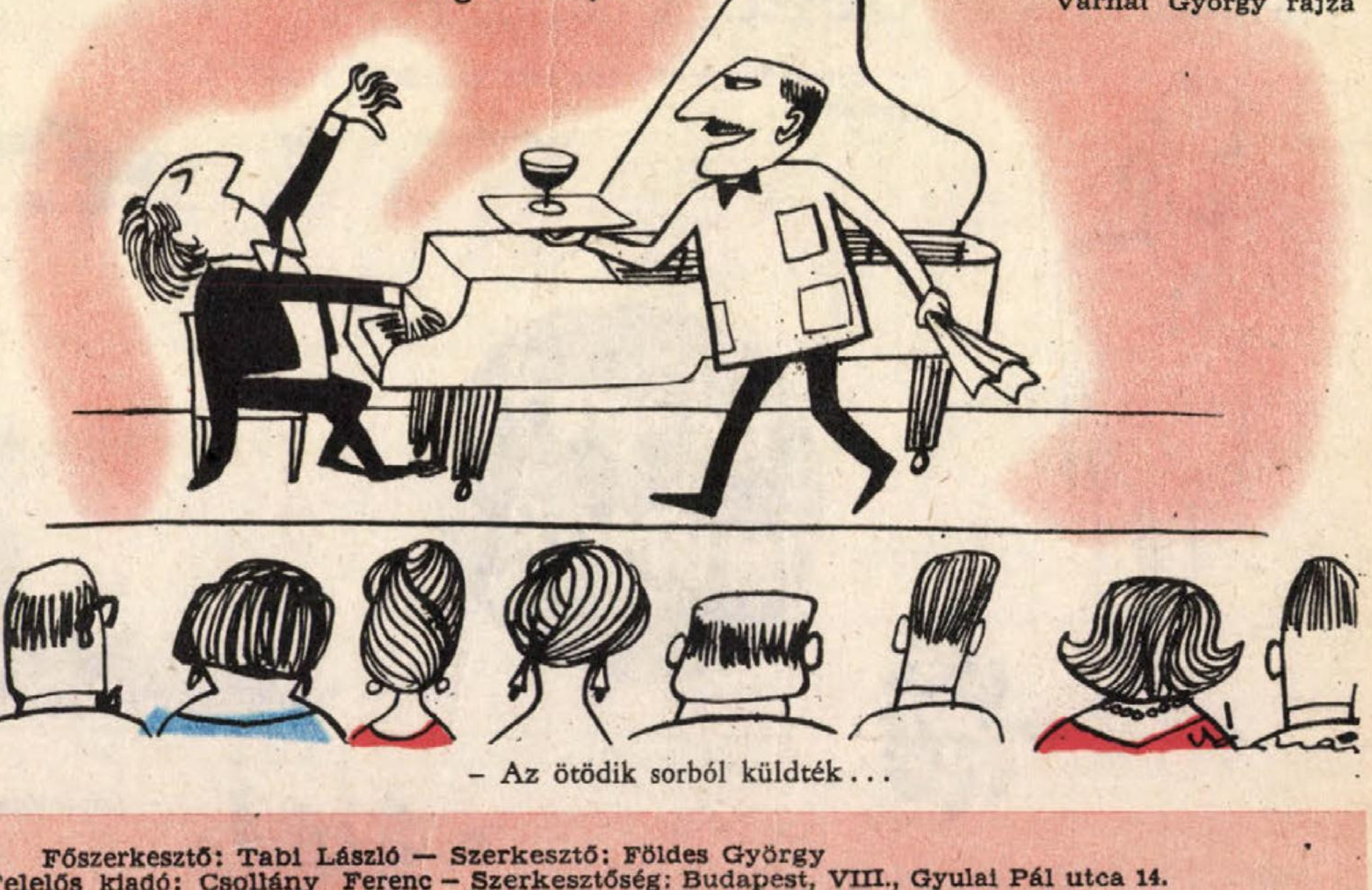

– Az ötödik sorból küldték...

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, *142–220 – 67.0520 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504